

Άκοῦτε τὴ Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας
89,4 στὰ FM

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὰς ἡμέ-
ρῶν εἰς ἀπόκρισιν καὶ σὰς ψυχαγωγεῖ
πνευματικὰ, ὀρθόδοξα καὶ ἑλληνικά

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυκλοφορεῖ κάθε μῆνα
Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

Τὸ πλούσιο σὲ θέματα ἑλληνορθόδο-
ξης πνευματικότητας, λειτουργικῆς
ζωῆς καὶ πληροφόρησης τοῦ ἱεροῦ
Κλήρου περιοδικό

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΑΣΙΟΥ 1, 115 21 ΑΘΗΝΑ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΕΤΟΣ Β' (26ο) - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛ. 22 ● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2002

Νέοι Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας

ΟΙ ΑΡΧΙΜ. ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗΣ, ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΕΞΕΛΕΓΗΣΑΝ ΝΕΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΣΥΡΟΥ, ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Σύρου κ. Δωρόθεος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Τρεῖς νέοι Μητροπολίτες ἀναδείχθηκαν μετὰ ψήφους κανονικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού συνήλθε ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου στίς 14 Δεκεμβρίου 2001 γιὰ τὴν πλήρωση τῶν τριῶν κενῶν μητροπολιτικῶν ἐδρῶν Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου, Σιδηροκάστρου καὶ Χαλκίδος: οἱ Ἀρχιμ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης, Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου, Μακάριος Φιλοθέου, Διευθυντῆς Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος καὶ Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Παύλου ὁδοῦ Ψαρρῶν καὶ Χρυσόστομος Τριανταφύλλου, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Λεπτομέρειες σελ. 8

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Σινᾶ: Το
ὄρος τῆς
Θεοφανείας

➤ ΣΕΛ. 12-13

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Σχέσεις με
τόν Ἀποκρυ-
φισμό καὶ
Μετενσάρκωση

➤ Ἀπὸ τόν ΝΙΚΟΛΑΟ
ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ, Πολιτι-
κό Ἐπιστήμονα - Νομικό
- Θεολόγο - Καθηγητῆ
Ἐκκλ. Λυκείου Κορίνθου

➤ ΣΕΛ. 5

Ἡ Ἐκκλη-
σία στίς
Ἐνοπλες
Δυνάμεις

➤ ΣΕΛ. 4

Εὐεργετικά
ἀποτελέσματα

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑ ὑπῆρ-
ξαν τὰ ἀποτελέσματα
ἀπὸ τὴν οικονομικὴ ἐνί-
σχυση τῶν κατοίκων τῆς
Θράκης γιὰ τὴν ἀπόκτη-
ση τρίτου παιδιοῦ, πού
συνεχίζει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ
Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος
ἐνέκρινε τὴν χορήγηση
τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ
τρίτο παιδί στὴν περιοχή
τῆς Θράκης καὶ γιὰ τὸ τε-
λευταῖο δῆμινο Νοεμ-
βρίου - Δεκεμβρίου 2001,
γνωστοποιώντας μετὰ χα-
ρὰ ὅτι οἱ οἰκογένειες πού
ἀπέκτησαν τρίτο παιδί
στὴ Θράκη ἀπὸ 1 Ἰανου-
αρίου 1999, πού ἄρχισε ἡ
ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου,
ὡς σήμερα, ἀνέρχονται
σὲ 574. Τὸ δῆμιναῖο ἐπί-
δομα σ' αὐτὲς τὶς οἰκο-
γένειες ἀνέρχεται σὲ
ποσὸ τῶν 45.000.920
δραχμῶν.

Τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

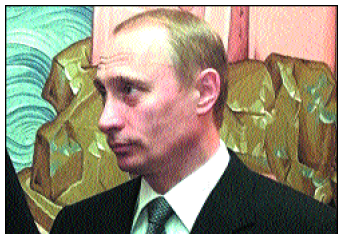
Τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοι-
νωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος τὸ
ὁποῖο στηρίζεται στὴν αὐθυπέρ-
βαση τῆς ἀτομικότητας προσφέ-
ροντας βοήθεια σὲ κάθε κοινωνικὴ
ὁμάδα πού ἔχει ἀνάγκη, παρουσία-
σε ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλα-
δικῆς Ἐκκλησίας κ. Χριστόδουλος
κατὰ τὴν παρουσίαση τοῦ καλαί-
σθητου τόμου "Ἡ Μαρτυρία τῆς
Ἀγάπης", ἔκδοση τῆς ΕΜΥΕΕ.
Παρουσία μελῶν τῆς Ἱεραρχίας,
ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας, Κλή-
ρου καὶ λαοῦ οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν
ἀσφυκτικὰ τὴν αἴθουσα Δ. Μητρό-
πουλου τοῦ Μεγάλου Μουσικῆς
Ἀθηνῶν πραγματοποιήθηκε ἡ
παρουσίαση τοῦ Τόμου Φιλανθρω-
πίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Λεπτομέρειες σελ. 7

Οἱ τιμηθέντες ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο Ἀρχιμ. Νήφων Θωμαδάκης,
Ἰωάννης Δ. Μπιλάλης καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἰδρύματος Νιάρχου
μέ τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο.

ΒΣΑΦΙΜΗΡ ΠΟΥΤΙΝ

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Ρωσικῆς
Ὁμοσπονδίας στὴν
Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ

Ὁ Πρόεδρος Πούτιν στὴν
Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν

ΜΕ ΤΟΝ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρι-
στόδουλο συναντήθηκε στίς 6 Δεκεμβρίου 2001 στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ
Μέγαρο ὁ Πρόεδρος τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Vladimir Putin.

➤ ΣΕΛ. 9

ΦΗΜΟ°ΡΑ°ΙΚΟ

Ἐκατοντάδες
χιλιάδες
ἐκτρώσεις
κάθε χρόνο
στὴ
χώρα μας

➤ ΣΕΛ. 6

'Ελπίζουμε στό χέρι του Θεού

Διαβάζω πάντα, όταν έρχεται στά χέρια μου, τή "Λυχνία Νικοπόλεως", ένα τετρασέλιδο περιοδικό τής 'Ι.Μ. Νικοπόλεως. "Αν δέν είναι θλασφημία θά έλεγα αυτό πού άκούω πολλούς νεαρούς νά άποκαλούν τούς έαυτούς τους: "Είμαι fun", μέ άλλα λόγια μου άρέσει πολύ. "Όχι πώς δέν έρχονται στά χέρια μου τόσα και τόσα έντυπα Μητροπόλεων από τήν 'Ελλάδα και τό έξωτερικό πού έχουν χίλια μύρια ένδιαφέροντα κείμενα. "Όμως αυτό τό τετρασέλιδο είναι γραμμένο έτσι πού θά ήθελα κι εγώ νά έκφράζομαι. Μέ τρυφερότητα, μέ χαρά, χωρίς "σκουντούφλική" διάθεση. Μέ λίγα λόγια κι άτέλειωτο άπερίοριστο περιεχόμενο. Μέ ιστορίες από τό παρόν και τό παρελθόν, δικές μας - ρωμαϊκές- και ξένες. "Όλα ύμνούν μέ χαρά τό Θεό, μέ μία χαρά πού σου δίνει φτερά, μέ μία σοφία πού πλάθουν ή πού ξαναπλάθουν τήν ψυχή του άναγνώστη.

"Ηθελα σέ τούτη τήν πρώτη έπαφή μου μαζί σας στόν καινούργιο χρόνο νά σας περιγράψω ένα δώρο πού μου έκανε ένας πολύ γνώριμός σας φίλος μου ιερέας. "Ένα δώρο από αυτά πού συνήθως γίνονται αυτές τές ήμέρες, μά πού είναι ξεχωριστό και για πολλούς λόγους για μένα πολύτιμο. "Όμως προτί-

μησα νά πρωτοτυπήσω. Θά δώσω τό χώρο τής στήλης μου σ' ένα κείμενο πού διάβασα στη "Λυχνία Νικοπόλεως". 'Ο συντάκτης του περιοδικού τό θρήκε κι αυτός και τό διάλεξε. Δέν χωρούσε σκέψη. Είναι από τά κείμενα πού σου δίνουν φτερά. Τό κείμενο επιγράφεται "Νεαρές δωρήτριες" και προέρχεται από τά "Ποιμαντικά Γλυκόπικρα" του Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργ. Φραγκιαδάκη (Χαϊδάρι).

Λτήν άκρη τής πέννας

"Χτίζαμε τό παρεκκλήσιο του άγίου 'Ελευθερίου και βρισκόμαστε σέ μεγάλη οικονομική δυσκολία. Πολύτιμοι όλοι οι δωρητές μας, άνεξάρτητα από τό ύψος τής συνδρομής τους. "Όμως σ' ένα έργο είκοσι τόσων έκατομμυρίων ή συμβολή των πέντε-δέκα χιλιάδων του κάθε εύσεβους δωρητή έπρεπε τουλάχιστον νά δημιουργεί μεγάλη άλυσίδα, για νά μπορέσει νά τελειώσει κάποτε και νά μίν αναβιώσει τό "γεφύρι τής "Αρτας".

Δειλά-Δειλά μπήκε στό Γραφείο ή χαριτωμένη δασκαλίτσα. "Ός ώρομίσθια και μέ οικονομίες είχε άποταμιεύσει τό ποσό των έννιακοσίων πενήντα χιλιάδων δραχμών. Αύτά είχε όλα-όλα. Τά έθετε

στή διάθεσή μας για νά ολοκληρωθεί ή αίθουσα τής νεολαίας στό ισόγειο και τό παρεκκλήσιο του 'Αγίου 'Ελευθερίου επάνω. Δέν πιστεύαμε σ' αυτή μας. Μιά έλευθερη κοπέλα, πού θά έπρεπε νά φυλάει και τήν τελευταία της δραχμή για τήν άποκατάστασή της, έδινε ό,τι είχε, για ένα ιερό σκοπό. Δύο χρόνια μετά τής έβαζα τά στέφανα στό κεφάλι. Μέ δυσκολία συγκρατούσα τή συγκίνησή μου. Τής εύχήθηκα μέ

τήν καρδιά μου νά ζήσει εύτυχισμένη και μακάριζα τό σύζυγο για τό θησαυρό πού έπαιρνε.

Λίγο άργότερα έμφανίστηκε μία άλλη διαλεχτή ψυχή. Μόλις είχε αναλάβει ύπηρεσία στό δημόσιο και ήλθε νά καταθέσει τόν πρώτο της μισθό στην 'Ενορία, συντρέχοντας τήν ποικίλη μέριμνά της. Σέ μία έποχή, πού όλοι μιλάνε για άνασφάλειες, για άδυναμίες ποικίλες, για οικονομικά προβλήματα, για πολλές, πραγματικές ή και φανταστικές δυστυχίες... Σήμερα, πού όλοι γογγύζουν για τά πάντα, λίγα και φτωγά πού άπολαμβάνουν, τό νά έρχεται μία κοπέλα νά προσφέρει τό πρώτο της μισθό για έργα

καλά και ώφέλιμα, παραβλέποντας δικές της άνάγκες, αυτό και μόνο μας γεμίζει κουράγιο και έλπίδα.

"Η τρίτη είναι καλλιτέχνις. Ζητήσαμε για λίγο τή βοήθειά της. Και εκείνη, ξεπερνώντας τές προσδοκίες μας, ξεδίπλωσε τήν έσωτερική της όμορφιά και άρμονία και τήν άπλωσε στους τοίχους του Ναού μας. 'Ανέθηκε σέ σκαλωσιές, κρεμάσθηκε στό κενό, κουράστηκε και ταλαιπωρήθηκε δίνοντας τόν καλύτερο τής έαυτό. "Ό,τι και νά τής δίναμε λίγο θά ήταν. "Όμως δέ δέχθηκε τίποτε.

-Τό έκανα για μένα, άφήστε με νά χαρώ έτσι, όπως θά τό ήθελε ή ψυχή μου.

Δέν πέθαναν λοιπόν οι άξιες, επειδή οι "ζωντανόι νεκροί" του καιρού μας φαίνεται νά πληθαίνουν επικίνδυνα... Αύτά τά τρία κορίτσια, πού ζούν άνάμεσα μας, συνιστούν τρανή άπόδειξη, πώς μπορούμε άκόμη νά έλπίζουμε".

'Ασφαλώς οι άξιες δέν πεθαίνουν ποτέ και μπορούμε νά έλπίζουμε πάντοτε και άκόμα τό χέρι του Θεού μας προσφέρεται πάντα, στέργει και βοηθεί. 'Αρκεί έτσι νά κάνουμε και τό πιάσαμε. 'Αλήθεια πιό μήνυμα ώραιότερο για τό ξεκίνημα του νέου χρόνου. "Ένα μεγάλο εύχαριστώ σ' αυτούς πού μας τό χάρισαν!!!

Καλή χρονιά!

A.I.X.

Γ Ρ Α Φ Ο Υ Ν Σ Τ Η Ν **ΑΛΗΘΕΙΑ**

'Επιστροφή μαρτύρων του 'Ιεχωβά στην 'Ορθοδοξία

Τήν Τετάρτη 11 'Ιουλίου 2001 στον 'Ιερό Ναό 'Αγίου Μηνά στον 'Αγιο 'Αθανάσιο Λεμεσού, έλαβε χώρα ένα συγκινητικό γεγονός. 'Ο Πανιερ. Μητροπολίτης Λεμεσού κ. 'Αθανάσιος έχρισε μέ μύρο τρεις συμπατριώτες μας πού επέστρεψαν στην 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία, (φωτ.), ύστερα από είκοσι περίπου χρόνια έγκλωβισμού στην αίρεση των λεγόμενων Μαρτύρων του 'Ιεχωβά.

Πρόκειται για τούς 'Αθανάσιο Χρυσάνθου, 41 χρόνων, τή μητέρα του Παναγιώτα και τή θεία του 'Αλίκη. Και οι τρεις έζησαν για δεκαετίες στό Λονδίνο, όπου είχαν παρασυρθεί από τούς προπαγανδιστές τής 'Εταιρείας Σκοπιά, άφιερώνοντας ένα μεγάλο μέρος τής ζωής τους σ' αυτήν.

"Υστερα από προσωπική έρευνα διαπίστωσαν τό έσφαλμένο των δοξασιών του Χιλιασμού, ενώ είχαν γευτεί τές όδυνήρες επιδράσεις του στην προσωπική και οικογενειακή τους ζωή.

Παρά τές ποικίλες δυσκολίες, μπόρεσαν μέ τή βοήθεια συγγενών και φίλων και τή Χάρη του Θεού νά πραγματοποιήσουν τή μεγάλη έξοδο

και νά επιστρέψουν στην Πίστη των πατέρων τους.

"Η χαρά και ή συγκίνηση όλων όσοι παρευρέθηκαν στη Θεία Λειτουργία και τό Μυστήριο του Χρίσματος ήταν όλοφάνερές. Οι τρεις άδελφοί μας κοινωνήσαν των 'Αχράντων Μυστηρίων και στη συνέχεια δέχτηκαν, στην παρακείμενη αίθουσα Κατηχητικών τής 'Ενορίας, τές εύχές του Πανιερωτάτου,

των κληρικών και του κόσμου. Στην καινούργια ζωή τούς εύχόμαστε κάθε προκοπή και έλπίζουμε τό παράδειγμά τους νά μιμηθούν κι άλλοι πλανημένοι άδελφοί μας.

Μέ έκτίμηση
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ
Θεολόγος - Φιλολόγος
Τήνου 10
4180 "Υψωνας-Κύπρος

Μορμόνοι: "Ένας πρωτόγνωρος προσηλυτισμός

Ξέραμε ως 'Ορθόδοξοι Χριστιανοί τούς κινδύνους πού διατρέχει τό ποίμνιο τής 'Εκκλησίας μας από λογιά λογιά αίρέσεις και άλλες έτερόδοξες 'Ομολογίες. "Έφτασε ή ώρα νά δοκιμάσουμε και μία γεύση από τήν "Εκκλησία του 'Ιησού Χριστού", μέ λίγα και δικά μας λόγια, τούς Μορμόνους. 'Ομολογώ ότι οι δικές μου γνώσεις περί του δόγματος ή τής ιστορίας των Μορμόνων ήταν ελάχιστα και μηδενικές. "Η προσωπική όμως έπαφή μέ προσηλυτιστές τους στό κέντρο τής Θεσσαλονίκης μου έδωσε τό έρέθισμα νά ενημερώσω τούς τυχόν καλόπιστους πού θά τούς άκούσουν για τόν κίνδυνο πού διατρέχουν νά παρασυρθούν.

Οί Μορμόνοι όμολογούν τήν 'Αγία Τριάδα, όμως άπορρίπτουν τή συνολική πορεία τής 'Εκκλησίας από τήν μεταποστολική έποχή ως τόν 19ο αιώνα, όποτε και ύποστηρίζουν ότι έγινε ή άποκάλυψη του Θεού στον ιδρυτή των Μορμόνων Smith. Στηρίζουν τήν άπορριψη τής 'Αποστολικής διαδοχής στό χωρίο του 'Απ. Παύλου Β' Θεσ. 2,3 και δανείζονται παραποιώντας τόν όρο "άποστασία": "Μή τις ύμιας έξαπάτηση κατά μηδένα τρόπον ότι εάν μή έλθη ή άποστασία πρώτον και άποκαλυφθή ό άνθρωπος τής άνομίας...". Θεωρούν λοιπόν άποστασία τήν περίοδο από τόν θάνατο των 'Αποστόλων έως τήν ίδρυση τής Μορμονικής αίρεσης και έρμηνεύουν τόν λόγο αυτό του 'Απ. Παύλου ως προφητεία πού εκπληρώνεται μέ τήν ίδρυση τής εν λόγω αίρεσης.

'Επομένως, οι αντιπρόσωποι του Θεού επί γής δέν είναι οι κατόπιν άποστολικής διαδοχής εκλεγέντες επίσκοποι, αλλά ό εκάστοτε άρχηγός τής Μορμονικής 'Εκκλησίας. Είναι σαφής λοιπόν ή δογματική αυτή άνωμαλία πού σέ καμία περίπτωση δέν συμβαδίζει όχι μόνο μέ τά 'Ορθόδοξα, αλλά και τά έτερόδοξα Χριστιανικά πιστεύω. Και έλπίζω οι εύσεβεις και σκεπτόμενοι πιστοί νά μπορούν νά άντικρούσουν τές άνεκδιήγητες αυτές θεωρίες, πού καθιστούν τούς καμένους Μορμόνους άξιους λύπησης στά μάτια των 'Ορθοδόξων, οι όποιοι κατέχουν τήν μόνη αλήθεια.

Θεσσαλονίκη

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Φοιτητής Θεολογίας

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

► Από τον Δρα ΚΩΝ. Β. ΖΟΡΜΠΑ

Η Βελγική Προεδρία του Συμβουλίου δημοσίευσε την πρόσφατη παρέμβαση του Βέλγου Υπουργού Έξωτερικών κ. Louis Michel στα πλαίσια της εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στην Νέα Υόρκη με θέμα "Διάλογος των πολιτισμών", στις 9 Νοεμβρίου 2001. Η εισήγηση αυτή πραγματοποιήθηκε από τον Όργανισμό Ήνωμένων Έθνων που αφιέρωσε το 2002 στο "Διάλογο ανάμεσα στους πολιτισμούς".

Ο προεδρεύων του Συμβουλίου των Υπουργών Έξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επισήμανε στην ομιλία του ότι η παρέμβασή του αυτή δεν γίνεται μόνον εκ μέρους των Κρατών-μελών της Ένωσης, αλλά και εκ μέρους των υποψηφίων προς ένταξιν Κρατών (συμπεριλαμβανομένων της Κύπρου και της Τουρκίας). Ανέφερε μάλιστα ότι οι τελευταίες τρομοκρατικές ενέργειες κατά των ΗΠΑ δεν πρέπει να εκλαμβάνονται ως πράξεις που εμπνέει κάποια θρησκεία, αλλά ως πράξεις που είναι εναντίον όλων μας, χωρίς διάκριση πολιτισμών και θρησκειών. Τόνισε ακόμη ότι η μόνη πραγματική απάντηση στην τρομοκρατία πρέπει να είναι ο διάλογος ανάμεσα στους πολιτισμούς και να μην περιορίζεται μόνο σε ένα διαθρησκευτικό διάλογο, υπογραμμίζοντας την ανάγκη διαμόρφωσης ενός πνεύματος ανοχής και αμοιβαίου σεβασμού των διαφόρων πολιτισμών. Ακόμη τόνισε τη σημασία που πρέπει να δοθεί στο διάλογο μεταξύ θρησκείας και πολιτικής και υπογράμμισε την αναφορά της 'Ιδρυτικής Συνθήκης της Ρώμης για την Ένωμένη Ευρώπη, για το σεβασμό και την ανάπτυξη των ιδιαίτερων τοπικών και εθνικών πολιτισμικών παραδόσεων της Ευρώπης, καθώς και την ανάδειξη της κοινής ευρωπαϊκής κληρονομιάς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο κ. Louis Michel υποστήριξε ότι η Ευρώπη πρέπει να εμπνεύσει μία παγκόσμια ηθική (ethique universelle) όπως αυτή εκφράζεται πλήρως στη Χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κοινό στοιχείο για κάθε λαό, έθνος και θρησκεία. Και κατέληξε: "Ένας πραγματικός διάλογος των πολιτισμών πρέπει να συνεισφέρει στην ανάπτυξη αυτής της παγκόσμιας συνείδησης, απορρίπτοντας κάθε προσπάθεια σχετικοποίησης της διαφορετικότητας των πολιτισμών".

Παρόμοια συνάντηση έγινε και στις Βρυξέλλες με θέμα τον ρόλο της Ευρώπης στο διαπολιτιστικό διάλογο, ιδίως μετά τις νέες συνθήκες που διαμορφώθηκαν διεθνώς, λόγω του τρομοκρατικού χτυπήματος της 11ης Σεπτεμβρίου στις ΗΠΑ. Η συνάντηση αυτή έλαβε χώρα στα πλαίσια της βελγικής προεδρίας του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Πρόεδρος κ. Ρ. Πρόντι έδωσε σχετική έντολη προς όλους τους Έπιτρόπους Πολιτισμού και Έξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αναλάβουν πρωτοβουλίες, οι οποίες θα επιτρέψουν στην Ευρώπη να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στην αποφυγή της σύγκρουσης των πολιτισμών (βλ. σχετικό άρθρο του Κρίς Πάτεν, Άρμωδίου Έπιτρο-

που για τις εξωτερικές υποθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Για μία ευρωπαϊκή Μεσόγειο, Έλεύθερος Τύπος, 5.11.2001). Αξίζει να σημειώσουμε εδώ τις ενδιαφέρουσες πρωτοβουλίες του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδος: Στις αρχές του 2002 θα γίνει στην Αθήνα η Συνδιάσκεψη των Χωρών της Μεσογείου, τό Μεσογειακό Φόρουμ, στο οποίο έχουν προσκληθεί να παραστούν οι Υπουργοί Πολιτισμού των μεσογειακών Χωρών. Το βασικό θέμα και των δύο συναντήσεων θα είναι ένας διάλογος ανάμεσα στις μεγάλες θρησκείες "γιατί καλώς ή κακώς ένα βασικό σημείο του πολιτισμού ως ταυτότητας είναι η θρησκευτική ταυτότητα", τόνισε ο Έλληνας Υπουργός κ. Ευάγγελος Βενιζέλος (Η Καθημερινή, 7.11.2001).

ΠΟΙΟΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Διαβάζοντας τά παραπάνω θέσαμε ένα απλό ερώτημα: Ποιός τελικά διαμορφώνει τον πολιτισμό; Και στην απάντηση του ερωτήματος αυτού σκεφθήκαμε ότι, τον Σεπτέμβριο του 1997, η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή χρησιμοποίησε την κοινωνιολογική μέθοδο του Άμερικανού Paul Ray για να μελετήσει σε ποιές αξίες δίδουν μεγαλύτερη προτεραιότητα οι Ευρωπαίοι πολίτες. Ο άμερικανός κοινωνιολόγος στην έρευνά του έπεσχανε ότι υπάρχει μία ομάδα πολιτών που την ονόμασε "δημιουργούς πολιτισμού" (cultural creatives) και ανέρχεται στο 24% του πληθυσμού της Άμερικής.

Ποιά είναι τά χαρακτηριστικά αυτής της κοινωνικής ομάδας; Βλέπουν ελάχιστα τηλεόραση, αφιερώνουν πολύ χρόνο για μελέτη, ασχολούνται με την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, επικεντρώνουν την προσοχή τους στην οικογένεια, έχουν πνευματική ζωή και ήθικες προεκτάσεις στην καθημερινή τους ζωή. Τά δεδομένα αυτά άσφαλώς και δεν

ταυτίζονται με την οικονομική ευημερία, αλλά ούτε και με τό λεγόμενο άμερικανικό όραμα που όλοι γνωρίζουμε.

Η ύπαρξη παρόμοιων ομάδων και στην Ευρώπη άποδεικνύει ακόμη μία φορά ότι υπάρχει ένα μικρό "υπόλοιπο", κατά τη θεολογική γλώσσα, που ζει εν τω κόσμω" διαμορφώνοντας άποψη εναντίον μίας κοινωνίας της ιδιοτέλειας και του έγωισμού. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι τελικά η οικονομία δεν είναι η μόνη διεξοδος στα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. Μόνο όταν μπορέσουμε να δώσουμε μία πνευματική διάσταση στην οικονομική διάσταση της έποχής μας μπορούμε να έχουμε έλπίδες για τό μέλλον (Jean Francois Tchernia, Les styles de valeurs des Europeens, Research International, Octobre 1997, Paris).

ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

Τά παραπάνω ενδιαφέροντα ποσοστά έρχονται να επιβεβαιώσουν ότι είναι ανάγκη να διαμορφώσουμε ένα νέο τρόπο ζωής. Είναι αυτό που σήμερα συζητείται στα διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα για την άειφόρο ανάπτυξη -μάλλον βιώσιμη ανάπτυξη πρέπει να λέγεται- ή τά προγράμματα για ένα νέο "style life". Τά ποσοστά είναι άρκετά μεγάλα για να αλλάξουν την στρατηγική ευρωπαϊκή πολιτική. Τά 40.000.000 των πολιτών της Ευρώπης έχουν κι αυτά λόγο στη διαμόρφωση του μέλλοντος της Ένωμένης Ευρώπης και αυτά σίγουρα διαμορφώνουν τον πολιτισμό της.

Άραγε έμεις οι Χριστιανοί γιατί δεν πρέπει να έχουμε άποψη και λόγο για τό μέλλον της Ευρώπης; Στόν διάλογο αυτόν καλούμαστε να συμμετάσχουμε όλοι. Και μās δίδεται μία εύκαιρία. Τό θέμα για τό μέλλον της Ευρώπης άρχισε και έπίσημα μετά του Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Κορυφής του Άάκεν του Βελγίου, στις 14 Δεκεμβρίου. Άς κάνουμε μία προσπάθεια να θέσουμε τό ερώτημα για τό μέλλον των πολιτισμών της Ευρώπης.

‘Η Έκκλησία στις “Ενοπλες Δυνάμεις

► Από τον Ν. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟ

Α.: Πατέρα Γεώργιε, πώς συμβιβάζεται η ειρηνική αποστολή ενός κληρικού και ο λόγος αγάπης που εκφράζει, με τό αξίωμα του μάχιμου στρατιωτικού;

π.Γ.Α.: Κατ’ αρχάς να ευχηθώ σε όλους τους αναγνώστες σας Καλή Χρονιά, δημιουργική προπάντων με ειρήνη σε όλο τον κόσμο. Η απάντηση στο ερώτημά σας βρίσκεται γραμμένη στις σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Κληρικοί που λάμπρυναν τό έθνος και τίμησαν τό ράσο τους, μαζί και την Έκκλησία. Παπαφλέσσας, Άθανάσιος Διάκος και πολλοί άλλοι πολέμησαν και θυσιάστηκαν για την πίστη τους και την πατρίδα. Τό ίδιο θά κάνουμε όλοι οι στρατιωτικοί Έφειρες αν παραστεί ανάγκη. Καί όχι μόνον έμεις, αλλά όλοι οι αξιωματικοί, οι κληρικοί μας, όλόκληρος ό λαός. Βέβαια σήμερα δίνουμε τίς μάχες μέσα στην κοινωνία μέ τόν ειρηνικό λόγο του Εύαγγελίου, αλλά όταν δίνουμε τόν στρατιωτικό όρκο λέμε: “Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη εις την πατρίδα... Νά υπερασπίζω μέ πίστη και άφοσίωσιν μέχρι τής τελευταίας ρανίδος του αίματός μου τας σημαίας, να μήν τας έγκαταλείπω, μηδέ ν’ αποχωρίζωμαι ποτέ απ’ αυτών...”. ‘Ο άνθρωπος δέν έχει την ιδιοκτησία, αλλά μόνο τή χρήση τής ζωής. Αυτός που άφαιρεί μιά ανθρώπινη ζωή από εκκλησιαστικής πλευράς θεωρείται έχθρος και ύβριστής τής δημιουργίας. Γι’ αυτό και ό φόνος άπαγορεύεται και από τίς πρώτες στιγμές τής ζωής μας, δηλαδή από τήν μητρική κοιλιά. Στην περίπτωση όμως που νόμιμα υπερασπίζεσαι την πατρίδα σου από επιτιθέμενο ή άπαγόρευση αυτή χάνει την άπολυτότητά της. “Όμως δέν παύω ως κληρικός να προσεύχομαι καθημερινά για την ειρήνη, για να ζήσουν οι νεότερες γενιές μακριά από τίς κακουχίες και τίς άπειλές που οι γονείς μας αλλά και έμεις μέχρι σ’ ένα βαθμό ζήσαμε. Για να μπορέσουν τα παιδιά μας να εργαστούν άπερίσπαστα για τή δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου μέ πρώτο στόχο τήν προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Ξέρετε τί θλέπουμε στα άγνά πρόσωπα των νέων παιδιών μας που ύπηρετούν την Πατρίδα μας; Τήν δίψα για να προσφέρουν στον τόπο και τούς συνανθρώπους τους. Τήν αγωνία τους να ζήσουν σε έναν κόσμο ειρηνικό. Ταυτόχρονα όμως διακρίνουμε και τήν άποφασιστικότητα τους να υπερασπίσουν τήν Ελλάδα από κάθε έχθρό. Οι νέοι μας έχουν αξίες, έχουν όνειρα, έχουν ποιότητα, έχουν πίστη στο Θεό. Πάνω απ’ όλα όμως, νιώθουν βαθιά αγάπη για τήν Ελλάδα, τήν Πατρίδα μας.

Οι δραστηριότητες

Α.: Από τα μέσα του περασμένου Απριλίου αναλάβατε τήν Διεύθυνση Θρησκευτικού ΓΕΕΘΑ. Θά μπορούσατε να μάς μιλήσετε για τό έργο του Στρατιωτικού Έφειρέ;

π.Γ.Α.: Τά καθήκοντα του Έφειρέ στο στρατεύμα δέν διαφέρουν από αυτά των άλλων κληρικών. Βέβαια έχουμε τή σημαντική ευθύνη τής πνευματικής καθοδήγησης των στρατευμένων νέων μας και βεβαίως των Άξιωματικών μας. “Όλα αυτά τά χρόνια που ύπηρετώ τήν Έκκλησία και τήν Πατρίδα μας από τή θέση του Στρατιωτικού Έφειρέ, καταβάλλω ιδιαίτερη προσπάθεια στον τομέα του κηρύγματος, λόγω των ιδιαιτέρων προβλημάτων και πνευματικών άναζητήσεων που άπορρέουν από τή νεαρή

‘Ο Διευθυντής Θρησκευτικού του ΓΕΕΘΑ Πρωτ. Γ. Άποστολακίδης μιλάει στην “Α” για τό έργο του Στρατ. Έφειρέ

ήλικία των στρατευμένων. Πολλές φορές προσπαθώ να επιλύσω τά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι στρατιώτες μας, πάντα μέ τή συνεργασία των αξιωματικών. Έφοδιάζουμε τίς μονάδες και τά φυλάκια μέ έντυπα θρησκευτικού περιεχομένου και προσπαθούμε μέ όμιλίες και φυλλάδια να ευαισθητοποιήσουμε τούς νέους για μεγάλα κοινωνικά προβλήματα όπως αυτά των ναρκωτικών, του άλκοόλ και του AIDS.

Οι Στρατιωτικοί Έφειρες επικοινωνούμε προσωπικά μέ τούς φυλακισμένους στρατιώτες και γινόμαστε κοινωνοί των προβλημάτων τους. Έπίσης επισκεπτόμαστε τά στρατιωτικά νοσοκομεία και παρηγορούμε τούς στρατιώτες, ύπαξιωματικούς και αξιωματικούς άσθενείς, τούς έξομολογούμε, ενώ στούς ναούς που υπάρχουν έντός των νοσοκομείων τελούνται κανονικά οι Θεϊες Λειτουργίες. Βέβαια στεκόμαστε και στο πλευρό του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού που επιτελεί σημαντικό έργο για τήν υγεία όλων μας. Άρχή μας είναι να θρικόμαστε παντού για να κάνουμε ζωντανή τήν παρουσία τής Έκκλησίας. Πιστεύω σε ό,τι μέ άφορά, ότi όλα αυτά τά χρόνια έχω μικρύνει τήν άπόσταση που χωρίζει τόν Έφειρέ από τόν στρατιώτη. Δέν θέλω να μέ θλέπουν σαν “έξωγήινο”.

Γι’ αυτό άλλωστε και δέν σταμάτησα να είμαι άλεξιπτωτιστής για να τούς δείχνω ότi είμαι ένας από αυτούς. Γίνομαι πρώτα φίλος, συνάδελφος και μετά είμαι Έφειρέ.

38 Στρατιωτικοί Έφειρες

Α.: Θά θέλαμε να μάς πείτε και για τό έργο που επιτελείτε στη Διεύθυνση. Κατ’ αρχάς ό αριθμός των Στρατιωτικών Έφειρών καλύπτει τίς ανάγκες των Ένόπλων Δυνάμεων;

π.Γ.Α.: Κοιτάξτε, τό Θρησκευτικό Σώμα σήμερα στελεχώνουν 38 Στρατιωτικοί Έφειρες τοποθετημένοι στις μεγαλύτερες μονάδες τής χώρας, έξυπηρετώντας βεβαίως και στρατόπεδα στα όποια δέν έχουμε τή δυνατότητα ή δέν προβλεπόταν να ύπάρχει μόνιμα Στρατιωτικοί Έφειρες. Πρέπει να σημειώσουμε ότi από τήν πρώτη στιγμή είχαμε τήν άμέριστη συμπαράσταση του Άρχηγού του Γενικού Έπιτελείου Έθνικής Άμυνας Στρατηγού Μανούσου Παραγιουδάκη, καθώς επίσης και των Άρχηγών των τριών Όπλων. Έτσι μπορέσαμε να προσλάβουμε στο Θρησκευτικό Σώμα δύο νέους κληρικούς, ενώ τό πρώτο εξάμηνο του 2002 πρόκειται να προχωρήσουμε στην κάλυψη 6 θέσεων που δημιουργήθηκαν μετά από είσήγηση τής Διεύθυνσης και άπόφαση τής Πολιτικής και Στρατιωτικής ήγεσίας του Έφειρέ Έθνικής Άμυνας.

Έτσι γίνεται ένα μεγάλο βήμα για τήν καλύτερη λειτουργία του Θρησκευτικού Σώματος. Πάντως θά ήθελα να ύπογραμμίσω πώς οι πρωτοβουλίες που πήραμε έως σήμερα ήταν οι περισσότερες διοικητικού χαρακτήρα γιατί στοχεύουμε στην άναδιάρθρωση τής ύπηρεσίας. Καί δέν θά μπορούσα να μήν άναφερθώ στη σημαντική βοήθεια που μου προσφέρουν όλοι οι στρατιωτικοί κληρικοί, ιδιαίτερα ό τμηματάρχης τής Διεύθυνσεως πατήρ Γεώργιος Τσελαλίδης.

Τά Ναρκωτικά

Α.: Είναι γεγονός ότi μιά από τίς μεγαλύτερες άπειλές που αντιμετωπίζουν οι νέοι μας είναι τά ναρκωτικά. Έσείς τί πρωτοβουλίες παίρνετε πάνω σ’ αυτό τό ζήτημα για τήν προστασία των στρατευσίμων νέων μας;

π.Γ.Α.: Τό πρόβλημα των ναρκωτικών είναι ιδιαίτερα σύνθετο και δισεπίλυτο. Δέν άφορά μόνο όρισμένες κοινωνικές τάξεις αλλά όπως άποδεικνύουν και οι έρευνες των άρμοδίων έπιστημονικών φορέων, τά ναρκωτικά είναι μιά θανάσιμη άπειλή για όλους. Μιά άπειλή που ως στόχο τής έχει κατ’ αρχάς τούς νέους μας, οι όποιοι έπηρεασμένοι από τήν ταχύτητα τής έποχής, τίς ραγδαίες άλλαγές που συντελούνται, τήν έντονη άπομάκρυνση των ανθρώπων, γίνονται έπυρρεπείς στις ψεύτικες συνθήκες ευτυχίας που οι δολοφόνοι κατασκευάζουν στα έργαστήρια του θανάτου.

Ίδιαίτερα μάλιστα τά τελευταία χρόνια, όπου όρισμένοι πέτυχαν έως ένα βαθμό να έντάξουν τά ναρκωτικά στο Life style τής έποχής, να τά κάνουν δηλαδή τής “μόδας”, άποσιωπώντας τούς κινδύνους για τή ζωή του χρήστη. Τό πρόβλημα γίνεται έντονότερο, άφου οι οικονομικές δυνατότητες που έχουν οι νέοι σήμερα είναι περισσότερες, ενώ έχουν πλέον στή διάθεσή τους ναρκωτικά νέας γενιάς, όπως ή ουσία Έκσταση, τά παραισθησιογόνα και τά εισπνεόμενα.

Δυστυχώς, ή κατάσταση γίνεται όλοένα και πιό τρομακτική, άφου σύμφωνα μέ στοιχεία που παρουσιάστηκαν πριν από μερικές ήμέρες σε συνέδριο τής Ευρωπαϊκής Ένωσης κατατάσσουν τήν χώρα μας πρώτη σε αύξηση των χρηστών κοκαΐνης περίπου κατά 90% αν δέν κάνω λάθος.

Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο δύσκολο είναι τό πρόβλημα των ναρκωτικών.

Οι στρατευμένοι νέοι μας είναι ένα κομμάτι τής κοινωνίας μας. Τό κάθε παιδί έρχεται από τό δικό του περιβάλλον, κουβαλώντας μαζί του τά θετικά και τίς άδυναμίες του χαρακτήρα του και για κάποιο διάστημα όφείλει να συμβιώσει μαζί με άλλους, άγνωστους σ’ αυτόν, νέους ανθρώπους. Βεβαίως τό Έφειρέ, τό ΓΕΕΘΑ, οι αξιωματικοί μας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένοι για τό ζήτημα των ναρκωτικών και καταβάλλουν προσπάθειες για τήν αντιμετώπισή του. “Όμως ένα μεγάλο βάρος σηκώνει ή Θρησκευτική Έπυρεσία και οι Στρατιωτικοί Έφειρες όλων των μονάδων τής χώρας. Έμεις ως πνευματικοί πατέρες των νέων μας έχουμε ύποχρέωση να τούς ενημερώνουμε για τούς κινδύνους μέ λόγο προάγησης, ταυτόχρονα όμως ρίχνοντας φώς στα σκοτεινά μονοπάτια του θανάτου που οι έγκληματίες θέλουν να οδηγήσουν τά παιδιά μας. Άκόμα και όταν έπισημαίνουμε περιπτώσεις παιδιών που έχουν μπει στον λαβύρινθο των ναρκωτικών τά προσεγγίζουμε και διαμέσου του διαλόγου, σε συνεργασία πάντα μέ τούς ιατρούς των μονάδων προσπαθούμε να τά στηρίξουμε ψυχολογικά για να κάνουν τό μεγάλο βήμα προς τήν άπεξάρτηση. Βεβαίως επιδιώκουμε τή συνεργασία όχι μόνο των οικογενειών τους, οι όποιες και αυτές χρειάζονται ειδική ύποστήριξη για να αντιμετωπίσουν τό πρόβλημα, αλλά όλων όσοι μπορούν να συμβάλουν σε ένα καλό αποτέλεσμα άκόμα και στρατεύσιμοι μέ ειδικές γνώσεις. Για μās τό πρόβλημα δέν είναι μονοσήμαντο, δέν περιορίζεται στα όρια τής στρατιωτικής μονάδας αλλά πιστεύουμε ότι άφορά τό σύνολο τής κοινωνίας που πρέπει να άφυπνιστεί και να αντιμετωπίσει μεθοδικά τό ζήτημα. Μέ λίγα λόγια ό πόλεμος στα ναρκωτικά δέν είναι μόνο ή καταστολή αλλά ή πρόληψη, ή έννημέρωση, που πρέπει να ξεκινάει από πολύ νωρίς.

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Σχέσεις με τόν 'Αποκρυφισμό και Μετενσάρκωση

► Από τόν ΝΙΚΟΛΑΟ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ, Πολιτικό 'Επιστήμονα - Νομικό - Θεολόγο - Καθηγητή 'Εκκλ. Λυκείου Κορίνθου

Τίς τελευταίες δεκαετίες, ή 'Αστρολογία εξαπλώνεται με ταχύτατους ρυθμούς στη χώρα μας και απειλεί τό φρόνημα του λαού, τόν πολιτισμό μας και τήν έν Χριστώ έλπίδα. 'Η 'Ορθόδοξη θεώρηση του θέματος αυτού αποτελεί σήμερα ύψιστη αναγκαιότητα. 'Η αστρολογία θεμελιώνεται επάνω στην άποψη ότι ή θέση και οι κινήσεις των ουρανίων σωμάτων επηρεάζουν τή ζωή του ανθρώπου. Τό "κλειδί" αποτελεί ό χρόνος και ό τόπος γεννήσεως του κάθε άτομου. 'Η εικόνα του ουρανού τή στιγμή τής γεννήσεως προσδιορίζει ταυτόχρονα και τήν εικόνα όλόκληρης τής ζωής του ανθρώπου, ή οποία αποτυπώνεται στό λεγόμενο "ώροσκόπιο". Τό αστρολογικό δόγμα θεμελιώνεται στό κοσμοείδωλο του Πτολεμαίου, δηλ. συγκεντρική αντίληψη του σύμπαντος. 'Η αστρολογία δέν ενδιαφέρεται γιά τίς νεότερες επιστημονικές μελέτες, γι' αυτό και είναι καθηλωμένη στό σύστημα του Πτολεμαίου.

'Ωροσκόπιο σημαίνει τό «ώρα-σκοπεί», δηλ. κριτική όραση του χρόνου, έρευνα όλων των στοιχείων που έχουν σχέση με τό συγκεκριμένο χρόνο. Είναι τό διάγραμμα του ουρανού σ' ένα δεδομένο χρόνο, όπως φαίνεται, από ένα συγκεκριμένο τόπο. Τό οικοδόμημα τής αστρολογίας θεμελιώθηκε χιλιάδες χρόνια πριν και μάλιστα με βάση τίς αστρονομικές γνώσεις και τίς θρησκευτικές δοξασιές τής εποχής εκείνης. 'Ο ήλιος και όλα τά ουράνια σώματα που φαίνονται καθηλωμένα στην ουράνια σφαίρα στρέφονται από τήν 'Ανατολή προς τήν Δύση γύρω από ένα νοητό άξονα και διαγράφουν κύκλο που ονομάζεται ζωδιακός κύκλος. Ζώδια ονομάζονται συμβολικά εκείνα τά σημεία, με τά οποία προσδιορίζονται τά ουράνια σώματα. Είναι φιγούρες ζώων, ανθρώπινες μορφές ή άλλα σχήματα άστερισμών. Κάθε ζώδιο πιστεύεται ότι διαθέτει ειδικές δυνάμεις και ροπές που αντιστοιχούν στό όνομά του. "Ετσι ό Κριός διαθέτει δύναμη, όρμη κ.ο.κ. Αύτες οι ειδικές δυνάμεις μεταβιβάζονται στους ανθρώπους που γεννιούνται κάτω από κάθε ζώδιο. Οι 'Αστρολόγοι διαιρούν τήν ουράνια σφαίρα σε ίσομεγέθη μέρη στους οίκους. Κάθε οίκος πιστεύεται ότι κυριαρχεί σε έναν τομέα τής ζωής.

Στόν 'Αποκρυφισμό

"Ετσι ό πρώτος οίκος επηρεάζει τό σώμα και τήν υγεία. "Όπως γίνεται αντίληπτό, ή αστρολογία βρίσκει τή δικαίωσή της όχι στην έπιστήμη τής αστρονομίας, αλλά σαν αποκρυφισμό. Γιά νά αποδεχτεί κανείς τά συμπεράσματά της πρέπει νά αποδεχτεί τόν συμβολισμό της που κινείται στον χώρο του αποκρυφισμού. Βασικό δόγμα του χώρου αυτού είναι "όπως επάνω, έτσι και κάτω" όλόκληρο τό σύμπαν αποτελεί κατά τήν αποκρυφιστική αντίληψη ένιαίο οργανισμό από τόν οποίο αποσπάσθηκαν οι πλανήτες και κάθε τι που υπάρχει στό Σύμπαν. "Ετσι ή αστρολογία θεμελιώνεται στον άπόλυτο μονισμό και στην ύλιστική θεώρηση του κόσμου. Κατά μία αστρολογική Σχολή, οι πλανήτες αποτελούν ένσωμάτωση τής παγκόσμιας διάνοιας, είδος πορείας των πλανητικών πνευμάτων προς τά κάτω γιά νά λάθουν στην συνέχεια τήν πορεία τής επιστροφής και νά κλείσει ό κύκλος. "Ετσι ή ιστορία διαγράφει κυκλική πορεία με έναλλαγή διαφό-

ΓΝΩΡΙΣΕ ΕΞΑΡΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Τή βασιλόπιτα εύλόγησε και έκοψε ό Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος σε έκδηλώσεις γιά τήν Πρωτοχρονιά στην 'Ιερά Σύνοδο (φώτογρ.) και τήν 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών με τήν παρουσία εκπροσώπων τής Πολιτείας και των εργαζομένων κληρικών και λαϊκών

ρων εποχών. 'Εδώ ή αστρολογία χρησιμοποιεί τό αστρονομικό φαινόμενο τής μετατοπίσεως τής σπειροειδούς κινήσεως του "Ηλιου πάνω στην ουράνια σφαίρα διά μέσου δώδεκα ζωδίων.

'Η διάρκεια ολοκλήρωσης του κύκλου που διαγράφεται με αυτό τόν τρόπο υπολογίζεται σε 25.863 χρόνια, ένώ ή μετατόπιση από ζώδιο σε ζώδιο (κοσμικός μήνας) σε 2.156 χρόνια. Κατά τήν αστρολογία, τά πάντα βρίσκονται σε μία ένιαία έξελικτική κλίμακα επιστροφής,

στό σημείο από τό οποίο προβλήθηκαν δηλ. σε οικουμενικό πνεύμα. Τή στιγμή τής γεννήσεως, λένε οι αστρολόγοι, ό άνθρωπος λαμβάνει μία ιδιόμορφη σφραγίδα, τήν οποία διατηρεί σε όλη του τή ζωή. "Όμως, ό χρόνος και ό τόπος τής γεννήσεως προσδιορίζονται από καταστάσεις προηγούμενων ζωών (μετενσάρκωση). "Ετσι ό καθένας γεννιέται τή στιγμή που οι αστρικοί συνδυασμοί εύνοούν τήν τάση ή τή ροπή νά επεξεργαστεί τήν τύχη που δημιουργήθηκε σε προηγούμε-

νες ζωές. 'Η αστρολογία ισχυρίζεται ότι εδώ έχουμε τόν νόμο τής πρόκλησης, που οδηγεί σε ένσάρκωση τή στιγμή των κατάλληλων αστρικών συνδυασμών, οι οποίοι ανταποκρίνονται στις "κοσμικές" ή καρμικές σχέσεις. Αύτες δημιουργήθηκαν σε προηγούμενες ζωές. Σκοπός των μετενσαρκώσεων αυτών είναι νά προάγεται κανείς στην γνώση από γέννηση σε γέννηση μέχρι νά επιστρέψει και νά απορροφηθεί από τό "καθαρό πνεύμα".

Σοβαροί κίνδυνοι

Σέ μία κριτική τής αστρολογίας πρέπει νά πούμε πως αυτή ακολουθεί ένα δρόμο άσυμβίβαστο με τήν αστρονομία, όσον και με τή χριστιανική πίστη και έμπερικλείει σοβαρούς κινδύνους γιά τό άτομο και τήν κοινωνία. 'Η αστρολογία θεμελιώνεται σε ένα κοσμοείδωλο, ακριβώς αντίθετο από εκείνο τής αστρονομίας, τό ήλιοκεντρικό. Λαμβάνει ύπόψη της τόν φαινομενικό ουρανό και άγνοεί συνειδητά τήν πραγματική κίνηση των ουρανίων σωμάτων. 'Ακόμη και αν επικαλείται φυσικά φαινόμενα ή και φυσικούς νόμους, δέν δικαιώνεται ό όρος "επιστημονική αστρολογία", γι' αυτό και δέν υπάρχει κανένα Πανεπιστήμιο άνεπτυγμένης χώρας άναγνωρισμένο από άλλα έπιστημονικά ιδρύματα, που νά άναγνωρίζει τήν αστρολογία ως έπιστήμη. Σύμφωνα με τή γνωμοδότηση τής Διεθνούς 'Αστρονομικής 'Επιτροπής (1949) ή αστρολογία και ή κοσμολογία αποτελούν δείγμα δεισιδαιμονίας, άγυρτίας και έμπορίου (π. 'Αντώνιος 'Αλεβιζόπουλος, "Η 'Αστρολογία στό φώς τής 'Ορθοδοξίας", σελ. 248).

Μέριμνα τής 'Ι. Μ. Νικαίας γιά τούς φυλακισμένους

Συνεχίζοντας τήν έξεόρμηση τής αγάπης, επ' εύκαιρία των 'Αγίων έορτών των Χριστουγέννων, συνοδευόμενος από συνεργάτες του, κληρικούς και λαϊκούς, ό Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. 'Αλέξιος βρέθηκε στις Φυλακές Κορυδαλλού, όπου επισκέφθηκε ένα προς ένα όλα τά κελιά και έδωσε στις 400 περίπου κρατούμενες των Γυναικείων Φυλακών και του τμήματος έγκλειστων νεαρών μητέρων, μαζί με τίς πατρικές του εύχές, δώρα και δέματα με είδη προσωπικής καθαριότητας.

Στή συνέχεια ό Σεβ. επισκέφθηκε τό Νοσοκομείο και τό Ψυχιατρείο των Φυλακών, όπου φιλοεούνται 300 άσθενείς κρατούμενοι. Συνολικά μοιράστηκαν 800 δέματα, τά οποία με περισσή φροντίδα έτοιμάσε ή είδική 'Υπηρεσία Προνοίας, που λειτουργεί στην 'Ι. Μητρόπολη σε καθημερινή βάση. Πρέπει νά σημειωθεί επίσης ότι ύποδειγματικά λειτουργούν καθ' όλον τό έτος οι 'Ιεροί Ναοί στους χώρους των Φυλακών, χάρη στην φροντίδα τής 'Ι. Μητροπόλεως και των άνιδιοτελών προσφερομένων συνεργατών της. 'Υπήρξε άθρόα συμμετοχή των κρατουμένων στις ί. ακολουθίες και ιδιαίτερα στό μυστήριο τής 'Εξομολογήσεως. Περισσότερα από 2.000 δέματα με είδη διατροφής (κρέας, λάδι, γάλα, ζυμαρικά), είδη ένδύσεως και γλυκίσματα, καθώς και δώρα γιά τά μικρά παιδιά, διένειμε φέτος ό Σεβ. Μητροπολίτης κ. 'Αλέξιος (φωτ.), σε ισάριθμες οικογένειες -έπί τό πλείστον πολύτεκνες- τής ποιμαντικής δικαιοδοσίας τής Μητροπόλεως, που μαστίζονται από έντονα προβλήματα φτώχειας και άνεργείας.

Πλούσιες δραστηριότητες 'Ι. Μ. Σάμου και 'Ικαρίας

'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου και 'Ικαρίας κ. Ευσέβιος, τήν Τετάρτη 2 'Ιανουαρίου στις 18.00 μ.μ., στον 'Ι. Ν. 'Αγίου Σπυρίδωνος Βαθέος, εύλόγησε τήν πρωτοχρονιάτικη πίττα της 'Ιεράς Μητροπόλεως και προέβη σε πνευματικό και ποιμαντικό άπολογισμό των πράξεων, ενεργειών και δραστηριοτήτων κατά τό παρελθόν έτος 2001.

'Αναφέρθηκε στη λειτουργική, λατρευτική και κηρυκτική παρουσία των κληρικών 'Ι. Μητροπόλεως (θείο Κήρυγμα, ιερά Κατήχηση, λοιπές πνευματικές δραστηριότητες σχετιζόμενες με τήν διδασκαλία και τήν έρμηνεία του λόγου του Θεού, δηλ. άντιαιρετικούς άγώνες, Σχολές Γονέων, Κύκλοι μελέτης 'Αγίας Γραφής, "Εκθεση Βιβλίου, περιοδικό "Μεταμόρφωσις", Ρ/Σ "Ακριτικοί αντίλαλοι", 'Εκδόσεις κ.ά.). - Στις δραστηριότητες σχετικά με τή Νεότητα (Κατηχητικά Σχολεία, 'Εκκλησιαστική Σχολή Βυζαντινής Μουσικής, Νεανικές συντροφίες, Συνέδριο Νεολαίας, συνεσιάσεις φοιτητών - φοιτητριών, λατρευτικές εύκαιρίες, με 'Ιερά 'Εξομολόγηση στα Γυμνάσια και Λύκεια τής Σάμου και 'Ικαρίας και Φούρνων, Φοιτητική 'Εκκλησιαστική Δράση στη Μαθητική Σχολή Πανεπιστημίου Αιγαίου στο Καρλόβασι, επισκέψεις στα σχολεία και διάλογο των νέων με τόν 'Επίσκοπό τους, κατασκηνώσεις στον Κότσικα). - Στή φιλανθρωπική διακονία προς τούς έχοντες άνάγκη άδελφούς μας, που ζητούν βοήθεια, αγάπη και ύλική ένίσχυση, ή οποία παρεσχέθη και παρέχεται προς κάθε κατεύθυνση ('Εκκλησιαστικά Γηροκομεία "Ευηγρίας Πρόνοια" Καρλόβασιου και "Η στέγη τής Παναγίας" 'Ικαρίας, τράπεζα 'Αγάπης, έπιδόματα Μεταπτυχιακών σπουδαστών, βοηθήματα 'Ιεροσπουδαστών, άνέργων οικογενειάρχων και όρφανών, προσφορά φαρμάκων κ.ά.). Στην άνακαίνιση των 'Ι. Ναών και 'Ι. Μονών και επάνδρωσή των.

Έκατοντάδες χιλιάδες έκτρώσεις

► Από τον Πρωτ. ΕΥ. ΣΚΟΡΔΑ,
Θεολόγο - τ. Λυκειάρχη

Επίσημα τό κράτος μᾶς ἀνακοίνωσε ὅτι 200.000 έκτρώσεις πραγματοποιοῦνται κάθε χρόνο στή χώρα μας. Ὁ ἀριθμός αὐτός ἀναφέρεται σύμφωνα μέ τά στατιστικά στοιχεία τῶν κρατικῶν νοσοκομείων. Ἄν προστεθοῦν καί οἱ έκτρώσεις σέ ἰδιωτικές κλινικές, ὅπου τά νεαρά ζευγάρια καταφεύγουν συχνότερα, γιά τήν ἀνωθυμία, τότε οἱ έκτρώσεις αὐξάνονται κατά πολύ περισσότερο καί πλησιάζουν τίς 500.000. Ἄπό τό ἄλλο μέρος αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος οἱ γεννήσεις στή χώρα μας μόλις ἀνέρχονται τίς 100.000. Δηλ. στίς 5 συλλήψεις ἐμβρύων ἀφήνουμε νά γεννηθεῖ μόνο τό ἓνα.

Δυστυχῶς ὁ "ντόρος" τῶν τηλεοπτικῶν καναλιῶν γιά τίς έκτρώσεις γίνεται κατά καιροῦς ἀπλῶς γιά τό θόρυβο, χωρίς νά λαμβάνονται μέτρα θεραπείας ἀπό τό ἐπίσημο κράτος. Προσφάτως ἀνακοινώθηκε ἡ κλωνοποίηση ἀνθρώπινου ἐμβρύου γιά ἰατρικούς σκοπούς ἢ ὅπως λέχθηκε ὁμάδας ἀνθρώπινων κυττάρων γιά θεραπευτικούς σκοπούς μέ ἀκαθόριστη νομοθεσία καί μέ ἐπικίνδυνες προεκτάσεις. Ἡ ὅλη ἀδολεσχία τῶν καναλιῶν παρέχει ἐλεύθερα τό βήμα σέ ὀρισμένους μονίμους κήρυκες τῶν έκτρώσεων ὡς ἀναφαίρετο ἀνθρώπινο δικαίωμα! Τίνων ὅμως: Τό ἐμβρυο δέν ἔχει δικαίωμα;

ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἡ Ἐπιστήμη, ἡ ὁποία σέβεται τήν ἐπιστημονική σοβαρότητα της, ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀμβλωση εἶναι ἀποκρουστικό ἐγκλημα, ἐμεῖς δέ ὡς Ἐκκλησία τό θεωροῦμε ὡς παράβαση τῶν νόμων τοῦ Δημιουργοῦ, πού στρέφεται ἐναντίον μᾶς ἀνυπεράσπιστης ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Σήμερα ἔχουμε δύο τάσεις καί θεωρίες, τούς ὑποστηρικτές τῶν ἀμβλώσεων καί ἐκείνους πού θέλουν νά σέβονται τή ζωή καί τούς νόμους τῆς ζωῆς. Κύριο ἐπιχείρημα τῶν θιασωτῶν τῶν ἀμβλώσεων εἶναι ὅτι ἡ γυναίκα ὡς ἐλεύθερο ἄτομο μπορεῖ νά διαθέτει τόν ἑαυτό της, ὅπως θέλει καί ὅπως νομίζει. Αὐτή μπορεῖ νά ὀρίζει τό σῶμα της. Γύρω ἀπό τό ἐπιχείρημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς γυναίκας συνυφαίνονται ἐπιχειρήματα κοινωνικά, οἰκονομικά, οἰκογενειακά, ψυχολογικά καί ἄλλα πολλά, μέ τά ὁποῖα προσπαθοῦν νά νομιμοποιήσουν τίς έκτρώσεις καί μάλιστα ὡς ἐπιβαλλόμενες!

Ὅλα αὐτά τά δῆθεν ἀνθρωπιστικά ἐπιχειρήματα τῶν "προοδευτικῶν" ἀγνοοῦν τόν ἀνθρώπο καί τήν ἀξία του. Ἀγνοοῦν ἢ θέλουν νά ἀγνοοῦν τήν μεγάλη ψυχική καί

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐπισκέφθηκε τό 55ο Δημοτικό Σχολεῖο Ἀθηνῶν ἐπί τῆς ὁδοῦ Λιοσιῶν ἐν ὄψει τῶν ἐορτῶν καί εὐλόγησε τούς μαθητές.

σωματική δοκιμασία τῶν γυναικῶν ἐκεῖνων πού προχωροῦν σέ έκτρώσεις. Παραθεωροῦν τόν κίνδυνο τῆς ζωῆς τῆς ἴδιας τῆς γυναίκας. Ὁμιλοῦν μέ ἐμφάση καί ἔνταση γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἀντιπαρέρχονται τό δικαίωμα ζωῆς τοῦ ἐμβρύου πού εἶναι ἀνθρώπος κατά τήν ἐπίσημη ἰατρική ἀπό τῆς συλλήψεώς του.

Παραθεωρεῖται τό δικαίωμα τοῦ ἐμβρύου καί τονίζεται καί ἐπιζητεῖται ἡ προστασία ἑνός ἐγωιστικοῦ πάθους, ὅτι ἡ γυναίκα καί ὁ σύντροφός της ἔχουν τό ἀπόλυτο δικαίωμα νά φονεύουν τόν καρπό τοῦ ἔρωτά τους, νομίμου ἢ παρανόμου. Δυστυχῶς καί ἡ Πολιτεία ἀπό τό 1986 προστατεύει διά νόμου τόν ἄκρατο ἐγωισμό τῶν ἐνηλίκων ἢ ἀκόμη καί τῶν ἀνηλίκων ζευγαριῶν καί ἀφήνει ἀπροσάτευτο τό ἐμβρυο.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ

Δέν θέλω νά ἀντιμετωπίσω τό θέμα ὡς στενοκέφαλος ἱεροκήρυκας. Στέκομαι στήν ἐπιστημονική ὁμολογία ὅτι τό ἐμβρυο ἀπό τῆς συλλήψεώς του εἶναι ἀνθρώπος, ψυχοσωματική ὑπαρξη. Ἡ έκτρωση παρ' ὅλα τά ἐπιχειρήματα τῶν ὑποστηρικτῶν της εἶναι φόνος. Στήν Ἑλλάδα ὑπολογίζονται οἱ έκτρώσεις σέ 500.000. Αὐτή ἡ αἱμορραγία μέ ὅλες τίς ὀδονηρές ἐπιπτώσεις κάθε ἀμβλώσεως εἶναι μία ἀσυνείδητη σφαγή παιδιῶν μας, μία ἐθνική συρρίκνωση πού ἐπαυξάνει τό ἐθνικό πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας.

Ἐποστηρίζονται οἱ έκτρώσεις ἀπό ἀνθρώπους πού δέν θέλουν νά ἀναγνωρί-

σουν τήν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης σέ ὅλη τήν διάστασή της. Ἡ Πολιτεία πάλι μέ "προοδευτικούς" ἐκπροσώπους της παραμένει ἀσυγκίνητη μπροστά στό τεράστιο πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας. Τά Σχολεῖα μας στήν ἐνδοχώρα καί στήν Ἀττική ἔχουν τεράστια κενά καί κατά 50% σέ ὀρισμένα οἱ μαθητές εἶναι ἄλλοδαποι. Κανείς δέν ἐνοχλεῖται γιά τήν ἐθνική μας ἀλλοίωση καί ἀλλοτριώση.

Ἡ Οἰκογένεια, δέν ὑποστηρίζεται ὡς κοινωνικός καί πνευματικός θεσμός καί ἀπό ὀρισμένες τηλεοπτικές ἐκπομπές προσβάλλεται ἢ καταρρακώνεται ἡ οἰκογενειακή τιμή. Φθάνουν στό σημείο σκηνοθέτες νά βάζουν μικρά παιδιά νά παίξουν τούς χωρισμένους συζύγους καί νά φιλονικοῦν γιά τά παιδιά τους! Τραγικές σκηνές ψυχασθενῶν σκηνοθετῶν. Προβάλλεται ἡ ὀλιγομελής οἰκογένεια μέ σκοπό νά παγωθεί στή συνείδηση τῶν νέων ὡς μονόδρομος. Τά οἰκογενειακά ἐπιδόματα εἶναι φτηνή ἐλεημοσύνη καί ἡ ἐργαζόμενη μητέρα δέν ὑποστηρίζεται γιά ἀνετη ἐπικοινωνία μέ τό νεογέννητο παιδί της. Οἱ ἄδειες δέν χορηγοῦνται πρό τοῦ τοκετοῦ καί μετά τόν τοκετό ἰσομερῶς ἀπό τόν δημόσιο καί τόν ἰδιωτικό τομέα. Ἡ Οἰκογένεια μετά τήν ἀπόκτηση τρίτου παιδιοῦ νά ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου κατά 75% καί μέ τό τέταρτο κατά 100%. Ξοδεύονται τεράστια ποσά γιά δευτερευοῦσης σημασίας ἔργα καί παραμελεῖται τό μεγάλο θέμα τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως.

Ἄς κατανοήσουμε ὅτι ὁ γάμος εἶναι ἡ ὀλοκλήρωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καί ἡ δι' αὐτοῦ δημιουργία τῆς οἰκογένειας ἀποβαίνει τό ἰσχυρότερο θεμέλιο τοῦ

κοινωνικοῦ μᾶς βίου. Ὅχι σωστές οἰκογένειες, εὐκολοδιάλυτες καί μέ παιδιά πού στεροῦνται τῆς ὀλοκληρωμένης οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς εἶναι οἱ προϋποθέσεις τῶν μεγάλων καί ὀξυτάτων κοινωνικῶν προβλημάτων.

Η ΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΗΔΕΝ

Ὅσοι ἀγαπάμε τήν Ἑλλάδα πρέπει νά σταματήσουμε τίς ἀνούσιες ρητορικές ἐξάρσεις ἀπό τά τηλεοπτικά κανάλια ἢ ἀπό τόν Τύπο καί ἄς ἀντιληφθοῦμε ὅλοι τόν ἐπικρεμάμενο ἐθνικό κίνδυνο.

Ἡ Πολιτεία πού εἶναι εὐρύτερος θεσμός τῆς οἰκογένειας, ἔχει ἀποστολή καί προορισμό νά ὀργανώνει τίς κοινωνίες τῶν ἀνθρώπων σέ πολιτική ἐνότητα καί ἀποβλέπει στήν ἀσφάλεια, τήν εἰρηνική συμβίωση, τήν εὐθυμία καί τήν ἠθική καί πνευματική πρόοδο τῶν πολιτῶν της. Ὅταν κινδυνεύει μέ τήν ὑπογεννητικότητα ἢ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους, ἡ ἐκάστοτε Κυβέρνηση δέν μπορεῖ νά τυρβάξει "περί πολλά" καί νά παραθεωρεῖ τό μέγα ἐθνικό πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας τοῦ Γένους μας. Τό Κράτος ὑπάρχει γιά τή διασφάλιση τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως. Προορισμός τῆς Πολιτείας δέν εἶναι ἀπλῶς τό συζῆν, ἀλλά καί ἡ κοινή εὐδαιμονία κατά τόν Ἀριστοτέλη, καί ἡ εὐδαιμονία ὀλοκληρώνεται στήν πολιτική κοινότητα πού ἔχει ἰδέες, ἀρχές καί πεποιθήσεις πού καταξιώνουν τόν ἀνθρώπο ὡς ὑπέρτατη ἀξία.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος, ὁ θεσμός τῆς Ἐκκλησίας ὀργανώνει μελετημένο ποιμαντικό πρόγραμμα, γιά νά στηρίξει τήν οἰκογένεια μέ τή λειτουργία Σχολῶν Γονέων μέ ἐπιπροσβαλλόμενα θέματα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου ἀπό εἰδικούς ἐπιστήμονες. Ἡ Ἐκκλησία ἀντί νά παίξει τόν ρόλο τοῦ Κάτωνα τοῦ Τιμητῆ πρέπει νά ἐπιβεβαιώνει ἐμπρακτα τή μητρική της ἀγάπη πρὸς τούς νέους, χωρίς φειδώ χρημάτων. Ὅφειλουμε νά ὀμολογήσουμε τήν ἐμπρακτική κοινωνική μέριμνα στίς Ἰ. Μητροπόλεις τῆς Θράκης, πού ἔχει συμβάλει στήν αὐξηση τῶν γεννήσεων.

Οἱ ἀμβλώσεις εἶναι ἐθνικός κίνδυνος. Μέ τή σωστή τοποθέτηση τῆς Πολιτείας, τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καί ὅλων τῶν κοινωνικῶν φορέων νά διαφωτισοῦμε καί νά προστατεύσομε τούς νέους μας, ὡστε νά μή παρασύρονται ἀπό χαμηλά ἐνστικτα, χωρίς κρίση καί διάκριση καί νά ξέρουν μέ ὑπευθυνότητα τί πρέπει νά πράττουν καί τί νά ἀποφεύγουν. Χρειαζέται ἠθική διαπαιδαγώγηση χωρίς "Big Brother". Τό ὀλοκαύτωμα 500.000 ἀγέννητων παιδιῶν κάθε χρόνο εἶναι ἰσχυρότατος δυναμῆς στά θεμέλια τοῦ Ἐθνους μας. Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά νομιμοποιήσομε τό θάνατο τῶν ἀγέννητων παιδιῶν μας.

Νέοι καί νέες τοῦ Ὁμίλου Βρακοφόρων Ρεθύμνου ἔψαλαν τά κάλαντα τῆς Πρωτοχρονιάς στόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο.

Κάλαντα Χριστουγέννων ψάλλουν παιδιά μέ τοπικές ἐνδυμασίες στόν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας.

Νέοι Ίεράρχες τῆς Ἐκκλησίας

Οί ἐργασίες τῆς ἑκτακτῆς Ἱεραρχίας ἄρχισαν μέ τήν τέλεση Θ. Λειτουργίας στό Καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Πετράκη, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ. Κατά τήν ἑναρξη τῆς Συνεδρίας ἐψάλη ἡ εἰδική ἑναρκτήρια Ἀκολουθία, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Στή Συνεδρία συμμετέσχαν ἐβδομήντα τρεῖς Ἱεράρχες καί ἀπουσίαζαν τρεῖς, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Θεόφιλος, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων καί Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Χρυσόστομος.

Οἱ ψηφοφορίες

Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος προσφώνησε τά Μέλη τῆς Ἱεραρχίας, εὐχήθηκε τά βέλτιστα γιά τό ἐπικείμενο Νέο Ἔτος 2001 καί ἀναφέρθηκε στό ἔργο τῆς Ἱεραρχίας γιά τή συμπλήρωση τῶν τριῶν κενῶν μητροπολιτικῶν ἐδρῶν. Κατόπιν οἱ Ἱεράρχες ψήφισαν χωριστά γιά κάθε περίπτωση καί ἀποφάνθηκαν μέ μεγάλη πλειονοψηφία οἱ τρεῖς Μητροπόλεις νά πληρωθοῦν μέ ἐκλογή καί ὄχι μέ μετάθεση.

Στήν ψηφοφορία γιά τό τριπρόσωπο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου ἔλαβαν: Ἀρχιμ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης ψήφους 45, Ἀρχιμ. Ἐμμανουήλ Σιγάλας 44, Ἀρχιμ. Παῦλος Τσαούσογλου 22. Κατά τήν ψηφοφορία γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ ἑνός ἀπό τούς τρεῖς αὐτούς Ἀρχιμανδρίτες ἔλαβαν: Ἀρχιμ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης ψήφους 36 καί Ἀρχιμ. Ἐμμανουήλ Σιγάλας ψήφους 33. Λευκές ψήφοι 4. Ἔτσι, νέος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. κ. **Δωρόθεος Πολυκανδριώτης**.

Κατά τή διαδικασία γιά τήν πλήρωση τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου, τό τριπρόσωπο καταρτίσθηκε ὡς ἑξῆς: Ἀρχιμ. Μακάριος Φιλοθέου, ἔλαβε ψήφους 54, Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Καραχρήστος 32, Ἀρχιμ. Ἀρίσταρχος Τσαλπαράς 25. Κατά τήν ψηφοφορία γιά τήν ἀνάδειξη ἑνός ἀπό τούς τρεῖς Ἀρχιμανδρίτες πού συγκρότησαν τό τριπρόσωπο, ἔλαβαν: Ἀρχιμ. Μακάριος Φιλοθέου ψήφους 49, Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Καραχρήστος 21, Ἀρχιμ. Ἀρίσταρχος Τσαλπαράς 1. Λευκές ψήφοι 2. Ἔτσι, νέος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. κ. **Μακάριος Φιλοθέου**.

Κατά τή διαδικασία γιά τήν πλήρωση τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος, τό τριπρόσωπο καταρτίσθηκε ὡς ἑξῆς: Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τριανταφύλλου, ἔλαβε ψήφους 62, Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος 22, Ἀρχιμ. Παῦλος Ἰωάννου 19. Κατά τήν ψηφοφορία γιά τήν ἀνάδειξη ἑνός ἀπό τούς τρεῖς αὐτούς Ἀρχιμανδρίτες πού συγκρότησαν τό τριπρόσωπο ἔλαβαν: Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τριανταφύλλου ψήφους 62, Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος 5, Ἀρχιμ. Παῦλος Ἰωάννου 3. Λευκοί ψήφοι 2, ἄκυρη ψήφος 1. Ἔτσι, νέος Μητροπολίτης Χαλκίδος ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. κ. **Χρυσόστομος Τριανταφύλλου**.

Ἡ χειροτονία τῶν νέων Μητροπολιτῶν Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεου ἔγινε τό Σάββατο 15 Δεκεμβρίου, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου τήν Κυριακή 16 Δεκεμβρίου καί Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου τή Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου στόν Ἱ. Καθεδρικό Ναό Ἀθηνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου μέ τή συμμε-

Οἱ Ἀρχιμ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης, Μακάριος Φιλοθέου καί Χρυσόστομος Τριανταφύλλου ἐξελέγησαν νέοι Μητροπολίτες Σύρου, Σιδηροκάστρου καί Χαλκίδος

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος.

τοχή πολλῶν Ἱεραρχῶν καί τή συμμετοχή πλήθους λαοῦ.

Οἱ νέοι Μητροπολίτες

● Ὁ νέος Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης γεννήθηκε στή Μύκονο τό 1953. Εἶναι ἀριστοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καί πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς (Τμήματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καί Δημοσίας Διοικήσεως) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Τό 1977 χειροτονήθηκε Διάκονος καί τό 1978 Πρεσβύτερος ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Σύρου Δωρόθεο. Ἀπό τό 1977 ὡς σήμερα διακόνησε ὡς ἱεροκήρυκας στήν πολυνησιακή Μητρόπολη τῆς Σύρου. Τό 1988 μετακλήθηκε στήν Ἀθήνα ἀπό τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ καί διορίστηκε Γραμματέας στήν Ἱερά Σύνοδο, μέλος Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καί ἐπιμελητής τῶν «Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», συνεχίζοντας τή διακονία του στήν Ἱ. Μητρόπολη Σύρου.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τόν διορίσε Γραμματέα καί σέ Εἰδικές Συνοδικές Ἐπιτροπές, ἀναθέτοντάς του τή διοργάνωση Συνεδρίων καί Συνοδικῶν Ἐκδηλώσεων.

Ὡς ἱεροκήρυκας ἀνέπτυξε πλούσια ποιμαντική, κηρυκτική, κατηχητική καί φιλανθρωπική δραστηριότητα, στά δώδεκα νησιά τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς, διευθύνοντας ἐπί δεκαετία καί τό Μαθητικό Οἰκοτροφεῖο Ἐρμούπολεως.

Ἐπῆρξε Διευθυντής τῆς Κυκλαδικῆς Φοιτητικῆς Ἑστίας Ἀθηνῶν, ἀπό τήν ἵδρυσή της τό 1996, ἐκδότης τῆς ἐφημερίδας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «Ἐνοριακή Εὐθύνη», ὑπεύθυνος Ἐπιτροπῶν Ἀναστυλώσεων Ἱ. Μονῶν καί συγγραφέας εἰκοσάδας βιβλίων ἱστορικοῦ κυρίως περιεχομένου, σχετικά μέ πρόσωπα καί ἐκκλησιαστικά μνημεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύρου.

● Ὁ νέος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος γεννήθηκε τό 1952

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

στή Λευκωσία τῆς Κύπρου. Φοίτησε στό Παγκύπριο Οἰκονομικό Λύκειο, στήν Ἱερατική Σχολή Κύπρου, ἀρίστευσε στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί σπούδασε Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου. Μετεκπαιδεύθηκε στήν Πατρολογία στό Λονδίνο.

εὐθύνη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου. Ἀπό τό 1991 χρημάτισε Γραμματέας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος, ἀπό τό 1994 ὡς τό 1996 Προϊστάμενος Προσωπικοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», τό 1996 τοποθετήθηκε Γεν. Διευθυντής τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τό 1996 Διευθυντής Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐκπροσώπησε τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ πλείστα συνέδρια στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό καί δημοσίευσε βιβλία καί ἄρθρα θεολογικοῦ, πνευματικοῦ καί κοινωνικοῦ περιεχομένου.

Ὡς καθηγητής στήν Ἱ. Μητρόπολη Ἀλεξανδρουπόλεως καί ὡς Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Παύλου ὁδοῦ Ψαρρῶν ἀνέπτυξε πλούσιο πνευματικό ἔργο καί ἀνακαίνισε τόν τελευταῖο αὐτό Ἱερό Ναό.

● Ὁ νέος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος Τριανταφύλλου γεννήθηκε τό 1957 στό Βασιλικό Χαλκίδος, φοίτησε στή μέση Ριζάρειο Σχολή καί στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τό 1983 ἐχάρη μοναχός στήν Ἱ. Μονή Ἁγ. Γεωργίου Ἀρμά καί χειροτονήθηκε σέ Διάκονο καί Πρεσβύτερο ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη πρ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο. Ἀπό τό 1979 ὑπῆρξε ὡς ἱεροκήρυκας στήν Ἱ. Μητρόπολη καί ὡς Γραμματεὺς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καί ἀπό τό 1992 Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος. Ἐκανε μεταπτυχιακές σπουδές στόν κλάδο τῆς Πρακτικῆς Θεολογίας στό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ὅπου ὑπέβαλε τή διδακτορική του διατριβή. Παρακολούθησε στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν τό εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ποιμαντική πράξη καί ψυχική ὑγεία».

Ἐπί τριετία ὑπῆρξε ὡς Ὑποδιευθυντής καί Πνευματικὸς τοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος καί ἀνέπτυξε πλούσιο ἱεραποστολικό ἔργο ὡς Καθηγητὴς Κατηχητικῶν, συμπαραστάτης Ἐκπαιδευτηρίων κ.λπ. Συνέγραψε βιβλία καί ἄρθρα, μεταξύ τῶν ὁποίων γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Ρώσο κ.ά. θέματα ὀρθόδοξης πνευματικότητας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Τό 1977 χειροτονήθηκε Διάκονος καί τό 1981 Πρεσβύτερος ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμο. Ὑπῆρξε ὡς ἱεροκήρυκας στήν Ἱ. Μητρόπολη Ἀλεξανδρουπόλεως καί παράλληλα ὡς θεολόγος καί φιλόλογος καθηγητὴς σέ διάφορα λύκεια ἐκεῖ καί στό Ἑλληνικό Κολλέγιο τοῦ Λονδίνου. Ἀπό τό 1976 ὡς τό 1991 διηύθυνε τό Μαθητικό τῆς Οἰκοτροφείου καί εἶχε τήν

Ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαδιμήρ Πούτιν στην Ί. Αρχιεπισκοπή

Τόν Πρόεδρο Πούτιν συνόδευαν ή αναπληρωτής Πρωθυπουργός της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Valentina Matvienko, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Βόρειας Οσετίας κ. Aleksandr Dzasokhov, ο Δήμαρχος της Μόσχας κ. Yuri Luzhkov, ο αναπληρωτής Υπουργός Έξωτερικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Aleksandr Avdeev, ο αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Σχέσεων και Ανάπτυξης της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Strzhalkovsky, ο αναπληρωτής Πρόεδρος της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων της Δούμας κ. Serguei Shishkarev, ο αναπληρωτής Προσωπάρχης της Προεδρίας της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Dmitry Medvedev και ο Πρέσβης της Ρωσικής Ομοσπονδίας στην Αθήνα κ. Mikhail Botcharnikov. Η αντιπροσωπεία της Έλλαδικής Εκκλησίας απαρτιζόταν από τους Σεβ. Μητροπολίτες Μαντινείας και Κουρυσίας κ. Αλέξανδρο και Θήρας, Αμοργού και Νήσων κ. Παντελεήμονα, τόν Θεοφ. Επίσκοπο Θερμοπυλών και Διευθυντή του Διορθόδοξου Κέντρου της Εκκλησίας της Ελλάδος κ. Ιωάννη, τόν Αιδ. Πρωτ. π. Θωμά Συνοδινό, Πρωτοσύγκελλο της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τόν Παν. Αρχιμ. π. Ιάκωβο Μπιζαούρη, Διευθυντή του Γραφείου Προσωπικού της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τόν Παν. Αρχιμ. π. Πατρίκιο Καλεώδη, Διευθυντή του Γραφείου Εκκλησιαστικής Έθιμοτυπίας της Ίερās Συνόδου, τόν Αιδ. Πρωτ. π. Στέφανο Αβραμίδα, Γραμματέα της Συνοδικής Επιτροπής επί των Διορθόδοξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, τόν Παν. Αρχιμ. π. Προκόπιο Πετρίδη, συνεργάτη της Επιτροπής και τόν κ. Κωνσταντίνο Πυλαρινό, υπεύθυνο των Οικονομικών Υπηρεσιών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Κατ' ιδίαν συνάντηση του Μακαριωτάτου με τόν Πρόεδρο Ρούτιν έγινε σε ιδιαίτερα εγκάρδιο κλίμα και διάρκεσε 35 λεπτά. Στη συνέχεια ακολούθησαν συνομιλίες διάρκειας 45 λεπτών, στις οποίες συμμετέσχαν τά μέλη των δύο αντιπροσωπειών.

Στό Κρεμλίνο

Ο Προκαθήμενος της Έλλαδικής Εκκλησίας αναφέρθηκε στην επίσημη συνάντηση που είχε με τόν Πρόεδρο της Ρωσικής Ομοσπονδίας στο Κρεμλίνο κατά τη διάρκεια της Ειρηνικής Επίσκεψής του στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία τόν Μάιο 2001, ενώ ο κ. Ρούτιν εξέφρασε με τη σειρά του τη χαρά του για εκείνη τη συνάντηση και την ιδιαίτερη ικανοποίησή του για τις θέσεις του Μακ. σχετικά με τις κατευθύνσεις συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών και των δύο λαών.

Ο Μακαριώτατος συνεχάρη τόν κ. Ρούτιν, "τόν σύγχρονο ήγέτη της μεγάλης ρωσικής δημοκρατίας και του ρωσικού λαού με τόν οποίο μάς συνδέουν ακατάλυτοι διαιώνιοι δεσμοί", για τις αγαστές και στενές σχέσεις που έχει καλλιεργήσει με την Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας και για την σημασία την οποία αποδίδει στον παράγοντα Ορθοδοξία. Τόν ευχαρίστησε δε για τή σταθερή άποψη που διατηρεί όσον αφορά στά έθνικά ζητήματα της χώρας μας, ιδιαίτερα στο θέμα της Κύπρου, "ή

οποία άδικως κατέχεται από δυνάμεις κατοχής" και στο πρόβλημα του Αιγαίου. Επίσης, αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Πατριάρχη Μόσχας και πάσης Ρωσίας κ. Αλεξίου, "πρόσωπο ιδιαίτερα αγαπητό και προσφιλέ" και στους στενούς δεσμούς μεταξύ της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Εκκλησίας της Ρωσίας, οι οποίες καταβάλουν φιλότιμες προσπάθειες για να διατηρήσουν και να αναπτύξουν τή σταθερή φιλία και τή αδελφική αλληλεγγύη των δύο χωρών και κυρίως των δύο λαών.

Πνευματικές σχέσεις

Από την πλευρά του ο Πρόεδρος Ρούτιν, εξέφρασε τή ευγνωμοσύνη του για τά "τόσο καλά και όρθα λόγια του Μακαριωτάτου, που εκφράζουν τή έννοια των διμερών σχέσεων", αλλά και για τήν έν γένει στάση της Εκκλησίας της Ελλάδος έναντι της χώρας του. Αναφέρθηκε δε στις πνευματικές σχέσεις και ρίζες που ενώνουν τούς δύο λαούς, οι οποίες είναι "τόσο καλή βάση, τόσο καλή δομή για συνεργασία, τήν οποία δέν έχει ή Ρωσία με άλλα κράτη".

Ο Μακαριώτατος εξέφρασε τήν εκτίμησή του προς τόν κ. Ρούτιν για τήν αποτελεσματικότητα και τήν αποφασιστικότητα με τήν οποία αντιμετώπιζει τά προβλήματα, ενώ επισήμανε ότι "ή παρουσία της Ορθόδοξης Ρωσίας στο διεθνές γίνεσθαι, αλλά και στις διορθόδοξες σχέσεις έχει μεγάλη βαρύτητα". Τόνισε μάλιστα ότι ή συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες και τις δύο Εκκλησίες μπορεί να αποφέρει πολύ σημαντικούς καρπούς στην αντιμετώπιση μεγάλων σύγχρονων προβλημάτων, όπως είναι ή τρομοκρατία και οι πόλεμοι,

πάντοτε προς τήν κατεύθυνση της παγίωσης της ειρήνης: "Όπως υπογράμμισε, "ή Ρωσία δέν εκπροσωπεί μόνο τόν όγκο και τή δύναμη, αλλά και έναν λεπτό και εγκάρδιο πολιτισμό που έχει άμεση σχέση με τόν Χριστιανισμό".

Περαιτέρω, ο Προκαθήμενος της Έλλαδικής Εκκλησίας επισήμανε τήν ευθύνη των πολιτικών για τή διοίκηση και ανάπτυξη των λαών και τό χρέος της Εκκλησίας "να προτείνει και να προβάλλει αιώνιες αλήθειες και αρχές". Αναφέρθηκε μάλιστα στην ανάγκη συνένωσης των προσπαθειών όλων για τή διατήρηση της πνευματικής και θρησκευτικής παράδοσης στην οποία πρέπει να στηρίζεται ή Εύρώπη, προκειμένου να μήν άποτελή μόνο μία πολιτική και οικονομική ένωση.

Ο ρόλος της Ορθοδοξίας

Ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας, συμφωνώντας με τις θέσεις του Μακαριωτάτου, υπογράμμισε ότι δέν μπορεί να υπάρξει ευρωπαϊκή ολοκλήρωση χωρίς τήν εκπροσώπηση και τήν αυθύπαρκτη παρουσία του Ορθόδοξου πολιτισμού. Επίσης, αναφέρθηκε στην εξαιρετικά χρήσιμη πρωτοβουλία, που πρώτη ή Έλλαδική Εκκλησία ανέλαβε, για τή διοργάνωση στην Αθήνα διαθρησκευτικού συνεδρίου κατά της τρομοκρατίας, με τή συμμετοχή εκπροσώπων όλων των μονοθεϊστικών θρησκειών.

Τέλος, ο κ. Ρούτιν άπηύθυνε επίσημη πρόσκληση στον Προκαθήμενο της Έλλαδικής Εκκλησίας να έπισκεφθει τή Μόσχα και πρόσθεσε: "Θέλουμε τακτικά να μάς έπισκέπτεσθε. Η Έλλάδα είναι εύτυχής που διαθέτει τέτοιο εκκλησιαστικό ταγό".

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΗΝ άρχαιοπαράδοτη Θ. Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Άδελφοθέου τέλεσε ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος τήν Κυριακή 30 Δεκεμβρίου, 8 π.μ., στον Καθεδρικό Ναό Αθηνών. Τό άπόγευμα της ίδιας ήμέρας έψάλησαν οι Χαιρετισμοί της Χριστού Γέννας.

ΕΙΔΙΚΗ τελετή για τά παιδιά των έργαζομένων στις ύπηρεσίες της Ί. Συνόδου και της Άποστολικής Διακονίας πραγματοποιήθηκε τήν Δευτέρα 31 Δεκεμβρίου πριν τήν κοπή της βασιλόπιτας από τόν Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο στην αίθουσα τελετών της Ί. Συνόδου.

ΕΠΑΝΑΡΧΙΣΕ τις μηνιαίες έκπομπές - συνεντεύξεις του από τόν Ρ. Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Θέματα στά όποια έδωσε άπαντήσεις ήταν ο θρησκευτικός φανατισμός, ή προσφορά της Εκκλησίας στην άντίσταση και ή άνασυγκρότηση της Εκκλησίας στην Άλβανία. Τόν συντονισμό είχε ο Έκπρόσωπος Τύπου του Μακ. Παν. Αρχιμ. Επιφάνιος Οικονόμου.

ΠΑ ΤΕΤΑΡΤΗ συνεχή χρονιά τό Γραφείο Νεότητας της Αρχιεπισκοπής Αθηνών διοργάνωσε χειμερινή φοιτητική κατασκήνωση από 27 ως 30 Δεκεμβρίου 2001 στή Θεσσαλονίκη, με τή συμμετοχή 60 φοιτητών και φοιτητριών και άποφοίτων ΑΕΙ και ΤΕΙ, προερχόμενους από τις ένοριακές φοιτητικές συνάξεις της Αρχιεπισκοπής.

ΔΥΟ νεόκτιστους Ί. Ναούς έγκαινίασε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Μάξιμος, της Αγίας Μαρίνης Παραλιμνίου και του Τιμίου Προδρόμου Κουβουκλιών. Προέβη, έξ άλλου, στή χειροτονία τριών νέων κληρικών, του κ. Αθανασίου Μάνδρου, του κ. Κωνσταντίνου Μουστάκη και του κ. Βασιλείου Καραγιάννη, που ήδη διακονούν στον άμπελώνα του Κυρίου.

ΤΟΝ Ι. Ναό Αγίου Στυλιανού Καρύστου θεμελίωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ σε οικόπεδο 2.500 τ.μ., δωρεάς των άδελφών Στυλ. Παντελή.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ Σχολείο Παραδοσιακής Μουσικής "Άριστειδης Μόσχος" (Β. Ήρακλείου 4, 106 87 Αθήνα, τηλ.: 8229.952) συνεχίζει τή λειτουργία του υπό τή διεύθυνση της κ. Άγγελικής Α. Μόσχου. Σ' αυτό διδάσκονται παραδοσιακά όργανα, βυζαντινή μουσική κ.λπ.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ τά μαθήματα της Σχολής Γονέων κάθε Τετάρτη στις 6 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο της Ί. Μητροπόλεως Δημητριάδος (Κ. Καρτάλη και Γαζή). Τήν πρώτη Τετάρτη όμιλήτρια ήταν ή θραευσμένη από τήν Άκαδημία Αθηνών συγγραφέας κ. Γαλάτεια Γρηγοριάδου-Σουρέλη, με θέμα: "Μάθε να χάνεις".

ΕΡΓΑ άρχαιολογικού και ιστορικού ενδιαφέροντος της παραδοσιακής λαϊκής τέχνης εκτίθενται στο Μουσείο της περιοχής Μύρτου, που στεγάσθηκε σε κτίριο που παραχώρησε ή Ί. Μητρόπολη Ίεράπετρας στον αύλειο χώρο του Ί. Ναού Αγίου Αντωνίου ίκανοποιώντας αίτημα του Δήμου Ίεράπετρας.

"ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ - "Όρα ευθύνης" ήταν τό θέμα του 42ου Παιδαγωγικού Συνεδρίου του Συλλόγου Ορθόδοξου Ίεραποστολικής Δράσεως "Ο Μέγας Βασίλειος", που πραγματοποιήθηκε στις 27 και 28 Δεκεμβρίου με τή συμμετοχή πολλών έκπαιδευτικών. Τήν έναρξη των έργασιών κήρυξε ο εκπρόσωπος του Μακ. Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, Παν. Αρχιμ. Χρυσόστομος Παπαθανασίου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ με θέμα "Τό Βορειοηπειρωτικό και οι σημερινές έξελίξεις στή Βαλκανική" όργάνωσε ή Συντονιστική Φοιτητική Ένωση Βορειοηπειρωτικού Άγώνα στή Χριστιανική Έστία Λαμίας, με κεντρικό όμιλητή τόν πολιτικό έπιστήμονα κ. Κων. Χολέβα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ Συνέδριο με θέμα "Η Φιλοκαλική και Φιλολογική προσφορά του Αγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου" με τήν εύλογία της Ί. Έπαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης και τή συμμετοχή Πανεπιστημιακών Καθηγητών κ.ά. έπιστημόνων πραγματοποιήθηκε στην Άνωτέρα Έκκλ. Σχολή Κρήτης (Ήράκλειο) σε συνεργασία με τή Σχολή Έπιστημών Άγωγής Πανεπ. Κρήτης και του Συνδέσμου Κληρικών Έκπαιδευτικών Ήρακλείου.

ΣΤΟΝ Βόλο πραγματοποιήθηκε ή 15η Άμφικτυονία Συλλόγων Έθελοντών Αιμοδοτών Ελλάδος. Οι εκπρόσωποι των Συλλόγων κατέθεσαν σ' αυτήν προτάσεις και άπόψεις σχετικές με τήν έπάρκεια της χώρας μας σε αίμα, που διαβιβάσθηκαν στο άρμόδιο ύπουργείο και άλλους φορείς.

ΔΕΚΑ χρόνια κυκλοφορίας συμπλήρωσε τό μηνιαίο περιοδικό "Πειραϊκή Εκκλησία", που εκδίδει ή Ί. Μητρόπολη Πειραιώς. Τό γεγονός έορτάσθηκε με πανηγυρική εκδήλωση στο Δημοτικό Θεάτρο Πειραιώς, κατά τήν οποία μίλησαν ο βουλευτής κ. Παν. Παναγιωτόπουλος, ή συγγραφέας κ. Γαλάτεια Γρηγοριάδου-Σουρέλη και ο πολιτικός έπιστήμονας κ. Κων. Χολέβας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ Ημερίδα με θέμα "Οικολογική κρίση και ή Άποκάλυψη του Ίωάννου" πραγματοποιήθηκε από 15 ως 16 Δεκεμβρίου στην αίθουσα της Έλληνοαμερικανικής Ένωσης. Οργανώθηκε από τό περιοδικό "Πεμπτουσία", που εκδίδει ή Ί. Μονή Βατοπεδίου, σε συνεργασία με τό Γεωπονικό Πανεπιστήμιο.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ

Είναι μεγάλο, άκατάληπτο Μυστήριο!...

**Ο Μανώλης Μελινός
συνομιλεί στο "Άγιον Όρος
μέ τον άείμνηστο Γέροντα Άνθιμο
τόν Πνευματικό**

Αδρή φυσιογνωμία του Άγίου Όρους, ο πολυσέβαστος μακαριστός ιερομόναχος Άνθιμος Άγιαννανίτης ο Πνευματικός. Άνθρωπος τῷ ὄντι οὐράνιος, ἄγγελος ἐπίγειος ἀσφαλῶς. Άνθρωπος γεννησίου βιώματος, ὀλοένα καταδυόμενος στά μεγάλα πνευματικά βάθη καί συνάμα ἀναρριχώμενος στά δυσθεώρητα ὕψη τῶν ἀρετῶν. Έραστής, ὁ Γέροντας, τῶν ὑπερκοσμίων -Βιαστής τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Παραπέμπει ἀβίαστα ὁ παπα-Άνθιμος στούς μεγάλους Γεροντάδες τοῦ Όρους καί ὄχι μόνον.

Μέτρο διακρίσεως ὁ πάλλευκος Άγιορείτης Άνθιμος ὁ Πνευματικός. Στιβαρός χειραγωγός εἰς Χριστόν, φροντίζει νά λειαινέι τίς ὅποιες γωνίες τῆς ψυχῆς. Έχει μεγάλη σημασία ὁ τρόπος πού καλλιέργοῦνται ὁ ἐγκέφαλος καί ἡ καρδιά. Ἡ ὑπερτροφία τοῦ ἐγκεφάλου ἀποξενώνει τό ὄργανο αὐτό τῆς ψυχῆς ἀπό τήν καρδιά καί τή ζωή τῆς. Ἀπό τήν ἄλλη, ἡ ὑπερτροφία τῆς καρδιάς δημιουργεῖ τύπους νοσηροῦς. Ἡ δυσανάλογη ἀνάπτυξη, ἡ ἀσυντόνιστη καλλιέργεια νοῦ καί καρδιάς προκαλεῖ τέτοια δυσαρμονία, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νά ἐμφανίζεται δύσκαμπτος καί μονομερής. Ὅλ' αὐτά ὁ περίφημος σκητιώτης Πνευματικός τά ἐπεμελεῖτο μέ ἀγάπη πολλή. Στό "Άγιον Όρος εἶχαμε μία πολύ ἐνδιαφέρουσα συνομιλία μαζί του.

Μ.Μ.: - Γέροντα, *βάζω μετάνοια καί σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου πού ἔχετε τήν καλοσύνη νά συνομιλήσουμε, χειραγωγώντας μας εἰς Χριστόν.*

Α.Α.: - Κί ἐγώ σᾶς εὐχαριστῶ, ἀγαπητέ μου, πού καταδεχθήκατε ἐμένα, ἕναν -ᾶς μή μεταχειρισθῶ ἄσχημες λέξεις- ἀμαθῆ γέροντα. Παρακαλῶ νά παραβλέψετε τά σφάλματά μου!

Μ.Μ.: - Γέροντα, ᾶς πάρουμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή: Ὁ λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν...! Ἀλήθεια, τί βάθος καί πλάτος καί πλοῦτος θείας ἀγάπης! Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Πατρός, τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐνηθρώπησε γιά τή σωτηρία ὅλων μας! Βοηθήστε μας μέ τή μεγάλη ἀγιορειτική ἐμπειρία σας νά προσεγγίσουμε αὐτά τά βαθιά νοήματα καί μνύματα.

ΕΞΕΠΕΣΕ

Α.Α.: - Εἶναι μεγάλο ἀκατάληπτο Μυστήριο, παιδί μου. Προσέλαβε στό ἄπειρον τῆς Θεότητος τόν ἄνθρωπο. Μέ ἐνόησατε; Οὔτε ἡ Θεότης μετετράπη σέ ἀνθρωπότητα οὔτε ἡ ἀνθρωπότης σέ Θεότητα. Μέ ἐνόησατε; Ὁ Θεός ἦλθε νά σώσει τό ὑπεροχικό κτίσμα Του τόν ἄνθρωπο τόν ὁποῖο ἐπλασε ἐξ ἀρχῆς γιά νά εἶναι κυρίαρχος ὅλης τῆς κτίσεως. Ἐκεῖνος ὅμως ἐξέπεσε... Ὁ ἄνθρωπος μετά τήν πτώση του δέν μπορούσε νά ἐπιστρέψει κοντά στόν Θεό, γι' αὐτό κατέθηκε Ἐκεῖνος καί τόν πῆρε τόν προσέλαβε εἰς τόν ἑαυτόν Του. Εἰς τό ἄπειρον τῆς Θεότητος τί εἶναι ἄνθρωπος; Μήτε μία τελεία! Σέ αὐτό τό σημεῖο πολλοί συγγέουν τά πράγματα διότι δέν μπορούσαν νά καταλάβουν. Ἦλθε ὁ Θεός καί πῆρε ὅλο τόν ἄνθρωπο. Θά σᾶς πῶ ἕνα μικρό παράδειγμα: Πῶς ἕνας ἄνθρωπος ἔχει ἕνα δακτυλίδάκι στό δάκτυλό του; Τί εἶναι τό δακτυλίδι ἀπέναντι στό σῶμα; Μήτε σάρκα μήτε ὄστούν. Εἶναι μέταλλο. Ἐτσι

καί ἡ Θεότης προσέλαβε τόν ἄνθρωπο πού εἶναι πεπερασμένος. Εἰς τό ἄπειρον τῆς Θεότητος προσέλαβε τόν ἄνθρωπο -γι' αὐτό λέγεται πρόσλημμα- ἔλαβε τήν ἀνθρωπότητα καί μᾶς ἔδωσε τή χάρη τῆς Θεότητος καί τῆς σωτηρίας. Εἶδατε πῶς εἰσέρχεται ὁ νοῦς λίγο-λίγο ἀπό τά μικρά αὐτά παραδείγματα εἰς τά ἀκατάληπτα καί ὕψηλά; Ὁ Θεός προσέλαβε τόν ἄνθρωπο καί ὑπέστη ὅλα ὅσα γνωρίζουμε, διότι ὁ Θεός εἶναι εὐσπλαγχνος, ἀλλά εἶναι καί δίκαιος. Ἦλθε κι ἔπαθε ἐν σαρκί γιά νά μᾶς σώσει. Γι' αὐτό οἱ μονοφυσῖται ἀπατῶνται φρικτότατα καί ἄν δέν διορθωθοῦν, πάνε χαμένοι. Τόν ἥλιο, τόν ἄερα ἀντιλαμβάνομαστε διά τῶν αισθησῶν. Πῶς τό πάντη ἄυλον τῆς ἀπείρου Θεότητος θά συλληφθεῖ καί θά σταυρωθεῖ; Ἀπλούστατα ἔπαθεν ἡ ἀνθρωπότης, ἡ δέ Θεότης ἀπαθῆς διέμεινεν καί δικαίωθηκε ὁ ἄνθρωπος λόγω τῆς ἀναμαρτησίας τῆς Ἀνθρωπότητος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό μᾶς ἔδωσε τήν ἐλευθερία καί μᾶς ἀνέβασε εἰς τά δεξιὰ τῆς μεγαλοσύνης Του νά βλέπουμε τή δόξα τῆν ὁποία εἶχε ὁ Θεός προτοῦ τόν κόσμο κτίσει! Ὁ Κύριος ἦλθε καί μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τόν τάραχο τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας μας, ὅπως ψάλλει ὁ ὕμνωδός. Μᾶς ἀπήλλαξε ἀπ' ὅλα τά δεινά καί μᾶς ἀνεβίβασε καί μᾶς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης Του γιά νά ἔχει πολλούς ἀδελφούς ὅπως εἶπε καί μεις νά χαίρομεθα γιά τόν ἀπόλυτο σκοπό γιά τόν ὁποῖον ὁ πανάγαθος Θεός μᾶς ἐδημιούργησε! Μᾶς προετοίμασε τόσα μεγάλα ἀγαθά πού ὁ μέγας Παῦλος ἀφοῦ ἀνέβη εἰς τόν τρίτον πύρινον οὐρανόν -ὅπου αἱ ἀγγελικαί δυνάμεις- μᾶς λέγει ὅτι οὔτε στόμα ἀνθρώπων μπορεῖ νά τά εἰπεῖ οὔτε νοῦς νά φαντασθεῖ τά ὑπέρ πᾶν -φύσει καί θέσει- τελούμενα ἀγαθά. Εἰς τῶν ἁγίων Πατέρων λέγει: Τρία πράγματα δέν μπορούσαν νά γίνουιν καλύτερα: Πρῶτον ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ! Ὁ Κύριος πῆρε τή σάρκα τῆ δική μας καί μᾶς ἔδωσε Πνεῦμα. Μᾶς ἔκανε ἀδελφούς γιά νά κληρονομήσουμε τή Βασιλεία Του. Δεύτερον αὐτή αὐτή ἡ σάρξ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ! Τήν προσέλαβεν ἡ Θεότης! Ἀλήθεια τί μεγαλεῖον! Τρίτον, τά μένοντα ἀγαθά πού θά ἀπολαύσουν ὅσοι ἐργάζονται τās ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Διότι

ΟΥΡΑΝΩΝ

εργαζόμενοι θά λάβουν μισθό. Οί μή εργαζόμενοι δέν μπορούν νά ζητήσουν μισθό. Διά τούτο εύχομαι νά γίνουμε άξιοι του μεγάλου Μυστηρίου της ενσάρκου Οικονομίας.

70 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΑΘΩ

Μ.Μ.: – Γέροντα πόσα χρόνια άσκεισθε στό "Άγιον Όρος;

Α.Α.: – Είς τό "Άγιον Όρος συνεπληρώθησαν τά έβδομήκοντα έτη της άναξίας παραμονής μου.

Μ.Μ.: – Μέσα σ' αυτά τά έβδομήντα όλόκληρα χρόνια, γέροντα, χιλιάδες άνθρωποι θά έχουν άσφαλώς φθάσει στην καλύθη σας έδω στή Σκήτη της "Άγίας Άννης και άλλοι θά έχουν έξομολογηθεί στό πετραχήλι σας, άλλοι θά έχουν ζητήσει τις πολύτιμες νουθεσίες σας κι άλλοι άπλώς θά πέρασαν νά έξασφαλίσουν τις θεοπειθειές εύχές σας. Ποιά είναι ή έμπειρία σας από τούς ανθρώπους αυτούς; Πώς άντιμετωπίζετε τόν πόνο του σύγχρονου ανθρώπου, γέροντα;

Α.Α.: – "Άκουσε, παιδί μου. Ζούμε σέ μία περίοδο πού όλοι οι άγιοι και όλοι οι εύσεβείς παρακαλούσαν νά μήν θρίσκονται.

Μ.Μ.: – Μιλήστε μάς, γέροντα, γιά τήν αποστασία αυτή, γιά τήν απομάκρυνση από τό θέλημα του Θεού.

Α.Α.: – Παιδί μου, ξερείς τί θά πει άποστασία; Ό θεός Παύλος έγραψε στους Θεσσαλονικείς έπιστολή όπου τούς παροτρύνει νά μήν είναι σάν τούς άλλους πού δέν έχουν έλπίδα. Έκείνοι την παρεμήνευσαν και ό άπόστολος άναγκάσθηκε νά τούς γράψει και δεύτερη έπιστολή. Μέ ένοήσατε; Τούς γράφει μεταξύ άλλων: Γιατί ξενίζεσθε και διαστρέφετε; Έγώ όταν ήμουν κοντά σας δέν σάς έλεγα ότι ή Β' Παρουσία του Κυρίου δέν θά γίνει τώρα, αλλά θά άργήσει. Τούς έβαλε, λοιπόν, ένα όριο, μεταξύ άλλων, λέγοντας: Δεί πρώτον έλθειν τής 'Ελλάδος... Μάς δίδει σημάδια αισθητά. Έκει στόν λόγο του περί συντελείας και περί άντιχρίστου λέγει: Καθώς ό Κύριος ήμών Ίησοϋς Χριστός ό Υιός του Θεού και Θεός ένωσησεν εις μίαν πίστιν πάντα τά έθνη, όταν ό άντίχριστος θά συνάξη τό διασκορπισθέν γένος... Λοιπόν όσον άφορά τό πρώτο σημάδι, βλέπουμε ότι άκόμη δέν συνήχθησαν στην Παλαιστίνη όλοι οι Έβραιοι. Έκει είναι τό όρος των έλαιών. Έκει πήγαινε ό Κύριος και προσευχόταν. Έκει έγινε ή φοβερά προσευχή εκεί και ή προδοσία. Άπ' εκεί άνελήφθη ό Κύριος. Έκει ήτο ό ναός της Άναλήψεως, τόν όποίο είχε κτίσει ή άγία Έλένη. Όταν πήγαν οι Άγαρηνοί, διέδωσαν τις άσυναρτησίες τους. Μου έρχονται τώρα στό νοϋ νά σάς πω υπό μορφήν έρωτημάτων τά έξης: Οί πεθαμένοι τρώνε; Άσφαλώς όχι. Μήπως πίνουν; Όχι θέβαια. Πορνεύουν οι πεθαμένοι; Έ, όχι! Κι όμως αυτά διακηρύσσουν! Μάλιστα Μά και στό κουνούπι νά τά πεις θά σέ πει... άλογο!

ΣΥΓΧΙΣΗ

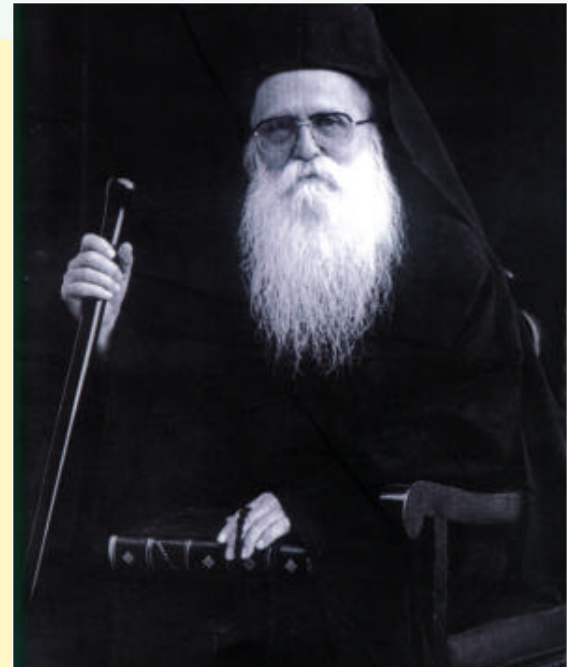
Μ.Μ.: – Μέσα στό πλαίσιο, γέροντα της άποστασίας της εποχής μας, γίνεται πολύς λόγος

γιά τήν έλευση του άντιχρίστου. Υπάρχει μία σύγχυση στόν κόσμο...

Α.Α.: – Μά εκεί σέ πηγαίνω σκαλί-σκαλί. Διότι δέν μπορούμε νά άνεβούμε από τό κάτω-κάτω σκαλί κατευθείαν στό πάνω-πάνω!

Μ.Μ.: – Κι έδω πού είστε έσείς είναι πολύ ψηλά από τή θάλασσα.

Α.Α.: – Λοιπόν, βλέπετε το ένα σημάδι πού μάς έδωσε ό άγιος Ίππόλυτος τό 170 μ.Χ. Άκούστε τώρα και τό δεύτερο: Λέει: Καθώς ό Κύριος ήμών Ίησοϋς Χριστός ό Υιός του Θεού και Θεός ήγειρε τόν ναόν του σώματος -άνεστήθη από των νεκρών- ούτω και ό άντίχριστος θά άνεγειρει τόν κατεδαφισθέντα ναόν του Σολομώντος. Και άλλα... Λοιπόν, άμα δείτε ότι χιτίζεται ό ναός του Σολομώντος, αυτό είναι τό τελευταίο σημάδι. Τότε ό άντίχριστος θά είναι τριάντα χρονών, όσον ό Κύριος όταν άρχισε τή δημόσια δράση Του. Θά προηγηθεί θέβαια ό πόλεμος, ώστε όπως λέγει ό Ίεζεκιήλ- τά όρη θά άνατραποϋν, τά κτίρια θά πέσουν μαζί τους και τό τέμενος του Όμάρ. Άφού πέσουν όλα αυτά, θά δοθει ή εύκαιρία στους Έβραίους νά κτίσουν τόν ναό του Σολομώντος. Ό άντίχριστος: θά τόν πάρουν ως βασιλέα και θά κηρύξει τόν εαυτό του μέσα σ' αυτόν τόν ναό του Σολομώντος, όπως λέγει ό άπόστολος Παύλος στή Β' προς Θεσσαλονικείς έπιστολή του. Θά πει ότι αυτός είναι Θεός. Θά ύψώσει εαυτόν ύπερ πάν σέβασμα. Άφού κηρύξει τόν εαυτό του θεό, ό άντίχριστος τότε θά έλθουν ό δίκαιος Ένώχ και ό προφήτης Ηλίας. Τότε λοιπόν ό άντίχριστος θά άποκτείνει εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες -από τις δώδεκα φυλές του Ίσραήλ, δώδεκα χιλιάδες- μάλιστα. Μέ ένοήσατε; Έ, τότε θά κατέβει ό Κύριος, όπως λέει καθαρά τό ευαγγέλιο επί νεφέλης. Θά προπορευθεί τό σημείο του Υιού του ανθρώπου και θά γίνει ή παγκόσμια Κρίση. Στην Παλαιστίνη, στην Άνάληψη, λένε οι άγγελοι στους άποστόλους: Τί βλέπετε, άνδρες Γαλιλαίοι, στόν Ούρανό; Ούτος ό Ίησοϋς, ό άφ' ύμών άναληφθείς εις τούς Ούρανοϋς, ούτος έλεύσεται πάλιν καθ' έν τρόπον θεεάσασθε αυτόν άνερχόμενον εις τούς Ούρανοϋς. Άκούτε τί μάς λένε; Ένοήσατε; Ό Κύριος λέει: Έάν σάς είπωσι έν τή έρήμω μή εξέλθητε καθ' όσον ή άστραπή άρχεται από ανατολών έως δυσμών έτσι και ή παρουσία του Υιού του Θεού θά είναι φανερή παντού. Τότε κατά τόν προφήτη θά μαζευτούν πάντα τά έθνη εις τήν κοιλάδα του Ίωσαφάτ. Έκει θά είναι οι άνθρωποι όλοι και ό Κύριος θά κατεβεί εκεί άπ' όπου άναλήφθηκε. Έκει θά γίνει ή Κρίσις. Άπό τόν θρόνο του Υιού του Άνθρώπου θά εξέλθει ό πύρινος ποταμός και θά μαζέψει όλους τους... όμοίους μου! Θά μάς τραθήξει στή νεκρά θάλασσα και από εκεί στην καρδιά της γης. Τους καλούς θά τούς θάλει στή Βασιλεία του, λέγοντάς τους: Δείτε οι εύλογημένοι του Πατρός μου, κληρονόμησατε τήν ήτοιμασμένην ύμίν Βασιλείαν από καταβολής κόσμου... Καταλάβετε; Πρίν δημιουργήσει τόν κόσμο δημιούργησε τόν Παράδεισο γιά τό άνθρωπο! Άλλού λέγει: Έν τω οίκω του Πατρός μου μοναί πολλαί εισί. Ό καθένας μας κατά τά έργα και τήν κατάστασή του θά πάμε. Καταλάβετε; Για δέ τήν κόλαση τί λέγει: Πορεύεσθε άπ' έμου οι κατηγορούμενοι εις τό πύρ τό εξώτερον τό ήτοιμασμένον τω διαβόλω και τοίς άγγέλοις αυτού. Τους ανθρώπους μάς έκανε ό Θεός αύτεξουσίους. Τό αύτεξούσιον είναι ή θέλησή μας. Μέ ένοήσατε; Αυτό μάς μένει. Τ' άλλα, τίποτε. Άμα θέλουμε πάμε ή στή Βασιλεία των ούρανών ή στό σκότος του διαβόλου. Είναι δικό μας ζήτημα το πού θά πάμε. Γι' αυτό σάς λέγω, άν αγαπούμε τόν εαυτό μας νά κοιτάξουμε τήν ψυχή μας, διότι αυτός είναι ό εαυτός μας. Μέ ένοήσατε; Τό δέ σώμα είναι ένδυμα της ψυχής. Είναι κι εργαλείο της ψυχής γιά νά κάνει τάς άρετάς. Γι' αυτό άς προσέξουμε. Καταλάβετε;

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Πέρασε μία δεκαετία από τήν ειρηνική κοίμηση της σπουδαίας πνευματικής άγιορειτικής μορφής του μακαριστού Γέροντα Γερασίμου Μικραγιαννανίτη, του Ύμνογράφου της Έκκλησίας στόν Κ' αιώνα (7-12-1991).

Όσο περνά ό καιρός, τόσο και περισσότερο εκτιμάται ή χαρισματική προσωπικότητα του έρωδιού αυτού της Ύμνολογίας μας, ό όποιος από τήν καλύθη της έρήμου της Μικράς Άγίας Άννας άφησε τήν καρδιά και τό ποιητικό του τάλαντο νά άναχθεί σέ ύψη θεοπτίας και νά προσκομίσει στή λατρεία μας άγλαούς καρπούς ούράνιας έμπνεύσεως και της κατά Χριστόν βιωτής. Γιατί ό π. Γεράσιμος δέν ήταν άπλά ένας άριστος ύμνογράφος. Ήταν πρό πάντων ένας σωστός και τίμιος παιδαγωγός εις Χριστόν, πού φωταγόγησε τόν βίο πολλών ψυχών, ιδίως εκείνων πού παρακάθησαν παρά τούς πόδας του και δέχθηκαν τήν ύποταγή στην άφιερωμένη ζωή. "Ήδη οι πνευματικές ύποθηκες του δημιούργησαν μία μικρή σχολή, πού τά διδάγματα της διαφυλάσσονται πλέον στην Άδελφότητα του Ύμνογράφου, ή όποία άποτελεί έκλεκτή ζύμη γιά τό ζύωμα του φυράματος των δυναμένων νά προχωρήσουν εύσυνειδήτα στό δύσκολο δρόμο της μοναχικής ζωής. Αυτή ή πολύτιμη κληρονομία του έτυχε βαθύτερης εκτιμήσεως μετά τήν έκδημία του, μέ ειδικές μελέτες και διατριβές, και μέ τό διήμερο επιστημονικό συνέδριο πού έγινε στή Βέροια στις 10-11 Δεκεμβρίου 1994, μέ τή συμπλήρωση τριετίας από τήν κοίμησή του. Τά Πρακτικά αυτού του συνεδρίου έκδόθηκαν μέ τή συμπλήρωση της δεκαετίας της πέραν του τάφου ζωής του μακαριστού Γέροντα, μέ τήν έπιστασία της Ίεράς Μητροπόλεως Βεροίας και Ναούσης, τήν όποία κοσμεί τό μοναστικό του άνάστημα ό Σεβ. Μητροπολίτης Παντελεήμων. Ένας καλαίσθητος τιμητικός συλλογικός τόμος περιέχει τά κείμενα, μέ τόν τίτλο "Ύμνήτωρ" από 448 σελίδες. Σ' αυτόν περιλαμβάνονται οι μελέτες του συνεδρίου και κείμενα του μακαριζομένου Γέροντα, καθώς και φωτογραφικό υλικό της ζωής του, χάρη στην έπιμέλεια του μελετητού του π. Γεωργίου Χρυσοστόμου, Δ.Φ., Πρωτοσυγκέλλου της Ίεράς Μητροπόλεως και τή χορηγία του Πανελληνίου Ίερού Ίδρύματος Παναγίας Σουμελά.

Μέ τή συμπλήρωση δεκαετίας της κοιμήσεως του Γέροντα, τελέσθηκε στή Βέροια τήν Κυριακή τό πρωί της 9ης Δεκεμβρίου, πολυαρχιερατική θεία λειτουργία και μνημόσυνο. Τό άπόγευμα στόν Χώρο Τεχνών της πόλεως πραγματοποιήθηκε τιμητική σύναξη γιά τήν παρουσίαση του τόμου από τούς π. Γεώργιο Μεταλληνό και Διονύσιο Γκιγιώμ, τόν όσ. π. Μωύση και τόν κ. Ίωάννη Χατζηφώτη. Στο δεύτερο μέρος της έκδηλώσεως, ή χορωδία των Μαϊστόρων της Μακεδονίας, υπό τήν διεύθυνση του κ. Περικλή Μαυρουδή, απέδωσε άριστα ύμνους του τιμωμένου. Η έκδήλωση άπετέλεσε γιά τήν όλη οργάνωσή της σπουδαίο γεγονός γιά τήν Έκκλησία.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΝΩΤΗΣ

Τιμήθηκε στην Ί. Μητρόπολη Βεροίας και Ναούσης

ΣΙΝΑ: ΤΟ ΟΡΟΣ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος (άνω) και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Πέτρος (κάτω).

Τό έπιστημονικό συνέδριο και ή Πανήγυρη

► Από τόν **ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΠΑΝΩΤΗ**

Στόν άγιο τόπο τής θείας παρουσίας και τής παραδόσεως του Δεκαλόγου, στό Σινά, γιορτάστηκε φέτος πανηγυρικά, από τίς 7 έως τίς 8 Δεκεμβρίου, ή μνήμη τής προστατίας τής ιεράς και βασιλικής μονής άγίας Αικατερίνης. Ό διήμερος αυτός έορτασμός, μέ τήν συμμετοχή τών Προκαθημένων τών παλαιφάτων πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου και Αλεξανδρείας κ. Πέτρου, καθώς και του έκπροσώπου του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ. Είρηναίου, Σεβ. Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, πολλών Ιεραρχών και κληρικών και λαϊκών έπιστημόνων, είχε διτό χαρακτήρα: έπιστημονικό και λατρευτικό. Τήν ύπευθυνότητα τής οργανώσεως άμφοτέρων τών έκδηλώσεων είχε ό Σεβ. αρχιεπίσκοπος Σινά κ. Δαμιανός, βοηθούμενος από μέλη τής Αδελφότητος τών Σιναϊτών πατέρων.

Μέ ειδική πτήση έφθασε από τήν Κωνσταντινούπολη τήν Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου ό οικουμενικός πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος μέ τή συνοδεία του στην κεντρική πόλη του νοτίου Σινά, τήν Ραϊθώ (Ελ-Τόρ), κοντά στην Έρυθρά Θάλασσα. Έκει στον ναό του Άγίου Γεωργίου, έγινε ή κατά τήν τάξη ύποδοχή του Πατριάρχου και τών αρχιερέων, από τό Σιναϊτικό μικρό αλλά εγκάρδιο ορθόδοξο ποίμνιο. Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε έπίσκεψη στην παλαιά έδρα τής έπισκοπής Φαράν, όπου σήμερα ή γυναικεία ιερά μονή του Προφήτου Μωϋσέως, τόπος συναντήσεως τών προσκυνητών πριν τήν άνάβαση στην παλαιάφατη ιερά μονή του Σινά. Λίγα χιλιόμετρα πριν τόν πανιερo χώρο τής μονής, έχει συγκροτηθεί από τούς Αιγυπτίους μία σημαντική μικρή τουριστική πολίχνη, μέ ξενοδοχεία και καταστήματα, για τήν εξυπηρέτηση τών έκατοντάδων που φθάνουν κάθε ήμέρα από τό Κάιρο και τήν Αλεξάνδρεια και από τό έξωτερικό, για νά έπισκεφθούν τήν μονή. Η πολίχνη αυτή άπλώθηκε στην έρημο, εκεί που άλλοτε έβλεπες μόνον τίς σκηνές τών Βεδουϊνων, στο μέσο άμμουδερών κοιλάδων, που περιβάλλονται από συμπλέγματα, άλλοτε ψηλών και άλλοτε χαμηλών κατάξηρων και βραχιδών βουνών, βαμένων μέ ένα προπλασμό που περιέχει όλες τίς διαβαθμίσεις του πυρώδους και

φλογερου χρωματολογίου, που έμπνέει σε άναβάσεις προς τή μουσική ουσία. Μάλιστα, όσο εισχωρείς μέσα στην περιοχή τής σωστικής Θεοφανείας, όπου σήμερα ή μονή, τόσο διανοίγονται τά μάτια τής ψυχής για τήν άνυπόδητη προσέγγιση στο μυστήριο τής πρώτης γραπτής άποκαλύψεως τών θείων έντολών, τών όρων τής Διαθήκης, που ύποδεικνύουν τόν δρόμο τής σωτηρίας διά του Ιησού Χριστού. Στο γρανιτώδες και μεγαλειώδες αυτό περιβάλλον, καταγράφεται σε λίθινες πλάκες ό άπαραχάρακτος Νόμος του Θεου.

Έπιστημονική ήμερίδα

Στόν φιλόξενο χώρο του ξενοδοχείου Πλάζα, τής πρό τής Μονής πολίχνης τής Σάντα Κατερίνας, πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή 7 Δεκεμβρίου έπιστημονική ήμερίδα μέ θέμα: 'Ο Σιναϊτικός Μοναχισμός στο χώρο και στο χρόνο επ' εύκαιρία τής εισόδου στην τρίτη χιλιετία.

Οι εργασίες τής ήμερίδας άνοιξαν μέ εκκλησιαστικούς ύμνους, σιναϊτικού περιεχομένου, από τόν χορό ψαλτών του μουσικοδιδασκάλου Ίω. Παπαχρόνη και χαιρετισμούς του Σιναίου Δαμιανού, του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Πέτρου Ζ', του έκπροσώπου τών Ιεροσολύμων Αριστάρχου και τών έκπροσώπων τής Αιγυπτιακής και τής Έλληνικής Κυβερνήσεως. Έπακολούθησαν σε τέσσερις ένότητες, έπιστημονικές άνακοινώσεις από ειδικούς Σιναϊτολόγους, πανεπιστημιακούς και μή, έντεταλμένους κυρίως από τό Υπουργείο Πολιτισμού τής Ελλάδος, αλλά και από άλλους, κληρικούς και λαϊκούς, γνώστες τών ειδικών επί μέρους θεμάτων τής ιστορικής μονής και τών μετοχίων της. Κατά τήν πρώτη ένότητα, ό καθηγητής Γ. Γαλάβαρης ανέπτυξε μέ εξαιρετική γνώση και εύαισθησία τή σημασία τών εικόνων του Σινά, μέλιστα τών λεγομένων εγκαιστικών, του θησαυρίσματος αυτού τής μονής. Ό καθηγητής Πάν. Νικολόπουλος άναφέρθηκε στον άλλο μεγάλο πλούτο τής μονής, τή Βιβλιοθήκη της και ειδικότερα στις πρόσφατες άνακαλύψεις χειρογράφων, μεταξύ τών όποιων και φύλλων του κλαπέντος πρό ένάμιση αιώνας Σιναϊτικού κώδικα, του Δ' αιώνα. Η αρχιτέκτων Μ. Κουφοπούλου-Μυριανθέως, εξέθεσε τίς τρέχουσες έρευνες για τήν αρχιτεκτονική τής μονής και τά τής άνακαινίσεως τής

Οι Πατριάρχες Βαρθολομαίος και Πέτρος και ο έκπρόσωπος του Ιεροσολύμων Σεβ. Κωνσταντίνης.

ΤΗΣ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑΣ

παιδιάς σκευοφυλακείας και ο αρχαιολόγος Π. Κουφόπουλος τις έρευνές του για μοναστικούς οικισμούς στον ευρύτερο χώρο της μονής, που ήδη μαρτυρούνται από τον Δ' αιώνα και κάτω, από την Αίθερία και άσκητικούς συγγραφείς της περιοχής. Η δεύτερη ένότητα ανακοινώσεων περιλάμβανε τά της ζωής και της διακονίας των Σιναϊτών πατέρων εντός της μονής και στα μετόχια της, όπου αυτά διατηρούνται. Στην ένότητα αυτή σημαντική ήταν η συμβολή των ίδιων των πατέρων, του Σεβ. Λαοδικείας Ιακώβου, για τό μετόχι στό Φανάρι, και δύο λαϊκών για τά μετόχια στό Κάιρο, στό Μενίδι και στό Ζάκυνθο. Μετά τό διάλειμμα, διαβάστηκε μήνυμα του αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστοδούλου από τον εκπρόσωπό του Πρωτ. Θωμά Συνοδινό. Η τρίτη ένότητα περιείχε συμπεράσματα αρχαιολογικών έρευνών, στό Φαράν από τον καθηγητή Δρ. Π. Γκρόσμαν, στην Άγία Κορυφή και στό γύρω περιοχή από τον καθηγητή Μ. Παναγιωτίδη και την Κ. Καλοπίση και τά της συμβολής της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας της Αιγύπτου για τό Σινά, από τον Δρ. Ά. Ντιάμπ. Η τέταρτη και τελευταία ένότητα περιλάμβανε θέματα εκπαιδευτικού και οργανωτικού ενδιαφέροντος της μονής (Άμπετειος σχολή, Ίδρυμα Σιναϊτικών Μελετών, ηλεκτρονικής οργανώσεως των θησαυρών της κ.ά.), που ανέπτυξαν: ο καθηγητής Κ. Μανάφης και οί Γ. Ρεπούσης, Δ. Ντόντος και Δ. Καλομοιράκης.

Τέλος, ο Παναγιώτατος οικουμενικός πατριάρχης Βαρθολομαίος έξηρε τή σπουδαιότητα της μονής για όλη τήν ανθρωπότητα και ιδίως για τίς καλές σχέσεις μεταξύ της Χριστιανοσύνης και του Ισλάμ στό νευραλγικό αυτό σημείο της έρήμου, τόπο της συναντήσεώς τους, ως υπόδειγμα, αγαθών διαθρησκειακών σχέσεων και για τήν εποχή της παγκοσμιοποίησης.

Οί εργασίες της ημερίδας αυτής άφησαν άριστες έντυπώσεις στους πολλούς συμμετέχοντες από τούς προσκληθέντες και τούς προσκυνητές, χάρη στις σύντομες δεκάλεπτες τεκμηριωμένες ανακοινώσεις που άκούσθηκαν, καθώς και στον άριστο, εύπρεπή και έμπειρο συντονισμό του προγράμματος από τον σεμνό καθηγητή Άλκιβιάδη Καζαμία, τέως λυκειάρχη της Άμπετειού Σχολής.

Ή πανήγυρη

Τό απόγευμα έγινε ή έναρξη της πανηγύρεως της Άγίας Αικατερίνης μέ τον μεγάλο έσπερινό, στην αρχαία βασιλική του καθολικού της μονής χοροστατούντος του πατριάρχου Άλεξανδρείας Πέτρου Ζ', μέσα σε άτμόσφαιρα βαθειάς κατανύξεως, παρουσία πολλών προσκυνητών. Τήν επομένη, Σάββατο 8 Δεκεμβρίου, που συμπίπτει μέ τήν 25 Νοεμβρίου του Ιουλιανού Ήμερολογίου, τελέσθηκε ο όρθρος και ή θεία λειτουργία προεξάρχοντος του πατριάρχη Βαρθολομαίου και μέ τή συλλειτουργία του Άλεξανδρείας και του εκπροσώπου των Ήεροσολύμων και πολλών Ήεραρχών και κληρικών. Ήταν μία ιστορική για τήν πανήγυρη της μονής σύναξη των ταγών των τριών παιλαφάτων και πρεσθυγενών πατριαρχείων της Ανατολής, που μεταδόθηκε τηλεοπτικά σε όλη τήν Οικουμένη. Ο Κωνσταντινουπόλεως περιβλήθηκε παλαιά άμφια από τό πλούσιο σκευοφυλάκιο της μονής, έργα του ΙΖ' αιώνα. Στη συνέχεια έγινε ή λιτάνευση των ιερών λειψάνων της Άγίας και ο άγιασμός των θυρανοϊξίων του ανακαινισθέντος σκευοφυλακίου, που στό ισόγειό του πιθανότατα ήταν ή παλαιά τράπεζα της μονής. Τό σκευοφυλάκιο έκτείνεται πλέον σε έννεα αίθουσες και περιλαμβάνει πολυάριθμες εικόνες και κειμήλια από τή διαχρονική ζωή της μονής στην Ίστορία, γεγονός που φανερώνει τή μεγάλη θρησκευτική και πολιτιστική σημασία της όχι μόνον για τήν Όρθοδοξία και τον Έλληνισμό, αλλά και για όλη τήν ανθρωπότητα.

Τό Σιναϊτικό Σκευοφυλάκιο και ή Βιβλιοθήκη, αλλά και ή βασιλική μέ τό περίφημο ψηφιδωτό της και τίς εικόνες της, διέσωσαν θησαυρούς που δέν μπόρεσαν νά διαφυλάξουν ούτε οί μονές του Άγίου Όρους, από τή λαίλαπα των βαρβαρικών καταληστεύσεων, που συνεχίσθηκαν στην Έλλάδα μέχρι και τον Κ' αιώνα. Ο έφειτινός έορτασμός της μονής Σινά ήταν πραγματικός σταθμός στην Ίστορία της. Πραγματοποιήθηκε βέβαια μέ τήν έπιστασία της Άδελφότητός της, αλλά και μέ τή γενναία χορηγία ευγενών Έλλήνων ευεργετών από τον τραπεζιτικό και επιχειρηματικό χώρο και της Έλληνικής Πολιτείας. Εύγε τους για τήν ανάδειξη της προσφοράς του Γένους μας στην Οικουμένη.

Τό ψηφιδωτό της Μεταμόρφωσης (άνω) και ή όαση της Φαράν (κάτω).

« Έγεννήθη ἡμῖν παιδίον

Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ
ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΕΝ
ΒΗΘΛΕΕΜ
ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ

“Καί ἔτεκε τόν υἱόν αὐτῆς τόν πρωτότοκον καί ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ” (Λουκ. 2,7).

Τό μεγαλύτερο γεγονός εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ σύμπαντος, ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, συντελέσθη σχεδόν εἰς τήν ἀφάνειαν. Ὡς λέγει ὁ ἱερός ὕμνογράφος ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν Κύριον, “λαθὼν ἐτέχθησ ὑπὸ τὸ σπήλαιον”.

Πράγματι, ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγεννήθη ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης ἐν τῷ σπήλαιον εἰς τὴν Βηθλεὲμ κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς νυκτὸς ἡσυχίου, ὅπως ὅλοι αἱ ἄλλαι νύκτες. Ἐσπαργάνωθη ὅπως ὅλα τὰ βρέφη καὶ ἐποθετήθη εἰς τὴν φάτνην τῶν ζῶων εἰς ἐνδειξιν τῆς ἄκρας ταπεινώσεως Αὐτοῦ.

Εἰς τὴν στιγμὴν ἄγγελος Κυρίου ἐνεφανίσθη καὶ διεμήνυσεν εἰς τοὺς ἀγραιοῦντας ποιμένας ὅτι “ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος” (Λουκ. 2,11). Καὶ ἐξαίφνης ἐνεφανίσθη πλήθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τόν Θεόν, ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι μετ’ ὀλίγον ἀπῆλθον εἰς τόν οὐρανόν καὶ ἡ νυκτερινὴ ἡσυχία διεδέχθη καὶ πάλιν τὴν βραχυχρόνιον ἀγγελικὴν δοξολογίαν.

Κατ’ αὐτόν τόν τρόπον τὸ μεγαλύτερον γεγονός τῶν αἰώνων, ἡ ἐνανθρώπις τοῦ Θεοῦ, ἐκαλύφθη ἀπὸ τὴν σιωπῆν. Ἀνηγγέλη, ἀπεκαλύφθη καὶ ἐσιωπήθη. Ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἔζων κατὰ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐλάχιστοι μόνον ποιμένες ἐπληροφόρηθησαν αὐτήν.

Ὁ Θεός, λοιπόν, δὲν προβάλλει τὸ σωτήριον ἔργον Του. Δὲν ἐπιβάλλει τὴν παρουσίαν Του εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οὐδέ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας οικονομίας τελεσιουργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐσωτερικῶς καὶ μυστικῶς. Παρὰ τὴν ἑξωτερικὴν ἐξομολογίαν, ἀπεκαλύφθη καὶ ἐσιωπήθη. Ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἔζων κατὰ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐλάχιστοι μόνον ποιμένες ἐπληροφόρηθησαν αὐτήν.

Ὁ Θεός, λοιπόν, δὲν προβάλλει τὸ σωτήριον ἔργον Του. Δὲν ἐπιβάλλει τὴν παρουσίαν Του εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οὐδέ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν. Τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας οικονομίας τελεσιουργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐσωτερικῶς καὶ μυστικῶς. Παρὰ τὴν ἑξωτερικὴν ἐξομολογίαν, ἀπεκαλύφθη καὶ ἐσιωπήθη. Ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἔζων κατὰ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐλάχιστοι μόνον ποιμένες ἐπληροφόρηθησαν αὐτήν.

γκαίας χρεῖας” διὰ νὰ μὴν εἴμεθα ἄκαρποι (πρβλ. Τίτ. 3,14).

Ἀλλὰ τὸ πλέον σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον ἔργον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἁγιασμός αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος συντελεῖται διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν καὶ διὰ τῆς ἀφανοῦς ἐσωτερικῆς ἐργασίας, ἀποσκοπούσης εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου ἀπὸ παντὸς κακοῦ λογισμοῦ.

Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, ἄνευ τοῦ ὁποῖου οὐδεὶς θά ἴδῃ τὸν Κύριον, συνιστᾷ ὁ Ἀπόστολος. Καὶ προσθέτει τὰ δύο θεμελιώδη στοιχεῖα διὰ τὸν ἁγιασμόν ἡμῶν: Προσέχετε νὰ μὴ εὐρεθῆτε μακρὰν ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μὴν ὑπάρχη μέσα σας κάποια ρίζα πικρίας, ἡ ὅποια θά φυτρώσῃ καὶ θά προξενήσῃ ἐνοχλήσεις κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μολυνθοῦν πολλοὶ (πρβλ. Ἐβρ. 12, 14-15).

Στὸ σπήλαιον τῆς καρδιᾶς

Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνῃ ἡ καρδιά μας τὸ νέον σπήλαιον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ φιλοξενηθῇ ὁ Χριστός, ὥστε νὰ ἀναγεννηθῇ ἡμᾶς. Διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ χρειάζεται ἐπὶ πλεόν ἀπὸ τὰ ἐμφανῆ καλὰ ἔργα καὶ τὸ ἀφανὲς ἔργον τῆς καθάρσεως τῆς καρδιᾶς μας ἀπὸ πᾶσαν ταραχὴν καὶ πικρίαν, ἀπὸ ἐνθυμῆσεις πονηρὰς καὶ ἀπὸ διαλογισμοὺς ματαιοῦς, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νὰ ἁγιασῇ τὸν τόπον καὶ νὰ εὐρῆ αὐτόν κατάλληλον ὁ Χριστός διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐντὸς ἡμῶν. Ἐκεῖ εἰς τὸ καθαρὸν σπήλαιον τῆς καρδιᾶς ἐκάστου ἡμῶν θά συντελεσθῇ τὸ μυστήριον διὰ τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ὁ Χριστός εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ.

Θά ἁγιασθῇ καὶ θά θεωθῇ ἡ ὑπαρξὶς ἡμῶν καὶ θά ἀναγεννηθῶμεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Κατ’ αὐτόν τόν τρόπον ἀναγεννημένοι καὶ ἀνακαινισμένοι θά συμμετάσχωμεν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἕως τῆς σταυρώσεως καὶ τῆς μετ’ αὐτὴν ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ’ ὄψιν, ἐορτάσωμεν, κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, “μὴ πανηγυρικῶς, ἀλλὰ θεϊκῶς· μὴ κοσμικῶς, ἀλλ’ ὑπερκοσμίως· μὴ τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμετέρου, μᾶλλον δὲ τὰ τοῦ Θεοῦ... μὴ τὰ τῆς πλάσεως ἀλλὰ τῆς ἀναπλάσεως” (P.G. 36, 316 A-B).

Εἶθε νὰ ἀξιωθῶμεν πάντες νὰ ἴδωμεν γεννόμενον καὶ φιλοξενούμενον ἀξίως τὸν Χριστόν εἰς τὴν καρδίαν μας. Τότε θά ἐορτάσωμεν θεϊκῶς τὴν χαρμόσουν ἐορτὴν τῆς ἀφανοῦς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ὀλοψύχου συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον.

Τοῦτου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ γεννηθέντος καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντος Χριστοῦ καὶ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἡ χάρις καὶ τὸ πλοῦσιον ἔλεος εἴησαν μεθ’ ἡμῶν. Ἀμήν.

Φανάριον, Χριστούγεννα βα’
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
πάντων ὑμῶν Β.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας Ἀναστασίου γιὰ τὰ Χριστούγεννα

“Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία” (Λουκ. 2:14)

Μέσα στὴν ἀναστάσιση καὶ τὸν πανικό πού ἔχουν προκαλέσει τοὺς τελευταίους μῆνες οἱ νέες μορφές τρομοκρατίας, μέσα στὴν ἀνασφάλεια πού συνταράσσει τὸν κόσμο, ὁ ἀγγελικὸς αὐτὸς ὕμνος ἀποκτᾷ μιὰ ἰδιαίτερη ἐπιαιρέτητα. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ συνταρακτικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα κάθε τόσο προβάλλονται ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημερώσεως, ἡ εἰρήνη ὑπονομεύεται καὶ καταστρέφεται μέσα στὶς πόλεις, στὰ χωριά, τὶς οἰκογένειες καὶ μέσα στὴν καρδιά μας, μὲ ποικίλους, ἀνυποψίαστους τρόπους. Δὲν κάνουν ὅλοι αὐτοὶ πολὺ θόρυβο, ἀλλὰ παραμένουν καταστροφικοὶ, ὅπως ὁ καρκίνος γιὰ τὸν ὄργανισμό. Φθοροποιὰ πάθη διώχνουν τὴν εἰρήνη ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπιβάλλουν τὴ σύγχυση καὶ τὴν ταραχὴ.

“Θεὸς εἰρήνης”

Σ’ αὐτὴ τὴ ζοφερὴ κατάσταση που θαρᾷνε τὶς καρδιές ἀναριθμητῶν ἀνθρώπων, ἡ Ἐκκλησία μας καλεῖ νὰ προσεξοῦμε καὶ νὰ ἐπαναλάβομε ἐλπιδοφόρα τὸν ἀγγελικὸ ὕμνο “Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη”. Γιὰ ὅσους ἔχουν ἀνατραφεῖ χωρὶς πίστη, αὐτὸ συνήθως ἀκούγεται σὰν παραμῦθι. Γιὰ ὅσους ὅμως πιστεύομε στὸν Θεὸν ἄνθρωπο Ἰησοῦ, ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων στὴ Γέννησὶ Του συμπυκνώνει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴ δύναμὴ μας γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς πολυμορφῆς ἀναταραχῆς, πού σὰν ἐπικίνδυνη ραδιενέργεια ἐξαπλώνεται στὴ γῆ· ἀλλὰ καὶ γιὰ ὑπέρβαση τῆς προσωπικῆς μας ἀνησυχίας.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καθορίζονται καὶ οἱ βασικὲς συνέπειες τοῦ ἔργου Του: Ἡ δόξα καὶ ἡ εἰρήνη. Δόξα σὲ ἄπειρο θεῖο μεγαλεῖο καὶ εἰρήνη στὴ γῆ. Δὲν πρόκειται γιὰ ἀπλή εὐχή ἀλλὰ γιὰ οὐσιαστικὴ ὑπόσχεση πού ἀναφέρεται στὴ σωτηρία τοῦ ὅλου ἀνθρώπου, ἡ ὅποια ἀρχίζει μετ’ τὴ σάρκωσιν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, μὲ προοπτικὴ νὰ ὀλοκληρωθῇ σὲ τέλος τῆς ἱστορίας, στὰ “ἔσχατα”. Αὐτὴ ἡ εἰρήνη δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες διαβουλεύσεις καὶ τὶς ἰδιότητες τῶν ἰσχυρῶν. Ἐχει ἀφετηρίαν τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης. Γι’ αὐτὸ ἡ πρώτη φράση εἶναι “δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ”. Πρόκειται γιὰ τὸ κατ’ ἐξοχὴν γεγονός πού δοξάζει τὸν Θεό.

Στὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, πού κορυφώθηκε στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασίν Του, ἀποκαλύφθηκε ἡ πολυεδρικὴ εἰρήνη, πού Ἐκεῖνος χαρίζει στὸν κόσμο. Ὁ Θεός, στὸν ὁποῖο

Ἀγαπητὰ μου Παιδιά,

ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΑΚΟΕΣ ΠΟΛΕΜΩΝ, σὲ κλίμα τῆς ἀποτρόπαιης τρομοκρατίας, στὴ στενάζουσα ἀβεβαιότητα τῆς ἐπιούσης, στὴ συνεχιζόμενη ἀλλοτρίωση τοῦ ἤθους καὶ σὲ ἀναποδογύρισμα τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, θά ἀκουσθῇ καὶ πάλιν ἐφέτος ὁ γλυκύς ἀντίλαλος τῆς ἀγγελικῆς φωνῆς ἀπὸ τὴ μακρινὴ Βηθλεὲμ πού θά ἀναγγεῖλει σὲ ὅλη τὴν Οἰκουμένη τὸ γνωστὸ μήνυμα, ὅτι ὑπάρχει τώρα Σωτὴρας “ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος”. Ἡ χαρὰ μας εἶναι πεπληρωμένη, διότι ἔλαβε χώραν, κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, “τὸ πάντων καινῶν καινότατον, τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον”. Κάποιοι βέβαια δυσπιστοῦν καὶ διερωτῶνται. Ὑπάρχει τῆς Σωτήρας; Καὶ ἂν ὑπάρχει πῶς οἱ δαιμονικὲς δυνάμεις διαφεντεύουν τὴ ζωὴ μας; Πῶς ὁ κόσμος παραμένει δέσμιος τῆς φθορᾶς; Πῶς οἱ ἄνθρωποι ξέχασαν τὴν ἀποστολὴν τῶν;

ΣΩΤΗΡΑΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΗΛΘΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ μὲ συγκεκριμένο σχέδιο καὶ σκοπὸ. Ὁ Μ. Ἀθανάσιος διευκρινίζει: “Αὐτὸς γὰρ ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν”. Ὁμως ὁ κόσμος δὲν Τὸν δέχθηκε στὴν πλειονότητά Του. Δὲν θέλησε νὰ Τὸν γνωρίσει, οὔτε νὰ Τὸν ἀκολουθήσει, δὲν τοῦ χάρισε τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ὅσοι ὅμως Τὸν δέχθηκαν, τοὺς χάρι-

ἔχουμε στηρίξει τὴν ἐμπιστοσύνην μας, εἶναι “Θεὸς εἰρήνης” (Φίλιπ. 4:9). Ἡ εἰρήνη αὐτὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ εὐεργετικὴ δύναμις πού γαληνεύει τὸν κόσμο ὀλόκληρον. Ἡ εἰρήνη τὴν ὅποια κηρύττει ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι πολυδιάστατη: προσωπικὴ, κοινωνικὴ καὶ συγχρόνως ἁγιαστικὴ, ὀλικὴ, ἐσχατολογικὴ.

Ἡ χριστιανικὴ ἔννοια τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης εἶναι κάτι πολὺ βαθύτερον καὶ πλατύτερον ἀπὸ τὴν ἀταραξία τῶν στωικῶν ἢ τὴν νιρβάνα τῶν βουδδιστῶν καὶ δὲν σχετίζεται καθόλου μὲ τὴν ἀπάθεια γιὰ τὰ συμβαίνοντα γύρω μας. Τὸ εὐαγγέλιο ἀπεκάλυψε ὅτι τὸ ἀντίθετο τῆς εἰρήνης δὲν εἶναι ὁ πόλεμος ἀλλὰ ὁ ἐγωισμός, ὁ προσωπικός, ὁ κοινοτικός, ὁ ἐθνικός, ὁ φυλετικός ἐγωκεντρισμός. Ἐδῶ βρισκεται ἡ ρίζα τῆς ἀπειλῆς κατὰ τῆς εἰρήνης κι ἐδῶ πρέπει νὰ στραφεῖ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ προσπάθειά μας.

Ἡ ὀρθόδοξη πνευματικὴ ἐμπειρία δὲν ἐπιδιώκει μιὰ συμβατικὴ, ἐπιφανειακὴ εἰρήνη, περιορισμένη σὲ μερικὲς μόνον περιοχές, ἀλλὰ τὴν πλήρη εἰρήνη, μὲ τοὺς ἄλλους, μὲ τὸν ἑαυτὸν μας, μὲ τὸν Θεό, μὲ τὴν κτίση.

Ὁ ἀσφαλὴς δρόμος

“Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη”. Τελευταίως, σὲ λεξιλόγιο μικρῶν καὶ μεγάλων δεσπόζον οἱ λέξεις “τρομοκρατία”, “βία”, “πόλεμος”. Παρ’ ὅλο ὅμως τὸ ποικίλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, πολλὲς διακηρύξεις μοιάζουν μὲ μάσκες πού καλύπτουν ἰδιοτελῆ συμφέροντα. Ὁ τραγικότερος βιασμός σήμερον εἶναι ὁ βιασμός τῆς περιπόθητης εἰρήνης. Κάποτε νοιώθουμε κουρασμένοι πιά νὰ ἀκούμε γιὰ τὴν προδομένη καὶ βιασμένη παγκόσμια

νέον ὁ πρό αἰώνων Θεός»

Ο ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

σε τήν ιδιότητα νά γίνουν κατά χάριν παιδιά τοῦ Θεοῦ, τούς ἔφερε σέ κοινωνία μέ τόν Θεό, τούς ἄνοιξε τίς προοπτικές καί τούς ὀρίζοντες τῆς ζωῆς. Οἱ ἄλλοι παρέμειναν στίς στεῖρες ἀναζητήσεις των, ἡ καί στήν παθητική ἀποδοχή τῆς πίκρας των. Ἐμειναν «ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις». Γι' αὐτούς τά Χριστούγεννα ἔχουν ἕνα λαϊκό παραδοσιακό καί φολκλορικό χαρακτήρα, πού ἐξαντλεῖται στήν ὑλική εὐωχία, στά δῶρα, καί στίς εὐχές. Χωρίς πνευματικότητα καί ἐνδραση.

τοῦ τηλεανθρώπου, ἡ παρουσία τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ εἶναι φῶς καθοδηγητικό κι ἐλπιδοφόρο. Γιατί Ἐκεῖνος εἶπεν «Ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου». Χαιρόμαστε γιατί ὁ λαός μας στή μεγάλη του πλειοψηφία πιστεύει στό Χριστό, ἀγαπᾷ τήν Ἐκκλησία, λούζεται στή χάρη τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί μένει προσηλωμένος στίς χριστιανικές ἀξίες τῆς ζωῆς. Καί ἡ νεολαία μας δίνει καθημερινά δείγματα τῆς προσήλωσης τῆς πρὸς τήν πίστη καί τήν παράδοση. Καί αὐτή τήν κληρονομία δέν πρέπει νά τή χάσουμε. Στή θέση τῆς θά ἔλθῃ ἡ μαζοποίηση, τό ἄγχος καί ἡ μοναξιά.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΟΜΩΣ, ΓΙΑ ΕΜΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΖΩΗΣ καί χαρᾶς. Κυρίως εἶναι ἀφορμή ἐλπίδας διηνεκοῦς καί μονίμου. Αὐτή τήν ἐλπίδα τήν ἔχουμε ἀνάγκη οἱ θνητοί. Στά σκοτάδια τοῦ ὕλισμοῦ καί τῆς ἀπελπισίας, στίς ἐρημιές τῆς ἀθεΐας καί τοῦ ψυχικοῦ κενοῦ, στό πλάσιμο τοῦ ὑπανθρώπου, τοῦ ὑπερανθρώπου καί

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ
Διάπυρος πρὸς τόν Σαρκωθέντα Θεόν εὐχέτης σας
Ο Ἀρχιεπίσκοπος
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

εἰρήνη. Μόνιμη πάντως παραμένει ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων γιά εἰρηνική συμβίωση. Καί ἡ Ἐκκλησία μας ἀκατάπαυστα δέεται «ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου», «ὑπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης». Ἡ εἰρήνη δέν μπορεί νά ἐξασφαλισθῇ ἐρήμην τοῦ Θεοῦ. Τήν ἀλήθεια αὐτή, πολλοί ἄνθρωποι στήν ἐποχή μας, ἀκόμα καί μεταξύ τῶν χριστιανῶν, εὐκόλα τή λησμονοῦν.

Γιά νά γιορτάσουμε πιό οὐσιαστικά τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, ὀφείλουμε –πέρα ἀπό τίς τυπικές εὐχές– νά ἀποδεχθοῦμε στή ζωῆ μας τήν εἰρήνην, μέ ὁδηγό καί ἐμπνευστή τόν «Ἀρχοντα εἰρήνης» (Ἠσ. 9:16). Ἄμεσο χρέος ὅλων ὅσοι πιστεύουμε στόν «Θεό τῆς εἰρήνης», ὅσων τόν δοξολογοῦμε μέ τόν ὕμνο τῶν ἀγγέλων, εἶναι, πρῶτον, νά εἴμαστε ἐσωτερικά εἰρηνικοί. «Ζήτησον εἰρήνην καί δῶξον αὐτήν», παρακινεῖ ὁ Δαβὶδ (Ψαλμ. 33:15). «Εἰρηνεύετε: καί ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Β' Κορ. 13:11), ἐπιμένει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτός εἶναι ὁ ἀσφαλῆς δρόμος πού ὁδηγεῖ στήν πνευματική τελείωση: «Εἰρήνην διώκετε μετά πάντων, καί τόν ἁγιασμόν, οὐ χωρίς οὐδεὶς ὄψεται τόν Θεόν» (Ἐβρ. 12:14).

Δεύτερον, ὀφείλουμε νά εἴμαστε παράγοντες εἰρήνης. «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. 5:9). «Τίποτε δέν εἶναι τόσο χαρακτηριστικό τοῦ χριστιανοῦ ὅσο τό νά ἀγωνίζεται γιά τήν εἰρήνην: ἔνεκα τούτου ὁ Κύριος μᾶς ὑποσχέθηκε γι' αὐτό τῆ μέγιστη ἀνταμοιβή» («Οὐδέν γάρ οὕτως ἴδιον χριστιανοῦ ὡς τό εἰρηνοποιεῖν διό καί τόν ἐπ' αὐτῷ μισθόν μέγιστον ἡμῖν ὁ Κύριος ἐπηγγέλιτο»), λέγει ὁ Μ. Βασίλειος.

Ὅσο, λοιπόν, ἐξαρτάται ἀπό μᾶς, ἄς διατηρήσουμε σχέσεις εἰρηνικές πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις («εἰ δυνατόν τό ἐξ ὑμῶν, μετά πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες» Ρωμ. 12:18). Καί ἀκόμη, νά μὴ μένουμε ἀπαθείς στίς ἐντάσεις καί συγκρούσεις πού ἐξελίσσονται γύρω μας –στό οἰκογενειακό, τό κοινωνικό, τό θρησκευτικό περιβάλλον. Ἄς συμβάλουμε μέ τόν συνετό λόγο, τῆ διακριτικῆ σιωπῆ, τήν ὅλη εἰρηνική παρουσία μας, στήν ὑπέρβαση τῶν παρεξηγήσεων, τῆ συμφιλίωση προσώπων καί ὁμάδων.

Κυρίως, ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι ἡ εἰρήνην

δέν μπορεί νά ἀναπτυχθῇ μόνη τῆς. Συνδέεται μέ ἄλλες, σπουδαίες ἀξίες τῆς ζωῆς καί πρὶν ἀπό ὅλα μέ τῆ δικαιοσύνη. Ἐνας ἄδικος, παράνομος κόσμος δέν μπορεί νά περιμένει εἰρήνην. Ὁ γνήσιος πόθος γιά εἰρήνην σέ παγκόσμιο, τοπικό ἢ προσωπικό ἐπίπεδο ἐκφράζεται μέ ἀγῶνα γιά δικαιοσύνην.

Ἀνάπτυξη

Ἄλλα σήμερα πλέον, ἡ εἰρήνη καί ἡ δικαιοσύνη ἔχουν καί ἕνα ἄλλο προσωνύμιο: «ἀνάπτυξη». Καί ὅλοι ὅσοι μπορούμε πρέπει νά συνεισφέρουμε στήν ἀνάπτυξη τῶν φτωχοτέρων περιοχῶν. Ὅταν οἱ ἄλλοι, μακριά μας ἢ κοντά μας, στεροῦνται τά πιό ἀναγκαῖα γιά τή στοιχειώδη ἐπιβίωσή τους, δέν εἶναι παράξενο νά στρέφονται πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις καί νά υἱοθετοῦν ἄλλες, ἐπικίνδυνες, θρησκευτικές ἀπόψεις περί τῆς σημασίας τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Καί βεβαίως δέν εὐθύνονται μόνον αὐτοὶ γιά τόν τραγικό αὐτό προσανατολισμό.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνην», Ἀδελφοί μου, σ' αὐτῆ τῆ μεγάλης γιορτῆ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄς προσπαθήσουμε περισσότερο νά κατανοήσουμε τῆ σχέση εἰρήνης καί ἐμπιστοσύνης στόν Θεό, τῆ σχέση εἰρήνης καί δικαιοσύνης, τόν δεσμό τῆς εἰρήνης μέ τήν ἀγάπη καί τῆ χαρά. Ἄς συνδεθοῦμε περισσότερο μέ τόν νεογέννητο «Ἀρχοντα εἰρήνης». Καί ἄς ζητήσουμε νά μᾶς δώσει τῆ δική Του εἰρήνην, ὅπως Ἐκεῖνος τήν κήρυξε καί τήν ἐζήσε. Ἀντί γιά ἄλλα δῶρα καί εὐχές, ἄς κάνουμε συγκεκριμένες προσπάθειες γιά νά αὐξήσουμε τήν εἰρήνην, μέσα μας, μέσα στό σπίτι μας, στό περιβάλλον ὅπου ζοῦμε, στήν κοινωνία, στή χώρα μας. «Καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν (πού εἶναι ἀσύλληπτη στό ἀνθρώπινο μυαλό) φουρήσει τάς καρδίας ἡμῶν καί τά νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. 4:7).

Καλά Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου. Ἄς πλημμυρίσει τήν ψυχῆ μας, τήν κοινωνία μας, τόν κόσμο μας, περισσότερη εἰρήνην, αὐθεντικότερη εἰρήνην.

† Ο ΤΙΡΑΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ Α'

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»

Μέ τόν ἀγγελόφθεγκτον τούτον ὕμνον χαιρετίζοντας, ἀπό τοῦ Πανσέπτου καί Θεοδέγμονος Σηπλαιίου τῆς Ἁγίας Βηθλεέμ πάντας ὑμᾶς, τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, εὐαγγελιζόμεθα τήν ὑπερφυᾶ καί κοσμοσωτήριον Γέννησιν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό χαρμόσυνο καί ἐλπιδοφόρο τούτο μήνυμα τῆς εἰρήνης ἐξακολουθεῖ νά παραμένῃ ἀνυπερβλήτων εἰς τό πέρασμα τῶν καιρῶν καί χρόνων καί μέ ἐπίκαιρον πάντοτε χαρακτήρα, παρηγορεῖ τόν ταλαιπωρημένον ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς μας, ὅστις κατεπνίγη εἰς τήν ἄλογον ἀνάπτυξιν τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ὑλιστικῶν ἰδεωδῶν καί τῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ ἐπικαιρότης τοῦ καινοῦ τούτου μηνύματος τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, διά τοῦ ὁποῦ εὐηγγελίσθησαν τήν ἀπό Θεοῦ εἰρήνην πάση τῆ κτίσει, ἔγκειται εἰς τό γεγονός ὅτι αὐτῆ τυχάνει ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διά τήν εὐημερίαν καί πρόοδον τῶν λαῶν καί τήν πνευματικὴν καλλιέργειαν αὐτῶν. Ἀντιθέτως, δέ ἡ ἔλλειψις αὐτῆς συνεπάγεται τήν δυστυχίαν τῶν ἀνθρώπων, τήν καταπάτησιν τῆς δικαιοσύνης, τόν παραμερισμόν τῶν πνευματικῶν ἀξιών, τήν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως καί ἐν κατακλείδι τήν βίαν καί αἵματοχυσίαν.

«Ἐπὶ γῆς εἰρήνην ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» διαγγέλλουσα ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία διά μέσου τῆς μακραίωνος πορείας Αὐτῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ, προσκαλεῖ εἰς παγκόσμιον συνδιαλλαγὴν καί ἀγάπην ἔθνη, φυλάς καί άτομα. Ἀπὸ τοῦ Πανσέπτου καί Θεοδέγμονος Σηπλαιίου τῆς Ἁγίας Πόλεως Βηθλεέμ εὐχεται εἰς τάς θείας Αὐτῆς ἀναφοράς ὑπέρ αὐτῆς καί ἐπικαλεῖται αὐτὴν εἰς σύμπαντα τόν κόσμον χωροῦσα τῆ Κυριακῇ Ἐντολῇ καί τῇ Ἱερᾷ Αὐτῆς Παραδόσει.

Ἐν τοῖς κόλποις τῆς Θεοῦδότητος Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας δυνάμεθα νά εὐρωμεν τήν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τάς θλίψεις, ἀλλά καί εἰς ὅσα μαστίζουν τήν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν καί συνθλίβουν τήν ἀκεραιότητα τῆς καθ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθείσης ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως.

Γενόμενοι καθημερινῶς μάρτυρες τῶν ὅσων συμβαίνουν ἀνά τήν Οἰκουμένην θλιβεράν γεγονότων, ἐμμένομεν εἰς τήν πίστιν πρὸς τόν ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης καί Ἰδρυτὴν Αὐτῆς. Ὅστις ὑπέρ ἡμῶν ἐνηθώπησε, σάρκα λαβὼν καί φιλανθρώπως περιβάλλει τόν ἄνθρωπον καί ἀποτελεῖ τόν σπριγμόν καί τήν καταφυγὴν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι βιώνουν καθημερινῶς τήν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου καί τῆς ἀνίσου κατανομῆς τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σηπλαιο

Ἡ Ἐκκλησία οὐδέποτε παρέμεινε ἀδιάφορος ἐναντι αὐτῶν καί δὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου. Ἀντιθέτως συμπάσχει μέ τόν πάχοντα ἄνθρωπον. Ἡ ἐκ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ἀπορρέουσα ἀγάπη προσφέρεται ὡς διέξοδος. Τά πιστὰ μέλη

Αὐτῆς ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἐκκλησίας δύνανται νά εὐρουν ἀνταπόκρισιν. Ἐν Αὐτῇ ἀναλαμβάνουν νέας δυνάμεις καί θάρρος, προκειμένου νά διανύσουν τόν δύσκολον δρόμον τῆς ζωῆς. Ἡ τελικὴ δικαίωσις καί ἡ ἠθικὴ ἀποκατάστασις τῆς μαστιζομένης ἀπὸ τόν ἀπάνθρωπον δυστυχῶς πολιτισμόν μας, εἰκόνας τοῦ Θεοῦ ἀποκτάται καί προσφέρεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἰστάμενοι καί ἡμεῖς, ὡς Πατριάρχης τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐντός τοῦ Πανσέπτου καί Θεοδέγμονος Σηπλαιίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐχωρήθη ὁ ἀχώρητος Χριστός, ὁ Θεός ἡμῶν, θαρροῦμεν διότι, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς μετέχει διὰ τῆς Αὐτοῦ Γεννήσεως τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Στοχαζόμενοι εἰς τό μέγα ὄντως μυστήριον τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως ἀντλοῦμεν δυνάμεις διά τήν εἰρήνην ἡμῶν καί αὐτὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Εἰς τό Σῶμα Αὐτοῦ, τήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἴσταται ὑπεράνω φυλετικῶν διακρίσεων, τάξεων καί φυλῶν καί εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἄπαντες «εἰς ἔσμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3:28) ἐπιτυγχάνονται πάντα ταῦτα.

Ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό Σηπλαιο, ἦτοι τόν τόπον καί τήν πηγὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ, διότι εἶναι τό ταμεῖον τῆς ἀληθείας. Ἡ δικαιοσύνη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀποτελεῖ τό θεμέλιον τῆς εἰρήνης. Ἐν τῇ εἰρήνῃ

ταύτη καταργεῖται ἡ ἁμαρτία, αἰτία παντός κακοῦ καί πάσης διαίρεσεως. Τά Μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ εἰρηνοποιοὶ τοῦ κόσμου τούτου καί μακαρίζονται, διότι ἀγωνίζονται διά τήν εἰρήνην, τήν ἰσότητα καί τήν ἐλευθερίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων, σπηλιτεύοντες ἐκ παραλλήλου τήν ἀδικίαν καί τήν ἀνθρωπίνην ἐκμετάλλευσιν.

Ἐκ τῆς Ἁγίας Πόλεως Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας «τῆς οὐδαμῶς ἐλαχίστης» τελούντες τήν μυσταγωγικὴν ταύτην νύκτα τήν ἀναίμακτον ἱεουργίαν καί κατεχόμενοι ὑπὸ πόνου ψυχῆς, λόγω τῆς πολεμικῆς συρράξεως, ἐνθέρμως δεόμεθα τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου, ἵνα σθέσῃ τά φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, εἰρηνέυσῃ τήν ζωὴν πάντων τῶν λαῶν, φωτίσῃ μέ τό φῶς τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀληθείας πάντας τούς ἐνδιαφερομένους, ἵνα ἐξεύρωσι μίαν παγίαν καί δικαίαν λύσιν τῶν προβλημάτων τῆς περιοχῆς ταύτης, τά ὁποία σοβαρῶς καί μακροχρόνως ἀποσχολοῦσι τούς κατοίκους αὐτῆς.

Παρακαλοῦμεν τόν ὑπέρ ἡμῶν νηπιᾶσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἵνα καθοδηγήσῃ τούς ἡγέτας τῶν Κρατῶν τῆς Γῆς, προκειμένου νά συμβάλωσι εἰς τήν ἐδραῖωσιν τῆς εἰρήνης, εἰς τήν πολυμύχον περιοχὴν ταύτην, ἀλλά καί εἰς τόν κόσμον ἅπαντα καί οὕτως ἐπιτευχθῇ ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη τοῦ ἐν Σηπλαίῳ Γεννηθέντος καί ἐν Φάτνῃ ἀνακλιθέντος Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Οὐ ἡ χάρις, τό ἔλεος καί ἡ εἰρήνη εἴη μετά πάντων ἡμῶν καί κατὰ τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς Χρηστότητας Αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἁγία Πόλις Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2001.
† ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ Α'
Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Επιστροφή στον Χριστό

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Έδεσσας, Πέλλης και Άλμωπίας κ. **Χρυσόστομος** τονίζει:

“Τά Χριστούγεννα δέν είναι άπλως μία ιστορική επέτειος, αλλά κυρίως είναι μία άφυπνιστική δόνηση κάθε ψυχής. Είναι μία ισχυρή υπόμνηση καθήκοντος και ευθύνης γιά κάθε πιστό άνθρωπο. Και τό καθήκον αυτό, πού τόσον έντονα τό διακηρύσσει κατά τίς ημέρες αυτές ή Έκκλησία μας, είναι ή στροφή και επιστροφή μας στόν Χριστό. Έάν δέν επιστρέψει ό άνθρωπος στόν Χριστό, έάν δέν φωτισθεί από τό φέγγος τής Βηθλεέμ, ούδέποτε θά βρει αυτό πού ποθει και διαρκώς θά περιπλανάται και θά έξαντλείται μέσα στό σκοτάδι και τήν έρημιά. Από τά βάθη τών αιώνων και από τήν ταπεινή Φάτνη τής Βηθλεέμ άκούεται ό ούράνιος ύμνος τών Άγγέλων, ότι “ετέχθη ήμιν σήμερα σωτήρ, ός έστί Χριστός Κύριος...” (Λουκ. 2,11). Αύτός ό ύμνος εύχομαι νά διεισδύσει βαθειά στις ψυχές όλων τών ανθρώπων και τό όραμα “επί γής ειρήνην” νά γίνει σε όλους μας πίστη και βίωμα, ζωή και πράξη”.

Είναι κοντά μας

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ηλείας και Ωλένης κ. **Γερμανός** υπογραμμίζει:

“Ο προαίώνιος Λόγος του Θεού “σάρξ έγένετο και έσκήνωσεν έν ήμιν” (ΐωάννου Α΄ 14). Έγεννήθη από τήν Παρθένον Μαρίαν εκ Πνεύματος Άγίου στην Βηθλεέμ τής Ιουδαίας επί Καίσαρος Αύγουστου και έκτοτε μένει μαζί μας, έδώ στην Έκκλησία Του, τής οποίας είναι ή κεφαλή. Δέν έχει φύγει ούτε στιγμή από κοντά μας. Ούτε θά φύγει μέχρι τής συντελείας τών αιώνων. Γι΄ αυτό ονομάστηκε Έμμανουήλ, πού σημαίνει ό Θεός είναι μαζί μας. Είναι κοντά μας γιά τήν λύτρωση και τήν σωτηρία μας. Τό πρόβλημα είναι, άν έμεις θέλουμε νά είμεθα κοντά Του. Έάν έμεις και οι νέοι μας θέλουμε νά Τόν αισθανόμεθα κοντά μας, νά άκούομε τήν φωνή του Εύαγγελίου Του και νά συμμορφούμεθα στην ζωή μας μέ τά παραγγέλματά του. Τότε και Έκείνος θά είναι πάντα μαζί μας, γιά νά διώχνει τήν μοναξιά μας, γιά νά μάς ένισχύει στις δυσκολίες τής ζωής μας, γιά νά μάς φωτίζει στόν δρόμο μας και νά μάς εύλογεί, αλλά και γιά νά μάς χαρίζει τήν σωτηρία, τόν άγιασμό μας”.

Δίδαξε τήν άγάπη

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. **Χρυσόστομος** γράφει:

“Ο Κύριος ήμιν Ίησούς Χριστός, έλθών εις τόν κόσμο, έδίδαξε κατά τήν επίγειον ζωήν αυτού, τήν ύψιστην έν ανθρώποις διδασκαλίαν. Τήν διδασκαλίαν τής άγάπης πρός όλους τούς ανθρώπους και μάλιστα πρός τούς έχθρούς, λέγων έν τῷ ιερῷ Ευαγγελίῳ Του “άγαπήσεις τόν πλησίον σου ως σεαυτόν”. Και “άγαπάτε τούς έχθρούς ύμών, εύλογείτε τούς καταρωμένους ύμās, καλώς ποιείτε τοίς μισούσιν ύμās και προσεύχεσθε ύπερ τών επηρεαζόντων ύμās και δικόντων ύμās”. Δηλαδή, νά άγαπάτε τούς έχθρούς σας, νά εύχεσθε πρός τόν Θεόν άγαθά δι΄ εκείνους, οι όποιοι σας καταρώνται, νά εύρεγείτε εκείνους πού σας μισούν και νά προσεύχεσθε ύπερ εκείνων, οι όποιοι σας ύβρίζουν, σας περιφροούν και σας καταδίκων άδίκως. Αύτην τήν θεϊκήν διδασκαλίαν του Σωτήρος ήμιν Χριστού τήν εκήρυξαν οι Άγιοι Απόστολοι Του. Ο δε Απόστολος Παύλος έχει γράψει τόν ωραιότερον ύμνον και έπαινον διά τήν χριστιανικήν άγάπην, εις τήν Πρώτην Πρός Κορινθίους επιστολήν αυτού”.

Στήν Έκκλησία ζούμε τή σάρκωση του Θεού

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως και Πολυκάστρου **Δημήτριος** παρατηρεί:

“Κι άφού ολοκληρώσει τό έργο τής σωτηρίας, αγιάζοντας τήν ανθρώπινη φύση (προσφέροντας τόν έαυτό Του μέ άπόλυτη

υπακοή στόν Θεό Πατέρα) και άφού σταυρωθεί, άναστηθεί και άναληφθεί, στέλνει τό “Άγιο Πνεύμα, γιά νά μπορέσουμε νά λάθουμε ως δικά μας τά δικά Του, τή Χριστο-ζωή και Χριστο-σωτηρία. Τό “Άγιο Πνεύμα μάς ένώνει μέ τόν Χριστό. Τό “Άγιο Πνεύμα συνείργησε, ώστε χωρίς άνδρική σπορά νά προσλάβει ό Κύριος τέλεια ανθρώπινη φύση από τήν άσπορη γαστέρα τής Παναγίας. “Ετσι έγινε άνθρωπος, γιά νά ένωθι μέ μάς τούς ανθρώπους. Τό ίδιο “Άγιο Πνεύμα κάνει ώστε κι έμεις νά ένωθούμε μέ τόν Θεάνθρωπο Ίησού Χριστό και διά του Χριστού μέ τόν Θεό Πατέρα. Αυτό γίνεται επί 2000 χρόνια, στην Έκκλησία. Στήν Έκκλησία ζούμε τήν σάρκωση του Θεού, τήν γέννηση του Θεού, τήν βάπτισή του Κυρίου, τήν δημόσια και τό ύπόλοιπο έργο τής σωτηρίας, θανάτου και άναστάσεώς Του”.

Δέν άρκει ή ύλική πρόοδι

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. **Αμβρόσιος** τονίζει:

“Δόξα έν ύψίστοις Θεῷ και επί γής Ειρήνην, έν ανθρώποις εύδοκία...”, άκούγεται και πάλι ό μελωδικός ύμνος τών Άγγέλων και άποτελεί τό μοναδικό έλπιδοφόρο μήνυμα στην ταραγμένη σημερινή ανθρωπότητα. Σε μία ανθρωπότητα πού άρνείται μέ πείσμα, κάθε άυθεντία, κάθε θεσμό, κάθε ήθική αξία. Σε μία ανθρωπότητα πού πληρώνει άκριβά τήν υπερηφάνεια της γιά τά μεγάλα τεχνικά έπιτεύγματα. Έπιτεύγματα χωρίς έλεγχο, περιορισμό, αλλά μέ άλαζονική υπερβολική θεβαιότητα γιά πείρα εύτυχία από αυτά. Τά τραγικά γτρομοκρατικών κτυπημάτων και παγκόσμιος πόλεμος κατά τήν τιάς, διαφεύδουν τήν θεβαιότητα και εύτυχία από τήν ύλμνο. Τό “Δόξα έν ύψίστοις Θεῷ και Ειρήνην, έν ανθρώποις ει είναι ή μόνη έλπιδοφόρος άπάντι φοβισμένο σημερινό κόσμο. μήνυμα πού μάς καλεϊ όλους, και αδυνάτους, πλούσιους και άρχοντες και άρχομένους, νά σθοούμε και νά άναθεωρήσουμε ζωής μας. Νά πιστέψουμε και βίωμά μας τήν διδασκαλία του ενανθρωπιαντος Ίησού Χριστού, πού είναι ειρήνη, γαλήνη, άγάπη, διακονία, αυτοθυσία, δικαιοσύνη, αδελφούσση. Μόνο μέ αυτές τίς αξίες και άρχές δέν δημιουργούνται άδικίες, εκμεταλλεύσεις, άναπτυγμένοι και ύποανάπτυκτοι λαοί”.

Δέν επιβάλλεται μέ τή βία

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς κ. **Καλλίνικος** υπογραμμίζει:

“Ο Χριστός είναι ό άρχοντας τής ειρήνης. Και μέ τήν ενανθρώπησή Του έφερε όντως πραγματική ειρήνη, αλλά γιά όσους Τόν πιστεύουν, γιά όσους Τόν δέχονται, γιά όσους θάζουν ως οδηγό τους τή διδασκαλία Του, γιά όσους κάνουν προσωπική τους ύπόθεση τή λύτρωσή που έφερε στον κόσμο. Για κείνους πού Τόν περιφροούν και ζοϋν μακριά από τή λυτρωτική Χάρη Του, δέν είναι ό άρχοντας τής ειρήνης. Δέν παραβιάζει τήν ανθρώπινη θέληση ό Κύριος. Θέλει τήν έλεύθερη παραδοχή τού μήνυμά Του. Τούς καλεί κοντά Του. Κι ένω γιά όλους ήρθε, γιά όλους άνεξαιρέτως τούς ανθρώπους έγινε άνθρωπος κι άνέβηκε στό Σταυρό, όμως στό κάλεσμα Του λέει: “Εί τις θέλει όπισω μου ακολουθειν”. Δέν επιβάλλεται μέ τή βία. Δέν έξαναγκάζει τήν ανθρώπινη θέληση. Άφήνει στον καθένα προσωπικά τήν έλεύθερη έκλογή. Μπορούμε νά δεχθοϋμε τή λύτρωσή του Ίησού, όπως μπορούμε και νά τήν περιφροήσουμε. Περιφροώντας

όμως τόν Ίησού, περιφροούμε τήν ειρήνη και τή χαρά τής ψυχής μας”.

Πανήγυρη χαράς

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλλίας και Όλυμπίας κ. **Στέφανος** γράφει:

“Χριστούγεννα! Ο ούρανός πανηγυρίζει μέ τάς άναρθμήτους στρατιάς τών άγιών άγγέλων, οι όποιοι δοξολογούν τόν ενανθρωπήσαντα Λόγον του Θεού και μέ τό φωτεινό άστρον, τό όποιον μνηύει εις τούς άποϊκούς ποιμένας τό κοσμοσωτήριον γεγονός. Είς τήν σιγήν τής χειμερινής παγεράς νυκτός, ή θαλαπρωή τής θείας άγάπης θερμαίνει τάς ψυχράς καρδιάς τών άμαρτωλών και οι στε-

“Η ενανθρώπηση του Θεού Λόγου άποτελει τό κατ΄ έξοχήν παγκόσμιο και πανανθρώπινο γεγονός, γι΄ αυτό καλούμαστε όλοι όσοι κατοικούμε σ΄ αυτό τόν πλανήτη, όλα τά έθνη, νά ύμνησοϋμε τόν δοξασμένο Κύριο. Πονάει κανείς όταν βλέπει τόν “ειρήνην παρεχόμενον ήμιν” έρχόμενο Κύριο, νά φθάνει σ΄ ένα κόσμο πού δυό χιλιάδες χρόνια τώρα δέν κατόρθωσε νά άπλώσει τό χέρι και νά άδράξει αυτό τό ύπέρτατο αγαθό, τήν ειρήνην. Τήν “επί γής ειρήνην”. Και τό τραγικότερο όλων: ό έξυπνος και τεχνοκράτης άνθρωπος τής τρίτης χιλιετίας δέν βρήκε άκόμη τήν ειρήνην. Και ένω γιορτάζει Χριστούγεννα ό διεσπασμένος κόσμος μας ύπάρχει όμως μέσα σ΄ αυτόν κι ό άνθρωπος πού κατενόησε τήν “έν σαρκί φανέρωσι του Θεού Λόγου” και τήν ζει ως θεμελιώδη προϋπόθεση τής ιδικής του έξυψώσεως στον ούρανό. Αύτή άς είναι ή προσευχή όλων μας σήμερα. Τό κορυφαίο δώρο πού μάς έφερε ό Κύριος μέ τήν ενσαρκο παρουσία Του στον κόσμο και μέ τό άπολυτρωτικό Του έργο και τό επεκύρωσε “διά του ύματος του σταυρού αυτού” ή ειρήνη νά ιονήσει τίς καρδιές μας”.

Φως στό σύγχρονο σκότος

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. **Τιμόθεος** παρατηρεί:

“Ο Κύριος ενσαρκώνεται και σήμερα ενάμεσά μας, προκειμένου μέ τό σωτηριώδες σημασία έργο Του, νά έξαναστήσει τις πεσμένες και παραμελημένες θεολογικές αξίες τής ορθόδοξης πίστης μας. Ερχεται ενάμεσα στα φώτα και τήν ζεστασιά τών Χριστουγέννων, όχι μόνο ως αδύνατο βρέφος, αλλά και ως Υιός του Θεού, γιά άμάς καλέσει νά γίνουμε και έμεις “τέκνα θεού”.

Τό λαμπρό αυτό γεγονός άποτελεί φως μέσα στό σύγχρονο σκότος, άστρο στο στερέωμα τής συννεφιασμένης ανθρωπίνης ζωής, χαρά και εύδοκία γιά τόν κόσμο όλόκληρο. Η σημερινή μεγάλη γιορτή τής Χριστιανοσύνης άποτελεί τήν άνάκτηση από τόν άνθρωπο τής άληθινής του έλευθερίας. Η υπερφυής γέννησή Του, τό άύμα τής Βηθλεέμ, τυλίγει τόν κόσμο στην άρά, επειδή “ό Λόγος σάρξ έγένετο και σκήνωσεν ήμιν”.

Πνεύμα θυσίας

Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Άμερικής κ. **Δημήτριος** σημειώνει:

“Ποιότητα, διάκριση και αξία πρέπει νά χαρακτηρίζουν όχι μόνο τήν ούσία τής Όρθοδοξίας, αλλά και τό μέγεθος τών δώρων μας, δώρων χρόνου και πραγμάτων. Πρέπει νά χαρακτηρίζουν τόν τρόπο μέ τόν όποιο προσφέρουμε τίς υπηρεσίες μας στην Έκκλησία, τήν εμφάνιση τών ένοριών μας και τήν έντονη ανταπόκρισή μας στις πνευματικές αναζητήσεις και στην προσπάθεια άπαλλαγής του κόσμου μας από τά θάρη πού τόν πιέζουν. Δεύτερον, πρέπει νά παραδοθούμε στο Θεό μέ πνεύμα θυσίας, ώστε νά προσφέρουμε τό μέγα έλεος και τήν αιώνια άλήθεια του Θεού, στους ανθρώπους πού έχουν άπόλυτη άνάγκη και από τά δύο. Πρέπει νά θυγοϋμε έξω και νά άγκαλιάσοϋμε τούς ταλαιπωρημένους και τούς άπελπισμένους. Πρέπει νά συζητήσοϋμε, νά συζητήσοϋμε και νά πραγματοποιήσοϋμε διακοινίες πού είναι ζωτικές, υπηρεσίες πού θά προσφέρουν τήν άγάπη και τή δύναμη του Εύαγγελίου. Πρέπει νά έργασθοϋμε μέ τήν προσδοκία ότι ό Θεός θά μάς οδηγήσει μέ τήν άπέραντη σοφία Του, ότι ή ζωή πολλών ανθρώπων θά μεταμορφωθεί, ότι θά γίνουν θαύματα. Τελικά, μέ τήν ανανεωμένη άπόφαση μας νά προσφέρουμε τήν Όρθόδοξη πίστη μας στην σύγχρονη Άμερική, πού άποτελει και θέμα τής Κληρικολαϊκής μας Συνελεύσεως του 2002, θά μπορούμε νά έχουμε μία μόνιμη επίδραση μέ αιώνιες συνέπειες στους ανθρώπους τής χώρας μας και του κόσμου μας”.

του έχει να καιλυσι το κράτος του θανάτου και νά φέρη νέαν ζωήν εις τήν νεκρωθεισαν “είκόνα” Του. Πλημμύρα φωτός μέσα εις τήν άχλήν του σκότους. Πανήγυρις χαράς εις τό άποκορύφωμα του παγκοσμίου πένθους”.

Σωτήρας τών ψυχών μας

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Άγίου Βλασίου κ. **Ιερόθεος** τονίζει:

“Σήμερα, στην μεγάλη εορτή τής Έκκλησίας, τήν Γέννηση του Χριστού, πού όλοι πανηγυρίζουν και όλα είναι λαμπρά, θά πρέπει νά αισθανθοϋμε τόν Χριστό πού γεννάται και σήμερα μέσα στην θεία Λειτουργία μας, όχι σαν έναν άρχηγό μιάς θρησκείας, αλλά ως τόν Κύριο του ούρανού και τής γής, τόν μοναδικό Θεό και Σωτήρα, τόν θεραπευτή και Σωτήρα τών ψυχών μας, τήν Κεφαλή τής Έκκλησίας πού αγιάζει τόν άνθρωπο, τόν θεραπεύει και τόν βοηθά νά νικήσει τά πάθη του και τόν ανθρωποκεντρισμό του. Και ζώντας μέσα στον κυκεώνα τών ανθρωποκεντρικών και φανταστικών θρησκειών, πού καλλιεργούν τόν φανατισμό και τό μίσος, πρέπει νά έγκολπωθοϋμε τήν διδασκαλία του Χριστού και νά βιώσοϋμε τήν ζωή Του, ώστε νά άποκτήσοϋμε και έμεις και όλόκληρος ό κόσμος νόημα και σκοπό”.

Τό κορυφαίο δώρο του

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. **Ιγνάτιος** γράφει:

Τρεις διακεκριμένες προσωπικότητες της ελληνικής κοινωνίας τίμησε την Τετάρτη 9 Ιανουαρίου 2002, σε επίσημη τελετή στο Μέγαλο Συνοδικό, ή Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος. Συγκεκριμένα, ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος απένειμε τον Χρυσό Σταυρό του Ένδοξου Αποστόλου Παύλου του και Ίδρυτή της Εκκλησίας της Ελλάδος:

Στόν κ. **Τάσο Γριτσόπουλο**, πολυγραφότατο ιστορικό συγγραφέα, γιά τήν προσφορά του στην έρευνα και τή μελέτη του Έλληνισμού κατά τήν Τουρκοκρατία και τή συμβολή της Εκκλησίας στη στήριξη του Γένους. Στήν κ. **Αναστασία Άγγελουπούλου** γιά τό πλούσιο κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο της, αλλά και γιά τή συμβολή της στην αγορά του κτιρίου των Γραφείων της Εκκλησίας της Ελλάδος στίς Βρυξέλλες μέ τήν προσφορά σημαντικού ποσού στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου και στόν κ. **Γεώργιο Κ. Σκούρα**, παλαίμαχο δημοσιογράφο, γιά τήν προσφορά στη χώρα των καλών υπηρεσιών του γιά τήν προαγωγή έθνικων θεμάτων.

Τήν Κυριακή 16 Δεκεμβρίου έγινε μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα και τή συμμετοχή Ίεραρχών, εκπροσώπων των αρχών και πλήθους κόσμου, ή ένθρονιση του νέου Μητροπολίτη Άρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου Σεβ. κ. **Άνδρέα Νανάκη**. Τόν προσφώνησε ό Σεβ. **Άρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Τιμόθεος**, Πρόεδρος της Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης. Προσφωνήσεις απηύθυναν κ.ά. έπίσημοι. Έκ μέρους του Ί. Κλήρου ό Πρωτ. Κων. Καλαϊτζάκης.

Τόν χημικό μηχανικό κ. **Παύλο Παυλίδη**, πατέρα επτά παιδιών, από τά όποια τρία αγόρια και δύο κορίτσια είναι μοναχοί, χειροτόνησε σε διάκονο στόν Ί. Ν. Άγ. Έλευθερίου Άχαρνών ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. "Πρόκειται γιά ένα φαινόμενο ένώπιον του όποιου πρέπει νά παραδεχθούμε ότι ή χάρις του Θεού έχει τόσο έπιδράσει. Πρόκειται γιά μία αγία οικογένεια, στην όποια ό πατέρας και ή μητέρα είναι οί κύριοι παράγοντες όλης αύτης της πνευματικής καρποφορίας. Η περίπτωση της οικογένειας του π. Παύλου θυμίζει τήν οικογένεια του Μεγάλου Βασιλείου, όπου όλα σχεδόν τά μέλη της είχαν ένδυθει τό ιερό ράσο. Τό μήνυμα της οικογένειας Παυλίδη πρέπει νά έπηρεάσει τό λαό μας και ίδίως τίς οικογένειες εκείνες οί όποιες έχουν παιδιά, τά όποια έχουν έκδηλώσει τόν ιερό πόθο της Ιεροσύνης", δήλωσε σχετικά ό Μακαριώτατος.

Τόν Μακ. **Άρχιεπίσκοπο Ν. Ίουστινιανής και πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομο**, ό όποιος είχε εισαχθεί στό Ώνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο γιά προγραμματισμένες συνήθειες ιατρικές εξετάσεις, έπισκέφθηκε ό Μακ.

Ό Αρχιεπίσκοπος Αμερικής έρχεται στην Ελλάδα

Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Δημήτριος, μέ επίσημη πρόσκληση της Ελληνικής Κυβερνήσεως, θά πραγματοποιήση έπίσκεψη στην Ελλάδα από 12 ως 18 Ιανουαρίου 2002.

Κατά τήν διάρκεια της έπισκεψέως του ό Αρχιεπίσκοπος Αμερικής θά έχει έπίσημες συναντήσεις μέ τόν Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, τόν Πρωθυπουργό, τόν Υπουργό Έξωτερικων, τόν Υπουργό Παιδείας, άλλα μέλη της Κυβέρνησης, τόν Πρόεδρο της Βουλής, τόν αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και τούς αρχηγούς των άλλων κομμάτων, τόν Δήμαρχο Αθηναίων, καθώς και πολλές άλλες προσωπικότητες του πολιτικού, διπλωματικού, ακαδημαϊκού και επιχειρηματικού κόσμου.

Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Δημήτριος θά έχει ιδιαίτερη συνάντηση μέ τόν Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο και θά προεξάρχει Θ. Λειτουργίας στόν Καθεδρικό Ναό Αθηνών.

Τό Έθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών σε ειδική τελετή θά επιδώσει

Ό Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Δημήτριος.

στόν Αρχιεπίσκοπο Τιμητικό Τόμο αφιερωμένο στόν ίδιο μέ τίτλο: "Ζω δε ούκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός". Έξ άλλου, ό Δήμος Θεσσαλονίκης θά τιμήσει τόν Αρχιεπίσκοπο Δημήτριο μέ τό Χρυσό Μετάλλιο της πόλης.

έργου αγάπης πού έπιτελεί τά τελευταία 23 χρόνια. Ό π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος, Ίεροκήρυκας της Ί. Μητροπόλεως Κασσανδρείας και υπεύθυνος της Όρθόδοξης Ίεραποστολικής Αδελφότητας "Η Όσία Ξένη", έχει αποφυλακίσει περισσότερους από 6.500 Έλληνες και άλλοδαπούς κρατούμενους σε ελληνικές φυλακές, αλλά και Έλληνες κρατούμενους σε φυλακές της άλλοδαπης, εξαγοράζοντας τίς ποινές τους ή καταβάλλοντας γιά λογαριασμό τους μικροσφειλές στίς όποιες είχαν καταδικαστεί και δέν ήταν οί ίδιοι σε θέση, λόγω οικονομικής αδυναμίας, νά

εξοφλήσουν. Ός σήμερα έχει διατεθεί συνολικά ποσό άνω των 300 εκατομμυρίων δραχμών, πού προέρχεται από τήν καλή προαίρεση πιστών από όλη τήν Ελλάδα.

Η Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Σιμπίου (Ρουμανία) αναγόρευσε στίς 20 Νοεμβρίου 2001 Επίτιμο Διδάκτορα τόν Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. κ. **Ίωάννη Καραβιδόπουλο**. Ό τιμηθείς μίλησε μέ θέμα: "Η Όρθόδοξη Παράδοση και οί σύγχρονες έρμηνευτικές μέθοδοι".

Τόν ιεροδιάκονο π. **Ίωακείμ**, κατά κόσμο Ίουστίν-Μαξιμίαν Νικολάε, αδελφό της Ί. Μ. Άγ. Αθανασίου Φιλίων Καλαβρύτων, στην όποια προσφέρει αξιόλογο έργο γιά τήν ανασυγκρότηση, τή συντήρηση των κτιριακών εγκαταστάσεων και τήν πνευματική πρόοδό της χειροτόνησε ό Σεβ. Μητροπολίτης **Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Άμβρόσιος**. Ό π. Ίωακείμ άγει τό 31ο έτος της ηλικίας του, κατάγεται από τήν Κωνσταντζα της Ρουμανίας και εγκαταβιώνει στην Ίερά Μονή από τετραετίας. Έπιδεικνύει ζήλο, άφοσίωση, εργατικότητα και φλέγεται από έπιθυμία νά διακονήσει τό ιερό Θυσιαστήριο.

Τρεις κληρικοί της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, ό Αρχιδιάκονος κ. **Γεράσιμος Μιχαλάς**, Αρχιγραμματέας της Ίερας Επαρχιακής Συνόδου, ό Αρχιμ. κ. **Σάββας Ζεμπιλιάς**, Πρωτοσύγγελος της Αρχιεπισκοπής και ό Αρχιμ. κ. **Αντώνιος Παρόπουλος**, Διευθυντής του Φιλανθρωπικού Τμήματος της Αρχιεπισκοπής, έξελέγησαν όμοφώνως από τήν Αγία και Ίερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου Έπίσκοποι Βοηθοί του Αρχιεπισκόπου Αμερικής. Οί νεοεκλεγέντες Έπίσκοποι θά φέρουν έφ' έξης τούς τίτλους **Κρατείας, Τρωάδος και Φασιανής**, αντίστοιχα, "πάλαι ποτέ διαλαμψασών Έπισκοπών". Οί νέοι Έπίσκοποι θά συνεχίσουν νά προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους στίς θέσεις πού κατέχουν σήμερα, ένω ταυτόχρονα θά είναι βοηθοί Έπίσκοποι του Αρχιεπισκόπου Δημητρίου.

Άρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Χριστόδουλος, του εύχήθηκε ταχεία άνάρρωση και είχε εγκάρδια συζήτηση μαζί του.

Η Ακαδημία Αθηνών τίμησε, κατά τή διάρκεια της καθιερωμένης πανηγυρικής συνεδρίας της στίς 27 Δεκεμβρίου, τόν Παν. Αρχιμ. π. **Γερβάσιο Ραπτόπουλο** μέ τό Χάλκινο Μετάλλιο της Γ' Τάξης των Ήθικων και Πολιτικών Έπιστημών σε άναγνώριση του θεάρεστου

Ό Ίω. Μαγκριώτης στόν Αρχιεπίσκοπο

Ό κ. Ίω. Μαγκριώτης μέ τόν Μακαριώτατο κ. Χριστόδουλο.

Σε έθιμοτυπική συνάντηση πού πραγματοποιήθηκε στην Ί. Αρχιεπισκοπή Αθηνών ό Υφυπουργός Έξωτερικων άρμόδιος γιά θέματα Εκκλησιών κ. **Ίω. Μαγκριώτης** συζήτησε μέ τόν Μακαριώτατο κ. Χριστόδουλο θέματα της άρμοδιότητάς του, και ζήτησε τήν παρουσία της Εκκλησίας της Ελλάδος στα προγράμματα φιλοξενίας των Έλληνοπαίδων του έξωτερικού πού έφαρμόζει τό Υπουργείο Έξωτερικων γιά τούς θερινούς μήνες, σε συνάφεια μέ τήν προοπτική του 2004. Συζητήθηκε επίσης ό ρόλος της Εκκλησίας της Ελλάδος στα Βαλκάνια. "Η Εκκλησία της Ελλάδος έχει μία διεθνή αυτόνομη παρουσία και ειδικότερα στόν κοινωνικό τομέα ή συμβολή της Εκκλησίας έχει θαρύνουσα σημασία", δήλωσε κατά τήν έξοδό του ό κ. Μαγκριώτης.

Ο Σ Α Φ Ε Ρ Ν Ε Ι Ο Τ Α Χ Υ Δ Ρ Ο Μ Ο Σ

ΝΕΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΡΗΤΗ. Έπιστημονική περιοδική έκδοση 'Ι. Μητροπόλεως Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου, περ. Β', τ. 20, Ρέθυμνο 2001. Ένας ιδιαίτερα επιμελημένος τόμος 360 σελίδων με εξαιρετικά ένδιαφέρουσες συνεργασίες: Πρωτ. Μιχαήλ Πατεράκη: "Ο μοναχισμός στις έπαρχίες Σητείας και 'Ιεράπετρας από την πρώτη βυζαντινή περίοδο έως και την Τουρκοκρατία" Γιάννη Τζιφόπουλου: "Η πρωτοβυζαντινή 'Ελεύθερα μέσα από τις έπιγραφές του ανασκαφικού τομέα Ι του Πανεπιστημίου Κρήτης", 'Ιω. Βολανάκη: "Τά βαπτιστήρια της Κρήτης και η τελετή του μυστηρίου του βαπτίσματος κατά τους παλαιοχριστιανικούς χρόνους (4ος-6ος αι. μ.Χ.)", Στ. Μαδεράκη: "Παρατηρήσεις στην κρήνη της μονής Βροντησιού", Ι. Κ. Πετρογιάννη: "Ο Μελέτιος Πηγάς και η τακτική του στις σχέσεις των 'Εκκλησιών (1549-16ος)", Στερ. Μανουρά: "Βιογραφικά του 'Επισκ. Ρηθύμνης 'Ιωαννίκιου του μετέπειτα Μητροπ. 'Ιωαννίνων", Θ. Πυλαρινού: "Οι λαϊκές θρησκευτικές αντίληψεις στον 'Ηλιο του Θανάτου του Π. Πρεβελάκη", Γ. Τσικαλάκη: "Η Ι. Σταυροπηγιακή Μονή Κυρίας 'Ακρωτηριακής - Τοπλου Σητείας Κρήτης", 'Αντ. Στιβακτάκη: "Τό κρυφό σχολειό. (Ο μύθος της θεωρίας του μύθου)". Πρωτοπρ. Γερ. Ζαμπέλη: "Κρήτες στη Λευκάδα". Την ύλη συμπληρώνουν βιβλιοπαραρτήσεις από τον Μιχ. Τρούλη. Μία υποδειγματική όσο και πολύτιμη για κάθε ειδικό και όχι μόνο στην ιστορία και τα μνημεία της Κρήτης, έκδοση, που συνεχίζει επάξια τον οραματισμό του μακαριστού Μητροπολίτου Θεοδώρου με την καθοδήγηση του διαδόχου του Σεβ. κ. 'Ανθίμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ ΦΑΡΟΣ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ. Επίσημο δελτίο της 'Ι.Μ. 'Ιωαννουπόλε-

ως και Πρετορίας (Πατριαρχείο 'Αλεξανδρείας), έτ. Α', τ. 7, 'Οκτώβριος 2001. Με ύλη οικοδομής (κείμενα 'Αγ. Νεκταρίου) και πλούσιο υλικό με κείμενα και φωτογραφίες για την έντονη δραστηριότητα της τοπικής 'Εκκλησίας υπό τη συνεχή παρουσία και καθοδήγηση του Σεβ. κ. Σεραφείμ.

ΑΛΙΕΥΣ. Περιοδικό της 'Ι. Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουργίας, έτ. ΛΔ' τ. 227. 'Αφιερωμένο στον έορτασμό των 1550 ετών από την Τετάρτη Οικουμενική Σύνοδο που οργανώθηκε από την 'Ι. Μητρόπολη με την παρουσία του Μακαριώτατου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθη νών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλου και στην επίσκεψή του κατόπιν σε 'Ι. Μονές της περιοχής. Νά χαιρετίσουμε την επιμελημένη τετράχρωμη έκδοση.

ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ. Τριμηνιαίο ορθόδοξο χριστιανικό περιοδικό, έτος λη', 'Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2001. Με ύλη οικοδομής και την πλούσια δραστηριότητα της 'Αδελφότητας "Η 'Αγία Φοίβη", η οποία δραστηριοποιείται στον χώρο της αποφυλάκισης άπορων κρατούμενων και φυγοποιών και την επανένταξη τους στην κοινωνία.

ΣΩΤΗΡ. 'Ορθόδοξο χριστιανικό περιοδικό, όργανο της όμνύμου αδελφότητας Θεολόγων, έτ. 42, φ. 1803, Δεκέμβριος 2001. Με κείμενα για τα Χριστούγεννα, άρθρα οικοδομής, κρίσεις, απόψεις κ.ά. ένδιαφέρουσα ύλη.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ. Διμηνιαίο θεολογικό έκκλησιαστικό περιοδικό της 'Ι.Μ. Θεσσαλονίκης, έτ. 84, τ. 788. 'Επιμελημένος τόμος με ιδιαίτερα ένδιαφέρουσες επιστημονικές συνεργασίες,

γραμμένες με γλαφυρό ύφος, ώστε να είναι προσιτές και σε μη ειδικούς αναγνώστες. Ξεχωρίσαμε για την επικαιρότητά του τό κείμενο της κ. Σ. Τριαντάρη - Μαρά: "Η φιλοσοφία του 'Ολυμπιακού 'Δικαίου". 'Η έννοια της έκεχειρίας» και για τό νομικό αλλά και λαογραφικό ένδιαφέρον του τό άρθρο της κ. 'Αγγ. Τσαγκάρη: "Μορφές μνηστειάς κατά τη μεταβυζαντινή περίοδο".

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ. Μηνιαία θρησκευτική έφημερίς της 'Ι. Μητροπόλεως Κώου, έτ. ΚΗ', φ. 215, Νοέμβριος 2001. Με ένα διεισδυτικό άρθρο του Σεβασμιώτατου κ. Αιμιλιανού με τίτλο "Η όδός Χριστός" και με ένα ακόμη για τα Εισόδια της Θεοτόκου, τη συνέχεια της μελέτης του κ. 'Ιω. Βολανάκη για τη "Συμβολή της 'Ι.Μ. Παναγίας της Σπηλιανής στη ζωή της Νισύρου ανά τους αιώνες (1400-200 μ.Χ.)", έπίκαιρα κείμενα, ειδήσεις και τά χρονικά της 'Ι.Μ. Κώου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ. Έκδοση της αδελφότητας 'Ορθοδόξου 'Εξωτερικής 'Αποστολής, έτ. ΛΗ', τ. 174. Με γλαφυρά κείμενα για την ιεραποστολή στον κόσμο και με ένα εξαιρετικά ένδιαφέρον και χρήσιμο έντυπο με τίτλο Δέλτος έμπράκτων φίλων της ορθοδόξου έξωτερικής ιεραποστολής από τό 1964.

ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. Με κείμενα για την οικογένεια, την πολύτεκνη οικογένεια, τό διαζύγιο και με φωτογραφίες και αναφορές για πολύτεκνες και υπερπολύτεκνες οικογένειες, που κόβουν την ανάσα κάθε "καλοβολεμένου".

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ. 'Ανεξάρτητη έθνικοπολιτική έφημερίδα περ. Γ', φ. 48, Νοέμβριος 2001. Με πολλές ειδήσεις και σχόλια για την 'Ηπειρο του σήμερα και ένδιαφέροντα άρθρα για την ιστορία και τά μνημεία της.

ΑΜΠΕΛΟΣ. Περιοδικό της 'Ι.Μ. 'Ηλείας και 'Ωλένης, περ. Δ. τ. 47, Γ'-Δ' τρίμηνο 2001. Με σελίδες αφιερωμένες στα 20 χρόνια αρχικρατείας του Σεβασμιώτατου κ. Γερμανού, στο έτος Παπαδιαμάντη, την πολύτεκνη οικογένεια, τη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής, πλούσιο φωτογραφικό υλικό με τη δραστηριότητα της τοπικής 'Εκκλησίας κ.ά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ. Μηνιαία έκδοση της 'Ι.Μ. Ναυπάκτου 'Αγ. Βλασίου, έτ. ΣΤ', τ. 70, Νοέμβριος 2001. Με κείμενα στη μνήμη του Πρωτοπρ. 'Ιωάν. Ρωμανίδου, άγιολογικά, ιστορικά, θεολογικά, ειδήσεις, σχόλια, τη δραστηριότητα της τοπικής 'Εκκλησίας. 'Επίσης, άρθρα για τον 'Αλεξ. Παπαδιαμάντη και τη βυζαντινή ψαλμωδία. Παντού διάχυτη η γνώση και η πνευματική αναζήτηση του Σεβασμιώτατου Ναυπάκτου.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ. Διμηνιαία άσκηση φιλίας και επικοινωνίας της ορθόδοξης ένορίας της ΕΝΕ 'Αγ. 'Ελευθερίου Σταυρουπόλεως Θεσσαλονίκης, έτ. 3ο, φ. 17. Ένα ξεχωριστό τεύχος του διαλεκτού, υποδειγματικού -επιτρέψτε μου- περιοδικού, αφιερωμένο στον έρωδιό της 'Ορθοδοξίας, τον μοναχό - ύμνο-γράφο Γεράσιμο Μικραγιανίτη. Με επιλεγμένα σύντομα κείμενα δίδεται από τους συντάκτες του μιά πολύ άδρή προσωπογραφία του άσκητή του 'Αθω, που αποτελεί μιά από τις σημαντικότερες μορφές του ορθόδοξου μοναχισμού του περασμένου -προόφρατα- αιώνα, σημειώνονται σταθμοί της ζωής και του έργου του, γίνεται αναφορά στις άκολουθίες και τη μετάφρασή τους στα γαλλικά, δημοσιεύονται κείμενά του, καθώς και κείμενα προσώπων που είχαν την εύλογία να τον γνωρίσουν. 'Από τά καλύτερα έκκλησιαστικά περιοδικά της χρονιάς που πέρασε.

Α.Ι.Χ.

► Του Πρωτοψάλτη
ΜΑΝ. ΧΑΤΖΗΜΑΡΚΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τό διήμερο που έγινε στην 'Αθήνα στις 9 και 10 Νοεμβρίου 2001, από την 'Ιερά Σύνοδο της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος και τό ίδρυμα Βυζαντινής Μουσικολογίας με θέμα την "έκφωνητική Πράξη" στην λατρεία της 'Ορθόδοξης 'Εκκλησίας, είχε πολλά τά ευχάριστα και δημιουργικά.

Κατ' αρχάς ύπήρχε διάχυτο τό πνεύμα της καθαρής σκέψης και της δημοκρατικής εύαισθησίας όλων των συνέδρων, κληρικών τε και λαϊκών και δέν θά μπορούσε να γίνει και άλλως, γιατί τό πνεύμα αυτό τό υπέδειξε με τη γνωστή γλαφυρότητα της εισηγητικής όμιλίας του, ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλος.

'Αλλωστε, η προσωπικότητα των προέδρων (έπί τέλους εισηκούσθημεν) ήταν έγγυηση για την δημοκρατική συνεργασία και έλευθέραν διατύπωση των απόψεων των κ. συνέδρων, σχετικά με τό σπουδαίο αυτό θέμα της Λατρείας. Θά μνημονεύσω για την ιστορία τά όνόματα των άξιότιμων προέδρων: 'Ησαν οι κ. 'Εμμ. Μικρογιαννάκης, Κώστας Γανωτής, 'Αντώνης 'Αλυγιζάκης, Παντελής Πάσχος και Γ. Φίλιας, άπαντες πανεπιστημιακοί και τινες έξ αυτών άριστοι ιεροψάλτες.

'Επίσης θά τονίσω την παρουσία άρίστων πρωτοψαλτών και καλλιφωνοτάτων κληρικών με επί κεφαλής τον Πρωτοσύγκελλο της 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών κ. Θωμά Συνοδιό.

Τά πορίσματα της διήμερου αυτής συνάξεως πιστεύω να καταγράφτηκαν όπως διατυπώθηκαν από τους άρμόδιους παράγοντες, ό όποιοι και σοβαροί γνώστες ήταν των θεμάτων που ανέπτυξαν και καλλιφωνότατοι ήταν και διά της καλλιφωνίας και της τεχνικής των καταρτίσεως έδωσαν αυτό που έπρεπε να δώσουν στους συνέδρους.

'Ο υπογράφων έδωσε στη γραμματεία της διμεριδός εισήγησή του, για την έκφωνητική πράξη η όποία είναι δημοσιευμένη στον 3ον τόμο της "Μελωδικής του

Τό "μεράκι" δέν μπαίνει σε καλούπια

'Ανθοδέσμη» αρκετά χρήσιμον, όπως την χαρακτήρισε ό γνωστός Θεσσαλονικεύς συναδέλφος Λυκουργος Πετρίδης, 'Αρχων Πρωτοψάλτης τον όποιο επί τη εύκαιρία εύχαριστώ.

'Επίσης νομίζω ότι οι ζωντανές έκφωνήσεις και τά 'Αναγνώσματα τόσον των συναδέλφων ιεροψαλτών όσον και των κληρικών μας ήταν λίαν έπιτυχείς, οι δέ εισηγήσεις των κυρίων εισηγητών και οι παρατηρήσεις των συζητητών λίαν όρθές και άπολύτως τεκμηριωμένες και ώφέλιμες για όλους. Ειλικρινώς δοκίμασα θεϊκήν μέθην όταν άκουσα τά λόγια και τις παραινέσεις του πατρός 'Ανανία, αλλά και των άλλων κληρικών μέχρι του καλλιφωνωτάτου ιερέως της Κεφαλονιάς.

Μέχρι εκείνης της ώρας είχα έπηρεασθεί από τις συντηρητικές σκέψεις και τους προβληματισμούς μου και σε μιά παρέμβασή μου είπα: ότι καλά θά κάνουμε να γράψουμε τά 'Αποστολικά και Εύαγγελικά 'Αναγνώσματα σε κλιτόν ύφος, όπως τά έχω και έγώ καταγράψει στον τρίτο τόμο της Μελωδικής μου 'Ανθοδέσμης. Παρατήρησα ότι την πρότασή μου την χάρηκε πολύ ό φίλος καθηγητής και πρωτοψάλτης κ. 'Αντώνης 'Αλυγιζάκης, ενώ πολλοί έκ των μαθητών μου αλλά και συναδέλφων μου δέν την άκουσαν και τόσον εύχάριστα...

'Όταν όμως στη συνέχεια άκουσα πλειάδα 'Αρχόντων Πρωτοψαλτών και άλλων συναδέλφων, αλλά και μουσικολογιάτων κληρικών να δίδει ό καθείς με την προσωπικότητά του και τό θεϊκό του τάλαντο τό δικό του μερά-

κι, τό δικό του άνθος του τάλαντου του για να δημιουργηθεί η εύσμος και πολύχρωμος Μελωδική 'Ανθοδέσμη, που αυτήν νομίζω έπιθυμεί ό Θεός, δήλωσα ότι τό μεράκι του κάθε ταλαντούχου θεϊκού ψάλτη δέν μπαίνει σε καλούπια και η αναφορά μας προς τον Θεό της άγάπης πρέπει να γίνεται έξ όλης της καρδιάς μας, έξ όλης της διανοίας μας. Νομίζω ότι στα ώτα των συνέδρων θά ήχουν ακόμη τά χειροκροτήματα όλων των παρευρεθέντων.

Δυστυχώς, λόγοι άνώτεροι της θελήσεώς μου και ένα ταξίδι μου στην Πάτρα και Αίγιο δέν μου επέτρεψαν να μείνω εις τό πνευματικό αυτό συμπόσιο της 'Ιεράς αυτής Συνάξεως και καθ' όδόν άκουσα από τον Σταθμό της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος τό άνηκουστο ότι όλες οι έκφωνήσεις και οι εύχές πρέπει να διαβάζονται μεγαλοφώνως. Λυπάμαι για την άποψη αυτή, η όποία δέν είναι σύμφωνη με την ιερά παράδοση της 'Εκκλησίας μας, όπως έγώ τουλάχιστον την γνώρισα και την άκουσα και θά προέτρεπα όλους τους Χριστιανούς να άκούσουν τις εύχές από τον Μακαριώτατο 'Αρχιεπίσκοπο 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλο για να καταλάβουν τό μεγαλείο της έκφωνητικής πράξεως, στη λατρεία. Λυπάμαι διότι δέν άκουσα τις απόψεις πολλών και καλών κληρικών μας, στους όποιους τελικά δέν έδόθη ό λόγος γιατί είχε περάσει η ώρα και επί δώδεκα πρώτα λεπτά ήκούγετο μονόλογος, του όποίου τό κεντρικό θέμα ήταν ότι τά τιμολόγια αυτών των συνεδρίων δέν πληρώνονται έμπροθέσμω, γι' αυτό τό προσεχές συνέδριο θά γίνει τον 'Ιούνιο μήνα για να μπορέσουν να έξοφληθούν τά τιμολόγια του συνεδρίου μέχρι τέλους του οικονομικού έτους.

Και αυτά έλέγοντο σε ψάλτες, οι όποιοι κυρίως ψάλλουν για τό μεράκι τους και τό μεράκι όπως είπαμε στην άρχή δέν μπαίνει σε καλούπια, ούτε αντίσταθμίζεται με υλικές συναλλαγές, αλλά με τό γραφικό "ό ζήλος του οίκου σου κατέφαγέ με". 'Αλλά και με τό στώμεν καλώς στην τήρηση των ιερών μας παραδόσεων.

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΥ

«Φωτομαχικά - 'Αντιφωτομαχικά»

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ

Φωτομαχικά - 'Αντιφωτομαχικά. Τό Φώς του Παναγίου Τάφου στον Διάλογο Διαφωτισμού - 'Ορθοδοξίας. "Ιστορητής"/Κάτοπτρο, 'Αθήνα 2001, σχ. 21x14, σελ. 446, εικ.

Ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δ. Μεταλληνός, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, δέν είναι μόνον ένας άκαταπότητος μελετητής της 'Εκκλησιαστικής 'Ιστορίας αλλά και ένας εξάαιρετος έρευνητής του χώρου της νεοελληνικής αυτογνωσίας. Σειρά όλόκληρη βιβλίων, αλλά και μικρότερων έργων του δημοσιευμένων σέ πρακτικά έπιστημονικών συνεδρίων, τιμητικούς τόμους, έπετηρίδες και άλλα έντυπα πού διακρίνονται γιά τήν πρωτοτυπία, τή χρήση ανέκδοτου αρχαικού ύλικού και τή διεισδυτικότητα σέ άγνωστες πτυχές της νεότερης 'Ιστορίας του 'Ελληνισμού καταγράφεται στό ένεργητικό του. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται έργα όπως "Παράδοση και 'Αλλοτρίωση", "Ελληνισμός Μετέωρος", "Ελληνισμός Μαχόμενος", "Τουρκοκρατία", "Ορθοδοξία και 'Ελληνικότητα", "Τό ζήτημα της μεταφράσεως της 'Αγίας Γραφής στή Νεοελληνική", "Ελλαδικού Αυτοκεφάλου Παραλειπόμενα" κ.π.ά.

Σ' αυτά έρχεται νά προστεθεί μιά κατά πάντα λαμπρή συγγραφή πού μόλις είδε τό φώς της δημοσιότητας και τιτλοφορείται "Φωτομαχικά - 'Αντιφωτομαχικά. Τό Φώς του Παναγίου Τάφου στον Διάλογο Διαφωτισμού - 'Ορθοδοξίας", πού άποτελεί σπουδαία συμβολή στή μελέτη και παρακολούθηση της κίνησης των ιδεών στον τόπο μας και συγκεκριμένα της σύγκρουσης μεταβυζαντινής 'Ορθοδοξίας και Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Έργο, πού μάς δίδει τή δυνατότητα νά εκτιμήσουμε τήν πνευματική ώριμότητα του μελετητή, τή βαθιά γνώση πού διαθέτει των διεργασιών στον χώρο της "ρωμαϊκής έξαρχίας", τή θεολογική αλλά και τή φιλολογική του δεινότητα, τή λεπτομερή τεκμηρίωση και τίς άλλες άρετές του. Έπιστημονική σύνθεση πού εισχωρεί σέ βάθος και άπλώνεται σέ σημαντικό εύρος γύρω από τό θέμα. 'Ο ίδιος σημειώνει (σελ. 9): "Ήδη από τό

1966 είχα έπισημάνει κάποια (ειδικά) έργα (άναιρετικά ή ύποστηρικτικά των κοραϊκών θέσεων "Περί του έν 'Ιεροσολύμοις 'Αγίου Φωτός" (1830), μέ μεγάλο ένδιαφέρον γιά τή φιλολογική παραγωγή του 19ου αιώνα, ή ένασχόληση δέ μέ τόν διάλογο (αυτόν) του Κοραή στα τελευταία χρόνια στο πλαίσιο των μεταπτυχιακών μου παραδόσεων, μέ ώθησε στήν απόφαση νά δημοσιεύσω όλα τά κείμενα γιά νά γίνει γνωστή ή σημαντική γιά τήν πορεία του 'Ελληνικού Διαφωτισμού αυτή αντίπαρθεση".

'Ο συγγραφέας δέν έγραψε τό βιβλίο αυτό γιά νά ύποστηρίξει τίς όρθόδοξες θέσεις γιά τίς όποιες ό ίδιος μάχεται χρόνια τώρα γιά νά αναδειχθεί στήν πράξη και τή θεωρία μιά αύθεντία στον τόπο μας, αλλά γιά νά εκθέσει ανάγλυφα, μέ ένάργεια και μέ άντικειμενικότητα τή διαπάλη άνάμεσα στον όρθολογισμό και τήν παράδοση της 'Ορθοδοξίας. Σκοπός μας τονίζει (ό.π.), δέν είναι ή κατάδειξη ή όχι της αλήθειας του "Αγίου Φωτός" αλλά ή διακρίβωση των άπώτερων στόχων του Κοραή και της διαλεκτικής δύναμης των αντιπάλων του. 'Ο όλος προβληματισμός άλλωστε, άναπτύσσεται άμέσως μετά τόν θάνατο του Κοραή και συνεπώς ένσαρκώνει τόσο τόν δυναμισμό της παρουσίας του "Χίου Σόφου" στή δυτικίζουσα έλληνική σκέψη όσο και τή συνέχεια του άντικοραϊκού ρεύματος της παραδοσιακής (ανατολικής) παρατάξεως. Γιά νά συμπεράνει (σελ. 9-10): "Τό πρόβλημα, συνεπώς, πού κυριαρχεί στις σελίδες αυτού του βιβλίου δέν είναι μονομερώς θεολογικό, αλλά κυρίως, ιστορικό και έθνικό". Κι αυτό, γιατί όπως δείχνει, "ή όλη συζήτηση έπικεντρώνεται τελικά στή σημασία των 'Αγίων Τόπων γιά τόν 'Ελληνισμό και της παραμονής τους στα έλληνικά χέρια κάτι πού ούσιαστικά άποδυνάμωνε ό κοραϊκός Διάλογος". Τό συμπέρασμα δέν αφήνει άμφιβολίες: "Στό βάθος των πραγμάτων πάλειαν μεταξή τους ή στενή έθνική μέ τήν ούκομενική έθναρχική ιδέα της Ρωμοσύνης".

Μετά τά λίαν κατατοπιστικά στό όλο θέμα εισαγωγικά, ό ότρηρός έρευνητής αναφέρεται γενικά στους 'Αγίους Τόπους και τό "Αγιο Φώς, γιά νά περάσει στήν κοραϊκή πρόκληση ('Ο Κοραής - 'Ο Διάλο-

γος - Τό περιεχόμενο - Κριτική θεώρηση) και νά καταγίνει μέ τήν άπάντηση σ' αυτήν ('Ο Φαναριώτικος άντιπερισπασμός - Νικολάου Λογάδου "Αντιφωτομαχικά": Τό πρόσωπο, τό έργο, ή σύνθεση, τό περιεχόμενο - Προκοπίου Δενδρινού "Αντίλογος" - Στέφανος Καραθεοδωρής, ό άπροσδόκητος συνηγορος - Κωνσταντίνος Οικονόμος, ό των πραγμάτων ρυθμιστής). 'Η συζήτηση, γράφει ό συγγραφέας (σελ. 165) γιά τό "Αγιο Φώς και τήν ιερά άποδημία στους 'Αγίους Τόπους "έκλεισε" τό 1850, όταν ό Κων. Οικονόμος δημοσίευσε τό βιβλίο του "Σιωνίτης Προσκυνητής". τοποθετώντας παραδοσιακά τό πρόβλημα και άναδημοσιεύοντας κείμενα ιστορικά πού άγγίζουν τήν ούσία του. Και ποιός μπορεί νά διαφωνήσει μέ τήν κατάληξη του (σελ. 177-178):

Τελικά άποδεικνύεται ότι ό Κοραής δέν ήταν σέ θέση νά δεχθεί αυτό πού έλεγε ό μέγας Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι: "Αν μου έλεγαν ότι έδώ είναι ό Χριστός και εκεί ή 'Αλήθεια, έγώ θά έμενα μέ τόν Χριστό και όχι μέ τήν αλήθεια!". "Χριστός" στήν περίπτωση είναι ή άναγνώριση -κατά τόν Λογάδη και τόν Οικονόμο- της αγιότητας του Φωτός πού προέρχεται από τόν Πανάγιο Τάφο, έστω και άν δέν ταυτίζεται κατά τή φύση του μέ τό ύπερφυσικό φώς της 'Αναστάσεως. Διότι πέρα από τήν "αλήθεια" γιά τή φύση του 'Αγίου Φωτός είναι πάντοτε ή άγάπη του και ό σεβασμός ιδιαίτερα ήμών των 'Ελλήνων 'Ορθόδοξων προς τούς "Αγίους Τόπους" όχι μόνον από έκκλησιαστικής και θεολογικής πλευράς αλλά και έθνικής. Διότι σ' αυτούς τούς καθαγιασμένους χώρους ή 'Ελληνικότητα, κινούμενη από τήν άκτιστη 'Αγιοτριαδική 'Αγάπη, συνάντησε ιστορικά τήν 'Ορθοδοξία, ως χριστιανική αύθεντικότητα, ένώθηκε μαζί της και από Αύτήν άντλεια συνεχώς χάρη και δύναμη στή διαίωνα πορεία της".

Στό δεύτερο μέρος του βιβλίου συνάγονται από τόν συγγραφέα τά φωτομαχικά και άντιφωτομαχικά κείμενα και δημοσιεύονται μέ ιδιαίτερη έπιμέλεια και διευκρινιστικές και κατατοπιστικές σημειώσεις. Τό όλο έργο θά καταστεί κείμενο άναφοράς γιά τά διερευνώμενα θέματα.

I.M.XATZΦΩΤΗΣ

Γλυπτά του Βυζαντινού Μουσείου 'Αθηνών

ΜΑΡΙΑΣ ΣΚΛΑΒΟΥ-ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ

"Έκδοση του Ταμείου 'Αρχαιολογικών Πόρων και 'Απαλλοτριώσεων.

Η παρουσίαση μιάς συλλογής άποτελεί έργο ευθύνης γιά πολλούς λόγους, όπως είναι ή παράθεση των άκριβών στοιχείων κάθε άντικειμένου (προέλευση, διαστάσεις, αριθμός καταγραφής του), ό χαρακτηρισμός και ή ένταξη του σέ συγκεκριμένο σύνολο και κυρίως ή χρονολογική του προσέγγιση μέ βάση τά στοιχεία πού προκύπτουν από τή συγκριτική άντιπαράθεση μέ έργα χρονολογημένα, αλλά και από τήν τεχνική έπεξεργασία και τή χρήση συγκεκριμένων μορφών, χαρακτηριστικών σέ κάθε έποχή.

Στόν κατάλογο παρουσιάζονται 338 γλυπτά από τά 1.829 της συλλογής, τά όποια από τό 1930, έτος έγκατάστασης του Βυζαντινού και Χριστιανικού Μουσείου στο μεγάλο 'Ιλίσια, κατοικία της δούκισσας της Πλακεντίας, εκτίθενται στις αίθουσες του ίσογειού. 'Ο μέγας αριθμός των λημμάτων αναφέρεται στα διακοσμησηκά και αρχιτεκτονικά μέλη πού προέρχονται από ναούς της 'Αθήνας και της γύρω περιοχής, οι όποιοι δέν διασώθηκαν. Μαρτυρούνται περί τούς τριακοσίους ναούς τήν έποχή του 'Ιουστινιανού, ένώ μέγας ήταν και ό αριθμός των ναών κατά τούς βυζαντινούς χρόνους, ώστε νά δικαιολογείται τό πλήθος των γλυπτών της συλλογής μέ άθηναϊκή προέλευση.

Χαρακτηριστικά και αξιόλογα είναι τά τμήματα σαρκοφάγων του 3ου αι., αριθ. kat. 1-5, από τή Μ. 'Ασία, γιά τόν τρόπο έπεξεργασίας τους, γνωστών ως μικρασιατικών μέ κιονίσκους ή Sidamara από τόν τόπο εύρέσεως. Κύριο χαρακτηριστικό οι έξεργες μορφές πού προβάλλουν άνάμεσα στους κιονίσκους πρό αρχιτεκτονικών κατασκευών μέ άετωματικές προσόψεις και κόγχες.

Τά δύο άγαλμάτια του Καλού Ποιμένου, του 4ου αι., αριθ. kat. 11, 12, στο μεταβατικό στάδιο από τό περίο-

πτο άγαλμα στο άνάγλυφο, έμπεριέχουν τόν συμβολισμό του Χριστού Σωτήρος, τό σύμπλεγμα μέ τήν παράσταση του 'Ορφέως μέ τή λύρα πλαισιωμένου από ζώα, τήν αλληγορική σημασία της παράστασης του Χριστού, έλκόντος μέ τό ευαγγέλιο τούς έθνικούς. Μοναδική μπορεί νά θεωρηθεί ή συνοπτική παράσταση της Γέννησης στήν πλάκα αριθ. kat. 18 από τή Νάξο, πού χρονολογείται στο 400 μέ μικρό τμήμα από τήν Φυγή στήν Αίγυπτο. 'Ο Χριστός παριστάνεται έσπαργανωμένος σέ χριστή φάνη μέ τά δύο ζώα σέ συμμετρική διάταξη και δύο δέντρα έκατέρωθεν, κωνόφρου άριστερά μέ τή σημασία της άθανασίας, της άμπέλου δεξιά. Σπάνια γιά τό θέμα και τήν τεχνική της έπεξεργασίας είναι ή πλάκα μέ αριθ. kat. 128, προερχόμενη από τό έπιστύλιο της Μονής Βλατάδων της Θεσσαλονίκης, 10ου αιώνα. Τρεις άπόστολοι παριστάνονται όλόσωμοι, μετωπικοί μέ τήν τεχνική του έπιπεδόγλυφου και άποτελούν τμήμα της Μεγάλης Δέησης. Παράλληλα έργα από τήν άποψη της τεχνικής άποτελούν οι μαρμάρινες εικόνες από τή Μονή Λιθός στήν Κωνσταντινούπολη, πού θεωρούνται και οι παλαιότερες εικόνες εικονοστασίου.

Μαρμάρινες εικόνες

Οι δύο μαρμάρινες εικόνες αριθ. kat. 174 και 216 μέ τήν Παναγία δεομένη και βρεφοκρατούσα, 11ου και 12ου αιώνα αντίστοιχα άποτελούν άντιπροσωπευτικά γλυπτά.

Στό διάκοσμο των αρχιτεκτονικών μελών χρησιμοποιήθηκαν κοσμήματα από τό αρχαιο θεματολόγιο, όπως τά άνθέματα, οι άκανθες, ό μαϊανδρος, τά κυμάτια, τά όποια άποτελεσαν τό πλαίσιο γιά τήν προβολή του κυρίου χριστιανικού συμβόλου, του σταυρού. Παράλληλα σέ αρχαία θέματα δόθηκαν συμβολισμοί μέ χριστιανικό περιεχόμενο. 'Ο Καλός Ποιμήν πού συμβολίζει τόν Χριστό Σωτήρα σχετίζεται μέ τό αρχαιο θέμα του μοσχοφόρου. 'Ο 'Ορφέας άποτελεί συμβολική παράσταση του Χριστού. 'Ο άθλος του 'Ηρακλή πού

άναπαριστά τήν πάλη έναντίον του δράκοντα πού φύλαγε τά μήλα των 'Εσπερίδων άποκτά ήδη από τόν 4ο αιώνα σωτηριολογικό περιεχόμενο και άναστάσιμο συμβολισμό, όπως στήν πλάκα αριθ. 282 13ου αιώνα. Συχνά ή προσθήκη του σταυρού πού παρατηρείται σέ αρχαία γλυπτά προσδίδει στήν αρχαία παράσταση χριστιανικό χαρακτήρα. Στήν πλάκα αριθ. kat. 148 ή προσθήκη του έλαφιού και της κληματίδας στήν αρχαία παράσταση του νεανία αλλάζει τό περιεχόμενο της σκηνής, ώστε ή έπιτύμβια πλάκα του 4ου π.Χ. αιώνα μέ τήν προσθήκη του 10ου μ.Χ. αιώνα άποκτά τό συμβολικό περιεχόμενο του νοητού τρύγου και της θείας εύχαριστίας.

Συχνή είναι και ή παρουσία ζώνων, όπως λεόντων, σφιγγών ή γρυπών σέ άντιμέτωπα ή άντίνωτα ζεύγη έκατέρωθεν του σταυρού ή του δέντρου της ζωής, προφανώς μέ φυλακτική δύναμη.

Χαρακτηριστική είναι και ή ποικιλία των γεωμετρικών κοσμημάτων όπως τό όρθογώνιο, ό ρόμβος και ό κύκλος, αλλά και τά άλυσιδωτά θέματα σέ θυρώματα, έπιστύλια και θωράκια. Συχνά τό φυτικό κόσμημα του έλισσόμενου θλαστού μεταβάλλεται σέ γεωμετρικό. 'Η κληματίδα μέ φύλλα και καρπούς προτιμήθηκε ως διακοσμητικό κυρίως όμως γιά τή συμβολική άναφορά στή θεία Ευχαριστία και στήν παραδεισιακή εύδαιμονία, μόνιμες επιδιώξεις μέσω της τέχνης.

Στόν κατάλογο περιλαμβάνεται και ή μικρή συλλογή των κοπτικών γλυπτών, δείγματα της τέχνης πού από τούς πρώτους χριστιανικούς διαμορφώθηκε στήν Αίγυπτο μέ τήν άνάμιξη αρχαίων αιγυπτιακών και έλληνιστικών στοιχείων. Χριστιανικά νοήματα ύπονοούν οι παραστάσεις μέ τά παγόνια, αριθ. kat. 321, ή έπιστροφή του κυνηγού μέ τό θήραμα αριθ. kat. 337, οι άγγελοί - νίκες αριθ. kat. 314. 'Ο σταυρός είναι συχνά μονογραμμικός, σέ κύκλο ή σέ δάφνινο στεφάνι, αριθ. kat. 335, 336, καθώς και στήν αρχή έπιγραφών αριθ. 333.

B.X.-K.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΣΤΗ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ

Ίστορία, Θρησκεία, Παιδεία, Τέχνη, Πολιτισμός, Άθήνα, Έταιρεία Νισυριακών Μελετών, 2001, σελ. 351, σχ. 8ο Μ.

Τόν Ιούνιο του 1995 έγινε στη Νίσυρο Έπιστημονικό Συνέδριο με θέμα τον τίτλο του βιβλίου. Τό Συνέδριο οργανώθηκε από την Έταιρεία Νισυριακών Μελετών και τό Ίδρυμα Έθνικού και Θρησκευτικού Προβληματισμού, τό όποίο έδρεύει στη Θεσσαλονίκη και διευθύνεται από τόν καθηγητή τής Έκκλησιαστικής Ίστορίας τής Θεολογικής Σχολής του έκει Πανεπιστημίου κ. Άθανάσιο Άγγελόπουλο. Οί εισηγήσεις του Συνεδρίου δημοσιεύονται στον καλαίσθητο αυτό τόμο, του όποιου χορηγός είναι ό Δήμος Νισύρου, και αναφέρονται σε μεγάλο εύρος θεμάτων από τή νεότερη ιστορία των Δωδεκανήσων, φωτίζοντας μία περίοδο δραματική για τήν ελληνική αυτή περιοχή. Ό αναγνώστης θά διαπιστώσει τήν πρωτοτυπία πολλών θεμάτων και τήν άρτια διαπραγμάτευσή τους, στοιχεία άπαραίτητα για τήν έπιτυχία ενός Συνεδρίου. Ένδεικτικά αναφέρουμε μερικά, όπως του καθηγητή κ. Άθ. Καραθανάση "Περί τήν άπελευθέρωση τής Δωδεκανήσου", του κ. Μιλτιάδη Λογοθέτη "Ό ρόλος του Τύπου των Δωδεκανήσων τής Διασποράς κατά τήν περίοδο τής Ίταλοκρατίας", τής κ. Φιλίππιας Θωμοπούλου "Δωδεκανησιακές οργανώσεις στην Άθήνα κατά τήν περίοδο τής Ίταλοκρατίας".

ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΡΙΚΩΝΗ

Άγιος Νικόδημος Άγιορείτης, Βίος και συγγραφικών έργων, Άθήνα, Άποστολική Διακονία, 2001, σελ. 213, σχ. 8ο μ.

Κάθε βιβλίο για τόν Άγιο Νικόδημο τόν Άγιορείτη παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον, καθ' όσον αναφέρεται σ' έναν από τούς πλέον δημοφιλείς άγιους τής Έκκλησίας. Τό ενδιαφέρον αυτό έχει ως αίτια τά συγκλονιστικά, πράγματι, γεγονότα που συνθέτουν τή ζωή του άγιου και έπιπλέον, τήν εποχή που συμβαίνουν, αλλά κυρίως τό συγγραφικό έργο του άγιου, τό όποιο έχει τεράστια επίδραση στην Όρθόδοξη Έκκλησία, μία και διασώζει τήν ήσυχαστική και φιλοκαλική παράδοση. Ό συγγραφέας, καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής τής Θεσσαλονίκης, στό βιβλίο του αναφέρεται άκριβώς σ' αυτά. Στη ζωή του, στην εποχή του, στό έργο του και στην άπήχηση που είχε ή θεολογία του στην Έκκλησία. Στην άναβίωση δηλαδή τής ήσυχαστικής παράδοσης και τής λύτρωσης από τά δεσμά του σχολαστικισμού. Με τρόπο συνοπτικό και μεθοδικό δίνει στον αναγνώστη τή ζωή και τό συγγραφικό έργο του άγιου Νικόδημου, τή μέχρι τώρα βιβλιογραφία και τέλος τήν πεμπτοσύνη τής σκέψης του, όπως έκτίθεται στό πνευματικότερο έργο του, τό "Συμβουλευτικό Έγχειρίδιο". Έτσι ό αναγνώστης έχει μία τεκμηριωμένη βιογράφηση του άγιου και ένα δείγμα τής πνευματικής του διδασκαλίας για τήν καλύτερη γνωριμία μαζί του.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΡΙΚΩΝΗ

Ό Άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος και οί περί έρωσώνης λόγοι του, Άθήνα, Άποστολική Διακονία, 2001, σελ. 108, σχ. 8ο μ.

Στήν ίδια σειρά με τό προηγούμενο βιβλίο, δηλαδή στην σειρά Θεωρία και Πράξη των Έκδόσεων τής Άποστολικής Διακονίας, κυκλοφορήθηκε και τό παρόν βιβλίο του ίδιου συγγραφέα που άφορά, όπως και τό προηγούμενο, σε μία συγκλονιστική προσωπικότητα τής Έκκλησίας. Στόν άγιο Ίωάννη τό Χρυσόστομο. Στό πρώτο μέρος αναφέρεται στα δραματικά γεγονότα τής ζωής του άγιου και στό δεύτερο στους περί Έρωσώνης λόγους του, που μπορούμε να πούμε ότι είναι τό πιο διαβασμένο και τό πιο δημοφιλές πατερικό έργο. Με σαφήνεια και περιεκτικότητα ό συγγραφέας, ως ό πλέον ειδικός, καταγράφει τή ζωή και τή διδασκαλία του άγιου και βοηθά τόν αναγνώστη να γίνει μέτοχος τής σκέψης του πάνω σε ποιμαντικά ζητήματα που πρώτο άπασχόλησαν τόν ίδιο και να παρακινηθεί για περαιτέρω μελέτη του χρυσόστομου έργου.

ΆΝΤΩΝΙΟΥ ΦΡΑΓΚΑΚΗ, ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Ή αίτία τής τών πάντων θεώσεως, Κατερίνη, "Έπέκταση", 2001, σελ. 180, σχ. 8ο μ.

Τό βιβλίο αναφέρεται στην Παναγία και στό ρόλο της στό προαιώνιο σχέδιο του Θεού για τή σωτηρία του κόσμου. Ό συγγραφέας δανείζεται τόν τίτλο, και στη συνέχεια δικαιολογεί πλήρως τό δάνειο, από τήν θέση του άγιου Νικόδημου του Άγιορείτου ότι ή Παναγία είναι "τό μακάριον, δι' ό τά πάντα συνέστησαν τέλος". Γι' αυτό και στό πρώτο μέρος του βιβλίου του αναπτύσσει τήν πατερική θεολογία για τή δημιουργία και τή σωτηρία του κόσμου, και τή σχέση τής Παναγίας στό σχέδιο αυτό. Στά άλλα μέρη του βιβλίου αναφέρεται στις προτυπώσεις τής Θεοτόκου στην Παλαιά Διαθήκη, στό βασικό προσωνύμιό Της ως Παναγίας και στην πατερική διδασκαλία για τό πρόσωπό της. Γενικά τό βιβλίο άποτελεί μία θεολογική προσέγγιση του μυστηρίου τής Θεοτόκου και με δύναμη γραφής και πατερικές αναφορές παρουσιάζει τό μεγαλείο της και τό ρόλο της στην σωτηρία του ανθρώπου.

ΠΑΥΛΟΥ ΝΤΑΝΑ, ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

Ό θάρβαρος που έγινε άγιος, Βόνιτσα, 2000, σελ. 100, σχ. 8ο μ.

Ό άγιος Βάρβαρος είναι άγνωστος με τό όνομά του, αλλά γνωστός με τήν αγιασμένη βιοτή του και τά πολλά θαύματά του. Υπήρξε Άραβας ληστής που ενώ μπήκε στό ναό του Θεού να ληστεύσει τόν ταπεινό λειτουργό του Ύψίστου, που έκείνη τή στιγμή τελούσε τή θεία Λειτουργία, άγρευθήκε από τόν Θεό και έγινε μέγας άσκητής και έφτασε σε μεγάλα ύψη αγιότητας. Έτσι έχει μείνει στην συνείδηση τής Έκκλησίας και τιμάται από τούς πιστούς τής περιοχής Ξηρομέρου Αιτωλοακαρνανίας μέσα στην ιστορία, άλλων γειτονικών περιοχών στην Άνατολική Στερεά, στην Λευκάδα, στην Κέρκυρα, όπου θαυματούργησε τό λειψάνο του, και στην Ίταλία. Τήν άγνωστη ζωή του κάνει γνωστή ό συγγραφέας με τό ώραιο βιβλίο του, προς ώφέλεια του πληρώματος τής Έκκλησίας. Στό τέλος παραθέτει τήν Άκολουθία του που έχει γίνει τόν 17ο αιώνα. Έτσι διευκολύνεται ή τέλεση τής μνήμης του άγιου και οί πιστοί έχουν ένα ολοκληρωμένο βιβλίο για τόν άγιο Βάρβαρο.

ΆΡΧΙΜ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΡΑΜΑΝΤΙΔΗΣ (έπιμ.)

Ή όρθόδοξη γυναίκα στην Ένωμένη Ευρώπη, Πρακτικά Διορθόδοξου Συνεδρίου, Κατερίνη, "Έπέκταση", 2001, σελ. 356, σχ. 8ο μ.

Τό παρόν Συνέδριο διοργανώθηκε από τήν Ί. Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας τό Νοέμβριο του 1994. Ή σύγκλησή του όφείλεται στην ευαισθησία τής Έκκλησίας για τά σύγχρονα ζητήματα που άπασχολούν τήν κοινωνία του σήμερα και ιδιαίτερα τήν ελληνική κοινωνία. Και ή σχέση μας με τήν Ένωμένη Ευρώπη είναι από τά πιο καυτά ζητήματα, άρκει κανείς να δει πόσο οί σχέσεις αυτές διέπουν τό δημόσιο βίο τής χώρας. Τό παρόν θέβαιο Συνέδριο άπασχόλησε ειδικότερα ή θέση τής όρθόδοξης γυναίκας σ' έναν πολυπολιτισμικό κόσμο, με όλα τά συμπαρομαρτούντα, όπως είναι ή Ένωμένη Ευρώπη, και είχε ως σκοπό τήν διακρίβωση των στοιχείων αυτών που συγκροτούν τόν όρθόδοξο τρόπο ζωής και τή λειτουργία τους μέσα σ' έναν διευρυμένο κόσμο που διαμορφώνεται κατά τρόπον άλματώδη. Άναπόφευκτα οί πολύ ενδιαφέρουσες εισηγήσεις εξέτασαν και τή θέση τής γυναίκας μέσα στην Όρθόδοξη Έκκλησία. Τό έπιμαχο αυτό θέμα άπασχολεί τελευταία τήν ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, τεχνηέντως καθοδηγούμενη και δέν είναι λίγα τά επικριτικά σχόλια κατά τής Έκκλησίας μας. Πάνω στό ζήτημα αυτό είναι πολύτιμες οί θέσεις του Σέβ. Περγάμου κ. Ίωάννη Ζηζιούλα, του Καθηγητή κ. Πρ. Άκανθόπουλου, του Καθηγητή κ. Ι. Φουντούλη κ.ά. Έκτός τούτου και άλλα θέματα ζωτικής σημασίας εξέτάζονται στον τόμο, όπως ή παρουσία τής όρθόδοξης διασποράς στην Ευρώπη, ή συμβολή τής όρθόδοξου παραδόσεως, ή παρουσία τής γυναίκας στην όρθόδοξη διακονία, τά όποια καθιστούν τόν τόμο χρηστικό εργαλείο για τήν έρευνα τής σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας από όρθόδοξη σκοπιά.

ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΓΙΟΥΛΤΣΗ

Ή Παναγία πρότυπο πνευματικής τελειώσεως, Θεσσαλονίκη, Πουρναράς, 2001, σελ. 228, σχ. 8ο Μ.

Κάθε βιβλίο που κυκλοφορεί για τήν Παναγία δέν μπορεί παρά να προκαλεί τό ενδιαφέρον των αναγνωστών, οί όποιοι προσδοκούν κάτι νέο να μάθουν ή να διαβάσουν, κάτι που θά τούς άγγίξει στην καρδιά τους. Τήν διφυή αυτή λειτουργία θά συναντήσουν στό παρόν βιβλίο. Και τούτο διότι ή συγγραφέας του, πέρα από τόν αισθαντικό τρόπο με τόν όποιο το έχει γράψει, χρησιμοποίησε όλη τή σχετική πατερική γραμματεία και τή σύγχρονη θεολογική βιβλιογραφία και έτσι φιλοτέχνησε ένα θεολογικό δοκίμιο για τή ζωή και τήν προσωπικότητα τής Κυρίας Θεοτόκου. Στίς σελίδες του ό αναγνώστης θά βρει άπαντήσεις σ' όλες τες άπορίες

που ένδεχομένως έχει περί τής Παναγίας όπως π.χ. για τή σύλληψη και τή γέννησή της, τόν Εύαγγελισμό και τή συμμετοχή της στό σχέδιο τής θείας οικονομίας, τήν αγιότητά Της, τή μεσιτεία της κ.ά. Όλες οί θέσεις τής συγγραφέως είναι θεολογικά διατυπωμένες και στηρίζονται στην όρθόδοξη παράδοση, δίνει δε άπάντηση στις ρωμαιοκαθολικές θέσεις για τήν Παναγία που άποτελούν έκτροπή από τήν αρχαία πίστη τής Έκκλησίας. Ή Παναγία για μας τούς Όρθόδοξους άποτελεί τή μεγάλη μητέρα τής Οικουμένης κι αυτή είναι ή βασική θέση του βιβλίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ

Τό κολλυβαδικό κίνημα, Ή τελευταία Φιλοκαλική Άναγέννηση, Κατερίνη, "Έπέκταση", 2001, σελ. 175, σχ. 8ο μ.

Τό ζήτημα των κολλυβάδων παρουσιάστηκε σε μία εποχή που ή Έκκλησία τό είχε ανάγκη. Τότε που κάτι δυναμικό έπρεπε να γίνει για να προκληθεί ή αναγκαία για τήν εκκλησιαστική ζωή άναγέννηση. Τά γεγονότα είναι γνωστά και τά άποτελέσματα τής κίνησης τά ζούμε άκόμη και σήμερα στην Έκκλησία, μας τά επαναφέρει στην μνήμη όμως ό συγγραφέας, έντάσσοντάς τα στό ευρύτερο ιστορικό τους πλαίσιο και άξιολογώντας τα σύμφωνα με τήν όρθόδοξη παράδοση και τόν πνευματικό πολιτισμό του Νέου Έλληνισμού. Τό βιβλίο χωρίζεται σε τέσσερα μέρη. Στό πρώτο γίνεται αναφορά στό ζήτημα του Διαφωτισμού, τό όποιο άπασχόλησε και άπασχολεί τήν πνευματική ζωή του τόπου, στό δεύτερο ό συγγραφέας κάνει έξιτορήση τής έριδας και τής λύσης που δόθηκε, στό τρίτο αναφέρεται στην άναγεννητική συμβολή των κολλυβάδων και στό τέταρτο παραθέτει χαρακτηριστικά κείμενά τους.

ΕΚΛΟΓΑΡΙΟΝ

Πρός χρῆσιν έν ταίς όλονυκτίαις και λοιπαίς πανηγυρικαίς Ίεραίς Άκολουθίαις, Κατερίνη, "Έπέκταση", χ.χ., σελ. 191, σχ. 8ο Μ.

Τό Έκλογάριον είναι τό βιβλίο τής Έκκλησίας στό όποιο έχουν συγκεντρωθεί ψαλμικοί στίχοι ή και όλόκληροι ψαλμοί, οί όποιοι ψάλλονται κατά τόν Όρθρο στις άγρυπνίες άμέσως μετά τή δεύτερη στιχολογία των Καθισμάτων του Ψαλτηρίου. Πρόκειται για μουσικά κείμενα πολύ αγαπητά που προσφέρουν μία αίσθηση όρχησης στα δρώμενα τής άγρυπνίας. Γι' αυτό και παρέχουν τό στοιχείο τής άνάπαυσης στην όλη κόπωση τής Άκολουθίας. Τά μουσικά αυτά κείμενα δέν βρίσκονται εύκολα στα συνήθη μουσικά βιβλία. Γι' αυτό και οί εκδόσεις "Έπέκταση" είχαν τήν ιδέα να τά συγκεντρώσουν και να τά προσφέρουν στην λειτουργική πράξη τής Έκκλησίας και κυρίως σε όσους έχουν τό προνόμιο να άσχολούνται με τήν ιερή ψαλτική τέχνη. Τά περισσότερα είναι τονισμένα από τόν μακαριστό Οικονόμο τής Σκιάθου Γεώργιο Ρήγα, ό όποιος θεωρήθηκε ότι ήταν ό τελευταίος τής κολλυβαδικής παράδοσης. Πιστεύουμε ότι ή έκδοση αυτή παρέχει σπουδαία ύπηρεσία στην διακονία του Άναλογίου και ότι θά είναι πολλοί που θά τά χαρούν ψαλλόμενα στις άγρυπνίες που εύόιωνα έχουν πληθυνθεί στις ήμέρες μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΝΕΑ ΖΙΧΝΗ 31-12-2001
Αριθ. πρωτ. 426

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκειμένου, ίνα προβώμεν εις τήν κατ' εξαίρεσιν δι' επιλογής κατά τās διατάξεις του άρθρου 15 του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού, "Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών ύπαλλήλων" πλήρωςιν τής θέσεως Κλάδου ΔΕ Όδηγού Αυτόκινήτου τής καθ' ήμās Ίερās Μητροπόλεως, καλούμεν τούς ενδιαφερομένους, όπως εντός είκοσι ημερών από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης, υποβάλουν εις τά Γραφεία τής Ίερās Μητροπόλεως, σχετικήν αίτησιν μετά τών απαιτούμενων δικαιολογητικών.

Οί υποψήφιοι διά τήν κατάληψιν τής ως άνω θέσεως

δέον, ίνα έχωσιν καί τά λοιπά δι' έκκλησιαστικόν ύπάλληλον προσόντα, ως ταύτα όρίζονται εν τοίς άρθροις 6 έως 13 του ως άνω Κανονισμού.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Ζιχνών καί Νευροκοπίου Σπυρίδων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
Χαλκίδα 2-11-2001
Αριθμ. πρωτ. 576

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Έχοντες υπ' όψιν τās διατάξεις του Ν. 1811/88 καί τήν υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/234/οίκ. 15030/6.7.2001 απόφασιν του Ύπουργικού Συμβουλίου καί προκειμένου να προβώμεν εις τήν πλήρωςιν κενής θέσεως Ίεροκήρυκος εν τή καθ' ήμās Ίερā Μητροπόλει, καλούμεν τούς βουλο-

μένους καί έχοντας τά απαιτούμενα τυπικά καί ούσιαστικά προσόντα όπως, εντός 20 ημερών από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τό Περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ καί εις τήν Έφημερίδα ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, υποβάλωσιν ήμίν αίτησιν μετά τών σχετικών δικαιολογητικών διά τά περαιτέρω.

Έν Χαλκίδι
τῆ 2α Νοεμβρίου 2001
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Χαλκίδος Χρυσόστομος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 670

Προκειμένου να προβώμεν εις τήν κατ' εξαίρεσιν δι' επι-

λογής κατά τās διατάξεις του άρθρου 15 του υπ' αριθμ. 5/1978 "Κανονισμού περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Ύπαλλήλων" πλήρωςιν μιās (1) θέσεως κλάδου Π.Ε. Διοικητικού τής καθ' ήμās Ίερās Μητροπόλεως καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά υπό τών κειμένων διατάξεων καί κανονισμών προσόντα, όπως εντός είκοσι ημερών από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τό περιοδικόν "Έκκλησία" καί εις τήν έφημερίδα "Έκκλησιαστική Αλήθεια", υποβάλωσιν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά εις τά Γραφεία τής Ίερās ήμών Μητροπόλεως, διά τήν κατάληψιν τής ανωτέρω θέσεως.

Έν Κοζάνη τῆ 28/11/01

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Σερβίων καί Κοζάνης Αμβρόσιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΗΡΟΜΕΡΙΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Κενής ούσης μιās θέσεως Έκκλησιαστικού Ύπαλλήλου Δ.Ε. κλάδου Διοικητικού τής ήμετέρας Ι. Μητροπόλεως του Ν. 2819/2000 καί προκειμένου να προβώμεν εις τήν πλήρωςιν τής θέσεως ταύτης εν τή καθ' ήμās Ίερā Μητροπόλει, καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά απαιτούμενα τυπικά καί ούσιαστικά προσόντα όπως εντός 20 ημερών από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν αίτησιν μετά τών σχετικών δικαιολογητικών διά τά περαιτέρω.

Έν Παραμυθία
τῆ 6η Δεκεμβρίου 2001
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Παραμυθίας Τίτος

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

■ Συνεχίζοντας τή σειρά τών αυτότελών τής Έκδόσεων ή Έταιρεία Κυθηραϊκών Μελετών κυκλοφόρησε τόν 13ο τόμο μέ τά "Ληξιαρχικά Βιβλία Κυθήρων, Ένορία Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Στρατοδίου 1687-1850". Έκδοση Έμμανουήλ Π. Καλλίγερου, Άθήνα 2001, σελ. 264. Πολύτιμη αρχαιολογική έκδοση μέ χρηστικά εύρητηρια επωνύμων, τοπωνυμίων, παρωνυμίων, έφημερίων κ.λπ.

□ Χρυσόστομου Μ. Παπαδοπούλου, Μητροπολίτου Καρθαγίνης: Τό Πατριαρχείο Άλεξανδρείας καί πάσης Άφρικῆς στό χρόνο. Από τόν Άπόστολο Μάρκο στήν τρίτη χιλιετία. Ύπουργείο Έθνικής Άμυνας - Έπιτελεσιο Στρατού. Σελ. 330. Εύσύννοπη, έμπειριστατωμένη παρουσίαση τής ιστορίας τής Άλεξανδρινῆς Έκκλησίας, πού υπήρξε φάρος του Έλληνισμού καί τής Όρθοδοξίας. Άξιόλογη καί ιδιαίτερα χρησίμη συγγραφή πού στέκει στό κάριο καί ούσιαστικό. Πολύτιμο παράρτημα μέ κανονισμούς κ.λπ.

Προλογίζεται από τόν Μακ. Πατριάρχη Άλεξανδρείας Πέτρο, πού εξαίρει τή χρηστικότητα τής έκδοσης.

■ Πλάτωνος Κρικρή, Άρχιμανδρίτου: Τά μετόχια τής μονῆς Πάτμου. Σελ. 375. Διπλωματική μεταπτυχιακή εργασία στό Τμήμα Ποιμαντικής καί Κοινωνικής Θεολογίας του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Άρχειακή εργασία, πού παρουσιάζει μέ άκραν έπιμέλεια τήν άκμή τής ιστορικής μονῆς του Θεολόγου, τίς πρώτες κτήσεις τής καί τά μετόχια πού είχε στή Μικρασία, στό ΝΑ Αιγαίο καί τό Ίόνιο πέλαγος, τίς Κυκλάδες, τή Γεωργία καί τή Βλαχία, τίς μονές καί τά καθίσματα τής Πάτμου, τούς Οικονόμους καί Έπιτρόπους τών μετοχών, τόν θεσμό τής ζητείας, τό κίνημα τών Κολλυβάδων καί τήν Πάτμο. Πίνακας κυρίων όνομάτων - Βιβλιογραφία - Πανομοιότυπα εγγράφων - Άγγλική περιληψη όλοκληρώνουν τή σπουδαία αυτή έκδοση.

I.M.X.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Πρωτ. Νικόλαος Ντρέκης (1910-2001)

Τήν 26η Δεκεμβρίου 2001 εξαδήμησε πρός Κύριον ό πολίος καί σεβαστός π. Νικόλαος Ντρέκης, σε ηλικία 93 ετών, ό όποιος διακόνησε τό Ίερό Θυσιαστήριο επί 60 συναπτά έτη.

Η εξόδιος άκολουθία τελέσθηκε στόν Ι. Μητροπολιτικό Ναό Φανερωμένης Αιγίου τήν 27η Δεκεμβρίου, προεξάρχοντας του Σεβ. Μητροπολίτη κ. Άμβροσίου, πλαισιωμένου από τόν Ίερό Κληρο, τίς άρχές τής πόλεως καί πληθος πιστών, οι όποιοι με έκδηλη συγκίνηση εξέφρασαν τόν σεβασμό τους πρός τόν μακαριστό π. Νικόλαο.

Ό Σεβ. σε επικήδειο λόγο, αναφέρθηκε στό γεγονός ότι ό π. Νικόλαος προερχόταν από ιερατική οικογένεια καί εξ άπαλών όνύχων διακονούσε τήν Έκκλησία σάν παιδί του Ίερου καί στή συνέχεια τήν Ι. Μητρόπολη σε πολλούς τομείς, επί Μητροπολίτη Τιμοθέου.

Σπούδασε τή Θεολογική Έπιστήμη καί έλαβε τό πτυχίο του τό έτος 1932. Χειροτονήθηκε διάκονος στίς 5 Νοεμβρίου 1940 καί Πρεσβύτερος στίς 14 Δεκεμβρίου 1941, από τόν Μητροπολίτη Θεόκλητο. Διορίσθηκε Έφημέριος Ίερού Προσκυνηματος τής Παναγίας Τρυπητής, όπου υπηρέτησε ως τό τέλος του 1978. Τό Προσκύνημα παρέλαβε ως μικρό παρεκκλήσιο καί με τίς άοκνες ενέργειές του τό άνέδειξε σε Πανελλήνιο Ίερό Προσκύνημα καί Πολιούχο Αιγίου. Τό αγάπησε καί αφιερώθηκε όλοκληρωτικά σ' αυτό. Συνέδεσε τό όνομά του μέ τό Ίερό Προσκύνημα καί τήν πόλη.

Άπό 1ης Ιανουαρίου 1979 μετατέθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό Φανερωμένης Αιγίου, όπου υπηρέτησε ως τό τέλος του βίου του. Τού ανατέθηκαν τά καθήκοντα του Γενικού Άρχιερατικού Έπιτρόπου τής Ι. Μητροπόλεως τό έτος 1953 από τόν Μητροπολίτη Άγαθόνικο.

Ό π. Νικόλαος διακρινόταν γιά τήν ιεροπρέπεια, τήν απλότητα, τήν πραότητα, δίδασκε μέ τό παράδειγμά του καί απολάμβανε του σεβασμού πάντων. Ύπηρέτησε στίς Διοικητικές Ύπηρεσίες τής Ι. Μητροπόλεως καί υπήρξε στενός συνεργάτης πέντε Μητροπολιτών πού διακόνησαν τήν Ι. Μητρόπολη Καλαβρύτων καί Αιγιαλείας, στους όποιους ενέπνευσε έμπιστοσύνη καί ανεγνώριζαν τό έργο καί τήν προσφορά του. Ύπηρεξε υπόδειγμα οικογενειάρχη.

ΣΥΝΑΞΗ: 80ό Τεύχος

Κυκλοφορήθηκε τό τεύχος υπ' άρ. 80 του περιοδικού Συναξη, μέ τίτλο «Η θεολογία ως σπουδή καί ως δημιουργία. Δεκαπέντε χρόνια μνήμης του Παναγιώτη Νέλλα, είκοσι χρόνια κυκλοφορίας τής "Σύναξης"».

Πρόκειται γιά αφιέρωμα στή μνήμη καί τό έργο ενός σημαντικού εκπροσώπου τής νεοελληνικής θεολογίας, του Π. Νέλλα, ιδρυτή του περιοδικού, τό όποιο φέτος συμπλήρωσε δύο δεκαετίες αδιάκοπης παρουσίας. Τά μελετήματα του τεύχους ύπογραμμίζουν, ταυ-

τόχρονα, τό χρέος τής θεολογίας να συναντιέται δημιουργικά μέ τά δεδομένα κάθε έποχής, να διαλέγεται μέ τά στοιχεία κάθε κοινωνίας καί να αποστρέφεται τήν καθήλωση στό παρελθόν καί τόν έγκλωβισμό της σε ξύλινες γλώσσες.

Γράφουν οι Άρχιμ. Βασίλειος Ίθρητίης, Κώστας Ζουράρης, Λάμπρος Σιάσος, Χρήστος Κέλπης, Γιάννης Χατζηνικολάου, Σωτήρης Γουελάς, Dorothea Gnau, Γιάννης Λάππας, Κώστας Γρηγοριάδης, Διονύσης Σκλήρης, Γιάννης Σούκης.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ίασιου 1 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010-7230.791- Fax: 010-7239.713

Διεύθυνση Διαδικτύου τής Έκκλησίας: <http://www.ecclesia.gr>
Ηλεκτρονική διεύθυνση: e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών καί πάσης Έλλάδος
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ύπό του Κλάδου Έκδόσεων τής Έπικοινωνιακής καί Μορφωτικής Ύπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Έλλάδος

Διευθυντής Κλάδου:
Άρχιμ. Αγαθάγγελος Χαρμαντίδης

Διευθυντής Συντάξεως:
Ι. Μ. Χατζηφώτης

Άρχισυντάκτης: **Γ. Θ. Πρίντζπας**,
Έπιμελητής Έκδοσης: **Μαν. Μελινός**,
Στή Σύνταξη: **Γιώργος Ι. Βασιλείου**
Γραμματεία: **Λίτσα Ι. Χατζηφώτη**.

Προεκτυπωτικές εργασίες:
ΟΜΙΛΟΣ ΚΑΛΟΦΟΛΙΑ Α.Ε.
Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία:
ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΒΕΕ

Έτήσιες Συνδρομές:
□ Έσωτερικού Ίδιωτών: 20 €
□ Ίερών Ναών καί Μονών: 25 €
□ Ίερών Μητροπόλεων: 25 €
□ Έξωτερικού: Εύρωπη, Άφρική, Έγγύς Άνατολή, Άπω Άνατολή, Αυστραλία: \$60 (Κύπρου: \$30 ΗΠΑ).
□ Τιμή φύλλου: 1 €

Παρακαλούνται οι συνδρομητές έσωτερικού να αποστέλλουν τίς συνδρομές τους μέ ταχυδρομική επίταξη.

Ίερατικό Συνέδριο στή Μαδηβā Ίορδανίας

Ίερατικό Συνέδριο όργάνωσε στή Μαδηβā (γιά πρώτη φορά στήν Ίορδανία) ή Ι. Μητρόπολη Φιλαδελφείας, μέ θέμα τήν επιμόρφωση τών εκεί ιερέων σε λειτουργικά ζητήματα τής Έκκλησίας. Στο έν λόγω Συνέδριο συμμετέσχαν ιερείς από σαράντα ένορίες τής Ίορδανίας.

Οί εργασίες του Συνεδρίου άρχισαν μέ χαιρετισμό του Μακ. Πατριάρχη Ίεροσολύμων κ. Ειρηναίου. Έπακολούθησε Άγιασμός καί εύλογία του Σεβ. Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτου. Ό Οικονόμος τής Μητροπόλεως κ. Ibrahim Tabour, μίλησε γιά τό μυστήριο τής ιεροσύνης, όπως περιγράφεται από τούς Πατέρες τής Έκκλησίας καί τήν Άγία Γραφή. Άκολούθησε συζήτηση, κατά τήν όποία ιδιαίτερα τονίσθηκε ό ρόλος του ιερέως

καί του Έπισκόπου στήν Έκκλησία. Στή συνέχεια, ό π. Γεώργιος Μπερτζιλ μίλησε γιά τό ποιμαντικό έργο του ιερέα. Τό Συνέδριο περάτωσε τίς εργασίες τής πρώτης ήμέρας μέ τήν όμιλία του π. Παύλου γιά τό κήρυγμα του ιερέα στήν Έκκλησία.

Τήν επομένη ήμέρα, ό Πρωτοσύγκελλος τής Ι. Μητροπόλεως Άρχιμ. Χριστοφόρος, τέλεσε ύποδειγματική Θεία Λειτουργία, καθώς καί μέ τή συμπεριφορά τών ιερέων εντός καί εκτός του Ναού.

Τό Συνέδριο έληξε μέ τήν ανακοίνωση τών άποτελεσμάτων τών εργασιών του καί μέ τήν εύχαριστήρια όμιλία πρός τούς συνέδρους, του Σεβ. Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτου (φωτ.).

Ενας από τους μεγαλύτερους ὀρθοδόξους θεολόγους τοῦ 20οῦ αἰώνα καί ἀνακαινιστής τῆς θεολογίας μας, μέ τήν ἐπιστροφή της στήν γνησιότητα τῆς ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, προπέμφθηκε ἀπό ὅλους μας, φίλους, συνεργάτες καί μαθητές του, στήν αἰώνια καί ἀληθινή Πατρίδα μας. Ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τοῦ Προέδρου τοῦ κ. Δημητρίου Γόνη, εἶχα τήν τιμή νά καταθέσω λίγα λόγια, ἀγάπης, σεβασμοῦ καί τιμῆς εἰς τόν Μεγάλον Συνάδελφο, πού ὄδευε "εἰς τά ἄνω βασίλεια".

Ὁ ἴδιος ὁ ἐκλιπών ἔχει σημειώσει σέ μία ἀπό τίς σπάνιες αυτοπαρουσιάσεις του τά ἑξῆς: "Οἱ γονεῖς μου ἦσαν ἀπό τήν Ρωμαϊκὴν Καστρόπολιν τῆς Ἀραβησοῦ τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος (582-602), ὁ ὁποῖος διώρισε ὡς Πάπαν τῆς Ρώμης τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Μέγαν (590-604) καί ὁ ὁποῖος μέ τήν σειράν του διώρισε ὡς πρῶτον ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καντέρπουρι τόν Αὐγουστίνον (597-604). Γεννήθηκα εἰς τόν Πειραιά, τὰς 2.3.1927. Ἐφυγα ἀπό τήν Ἑλλάδα καί μετηνάστευσα εἰς τήν Ἀμερικὴν, εἰς τὰς 15 Μαΐου 1927 (εἰς ἡλικίαν 72 ἡμερῶν), μέ τούς γονεῖς μου καί ἐμεγάλωσα εἰς τήν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τό Manhattan, εἰς τήν 46ην ὁδόν μεταξύ τῆς 2ας καί τῆς 3ης Λεωφόρου. Εἶμαι ἀπόφοιτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου Brookline, Μασσαχουσέτης, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Yale, Διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard (School of Arts and Sciences), Ὁμότιμος Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καί Ἐπισκέπτης Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Βαλαμῶν τοῦ Λιβάνου ἀπό τό 1970".

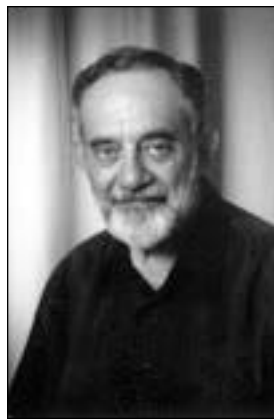
Θά προσθέσουμε σ' αὐτά ὅτι σπούδασε ἀκόμη στό Ρωσικό Σεμινάριο τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ν. Ὑόρκης, στό ἐπίσης Ρωσικό Ἰνστιτούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου στό Παρίσι καί στό Μόναχο τῆς Γερμανίας. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος τό 1951 καί ἔκτοτε διηκόνησε ὡς ἐφημέριος εἰς διάφορες ἐνορίες τῶν Η.Π.Α. Μεταξύ τῶν ἐτῶν 1958 καί 1965 ὑπηρέτησε ὡς καθηγητῆς στήν Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παραιτήθηκε ὁμῶς τό 1965, διαμαρτυρόμενος διὰ τήν ἀπομάκρυνση τοῦ π. Γ. Φλωρόφσκου ἀπό τήν Σχολή. Ἡ ἐκλογή του γιά τήν Ἐδρα τῆς Δογματικῆς στή Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἐγίνε στίς 12 Ἰουνίου 1968, ἀλλά δέν διωρίζετο, διότι ἐκατηγορεῖτο ὡς "κομμουνιστής"! Τελικά ὁ διορισμός τοῦ ἐγίνε τό 1970. Τό 1984, διὰ προσωπικούς λόγους παρητήθη μέ πλήρη σύνταξη, ἀλλά δέν ἐθεωρήθη καλὸ νά τοῦ ἀπονεμηθεῖ ὁ τίτλος τοῦ Ὁμοτίμου, κάτι πού ἐρχεται νά ἀποκαλύψει καί τίς δυσλειτουργίες τῆς θεολογικῆς συντροφίας μας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

"Ἐχει συγγράψει πλῆθος μελετῶν, πολ-

λές ἀπό τίς ὁποῖες εἶναι ἀκόμη ἀνέκδοτες καί πρέπει νά συνεκδοθοῦν εἰς σειράν τόμων. Τά κατάλοιπά του εἶναι ἀνάγκη νά ἀσφαλίσθουν, διότι ἔχουν πολλά νά προσφέρουν καί ἀποκαλύψουν. Ἡ διδακτορικὴ του διατριβὴ περὶ τοῦ Προπατορικοῦ ἁμαρτήματος κυριολεκτικὰ ἐπαναστατικὴ, ἀνοιξε νέους δρόμους στή θεολογία μας, ἀκολούθησαν δέ τὰ βιβλία του, γιά τήν Ρωμαιοσύνη, πού εἶχαν τήν ἴδια σημασία, γιά τόν χώρο τῆς Ἱστορίας. Καί τῶν δύο αὐτῶν χώρων, τήν ἔρευνα καί κατανόηση, ἀνανέωσε ὁ π. Ἰωάννης. Τό ἔργο καί ἡ προσφορά του στήν ἐπιστήμη ἔχουν διερευνηθεῖ συστηματικὰ στή διδακτορικὴ διατριβὴ τοῦ Andrew Soroko, Prophet of Roman Orthodoxy - The Theology of John Romanides, Canada 1998.

Ἐξ ἴσου ὁμως μεγάλη ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ καί ἡ προσφορά του στήν Ἐκκλησία μας μέ τήν συμμετοχή του στοὺς Θεολογικοὺς Διαλόγους μέ Ἐτεροδόξους, ἰδιαίτερα μέ τόν Ἀγγλικανισμό, ἀλλά καί Ἀλλοδόξους (Ἰουδαϊσμό καί Ἰσλάμ). Τό γεγονός δέ, ὅτι μητρικὴ του γλῶσσα ἦταν ἡ ἀμερικανικὴ (ἀγγλική), τοῦ ἐξασφάλιζε τὴν ἀνέση, πού χρειαζόταν, γιά νά ἀναπτύσσει μέ κάθε ἀκρίβεια τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας. Στό Διάλογο μέ τήν Παγκόσμια Λουθηρανικὴ Ὁμοσπονδία (1978 κ.ε.) εἶχα τήν εὐκαιρία νά τόν γνωρίσω βαθύτερα, νά συνδεθῶ μαζί του μέ ἰσχυρά φιλία καί τό κυριώτερο δι' ἐμέ, νά γίνω πραγματικὰ μαθητῆς του, πέρα ἀπὸ τήν πολυετῆ καί συνεχῆ μελέ-

Πρωτ. Ι. ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ

► Πρωτ. Γ. Δ.

ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ,

Καθηγητῆ

Πανεπ. Ἀθηνῶν

τη τῶν ἔργων του. Στοὺς διαλόγους αὐτοὺς ἐφαίνετο ἡ εὐρεία γνώση του στήν πατερικὴ παράδοση, ἀλλά καί τῶν παραχαράξεων τῆς, στήν Ἀνατολή καί τῆ Δύση, κατ' ἐξοχὴν δέ ἡ γνώση τῆς Θεολογίας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

τοῦ Παλαμά, ἀκρογωνιαίου λίθου τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως. Ὁ π. Ἰωάννης ὑπεστήριξε τὴν σχέση θεολογίας καί ἀγιοπνευματικῆς ἐμπειρίας καί τούς σταθμούς τῆς πνευματικῆς πορείας τῶν Ἁγίων: κάθαρσις - φωτισμός - θέωσις, ὡς προϋπόθεση τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῆς αὐθεντικῆς ἀποδοχῆς των, κάτι πού ἔχει χαθεῖ στή Δύση, ἀλλά καί στή δυτικίζουσα δική μας θεολογικὴ σκέψη. Ἡ στροφή αὐτῆ στήν πατερικότητα, ὡς ἐκκλησιαστικὴ γνησιότητα, συνέχισε καί συνεπλήρωσε τήν ἀνάλογη κίνηση τοῦ π. Γεωργίου Φλωρόφσκου, τήν πορεία τοῦ ὁποῖου ἀκολούθησε στόν Οἰκουμενικὸ Διάλογο, θεωρούμενος καί αὐτός συχνά ἐνοχλητικὸς καί ὄχι εὐκόλος συνομιλητῆς. Κάποτε θά γραφοῦν αὐτά ὅλα, γιά νά φανεῖ ἡ ὑπεροχικότητα τοῦ ἐκλιπόντος, ἀλλά καί ἡ ἀληθινὴ συμβολὴ του στήν διεθνή καί οἰκουμενικὴ παρουσία τῆς Ὀρθοδοξίας, ἔστω καί ἂν συχνά ἔμενε μόνος...

ΕΠΟΧΗ ΠΡΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΡΩΜΑΝΙΔΗ

Θεωρώντας τό θεολογικὸ του ἔργο, διδακτικὸ, συγγραφικὸ, καί ἀγωνιστικὸ,

ἀναγκαζόμεθα ἐκ τῶν πραγμάτων νά κάνουμε λόγο, γιά ἐποχὴ πρό καί μετὰ τόν π. Ρωμανίδη. Διότι ἔφερε ἀληθινὴ τομὴ καί ρήξη μέ τό σχολαστικὸ παρελθόν μας, πού λειτουργοῦσε ὡς βαυλωνιὸς αἰχμαλωσία στή θεολογία μας. Ἡ διατριβὴ του σφράγισε ἀποφασιστικὰ αὐτὴ τήν ἀναγεννητικὴ πορεία, σέ σημείο, πού καί αὐτοὶ οἱ γιά διάφορους λόγους ἐπικριτές ἢ ἰδεολογικὰ ἀντίπαλοί του νά προδίδουν στὰ γραπτά τους τήν ἐπιρροὴ τοῦ π. Ἰωάννου στή θεολογικὴ τούσ σκέψη. Συγκεκριμένα, ὁ π. Ἰωάννης:

α) Ἐπανεφέρε στόν ἀκαδημαϊκὸ θεολογικὸν ἄνθρωπον τὴν προτεραιότητα τῆς πατερικῆς ἐμπειρικῆς θεολογήσεως, παραμερίζοντας τόν διανοητικὸ - στοχαστικὸ - μεταφυσικὸ τρόπο θεολογήσεως, β) Συνέδεσε τήν ἀκαδημαϊκὴν θεολογία μέ τήν λατρεία καί τήν φιλοκαλικὴν παράδοση, καταδεικνύοντας τήν ἀλληλοπεριχώρηση θεολογίας καί πνευματικῆς ζωῆς καί τόν ποιμαντικὸ - θεραπευτικὸ χαρακτήρα τῆς δογματικῆς θεολογίας, γ) Διεῖδε καί υἱοθέτησε στή θεολογικὴ μέθοδο τόν στενὸ σύνδεσμο δόγματος καί ἱστορίας καί γι' αὐτὸ μπόρεσε νά κατανοήσῃ ὅσο λίγοι τὴν ἀλλοτρίωση καί πτώση τῆς θεολογίας στή Δυτικὴ Εὐρώπη, πού ἐπῆλθε μέ τήν φραγκικὴ κατάκτηση καί ἐπιβολή. Ἡ καλὴ γνώση τῆς ἱστορίας, ἐξ ἄλλου, Φραγκοσύνης καί Ρωμαιοσύνης (προοριζόταν γιά καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας στό Yale) τόν βοήθησε νά διαπιστώσῃ καί ἀναλύσῃ τὴ διαμετρικὴ διαφορὰ φράγκικου καί Ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εἰσάγοντας ρωμαϊκὰ κλειδιά στή διερεύνηση τῆς ἱστορίας καί τοῦ πολιτισμοῦ μας. δ) Βοήθησε, ἔτσι, τὴν πληρέστερη ἔρευνα καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἔξω ἀπὸ τίς κατασκευασμένες δυτικὲς θέσεις, μέ τήν ὀρθή -ὡς ἀπόλυτα τεκμηριωμένη- χρῆση τῶν ἱστορικῶν μας ὀνομάτων, τῆς σημασίας καί δυναμικῆς τους στήν ἱστορικὴ μᾶς πορεία.

ΟΙ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΙ

Εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ ἑτερόδοξοι ἀνεγνώριζαν περισσότερο ἀπὸ μας τὴν προσωπικότητα τοῦ π. Ἰωάννου καί τὴ σημασία του γιά τήν Ὀρθοδοξία. Ἐθεωρεῖτο ὁ καλύτερος ὀρθόδοξος ἐρευνητῆς τοῦ ἱ. Αὐγουστίνου, πού βοηθοῦσε καί τὴ δυτικὴ θεολογία στήν κατανόησή του, χαρακτηρίσθη δέ "ὁ μεγαλύτερος σίγουρα τῶν ἐν ζωῇ ὀρθοδόξων θεολόγων, τοῦ ὁποῖου τά συγγράμματα ἀποτελοῦν κριτικὴ μελέτη τοῦ ἔργου τοῦ Αὐγουστίνου ὑπὸ τό φῶς τῆς πατερικῆς Θεολογίας". Πρέπει δέ νά λεχθεῖ, ὅτι στόν π. Ἰωάννη ὀφείλεται ἡ σπουδαία ἐπισημάνση, ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ Βαρλαάμ τοῦ Καλαθροῦ, γιά τίς θεοπτικὲς ἐμπειρίες, τῶν προφητῶν ὡς "φαινομένων φυσικῶν, γινομένων καί ἀπογινομένων" ἀνάγεται στό περί Τριάδος ἔργο τοῦ ἱ. Αὐγουστίνου.

Σεβαστέ καί ἀγαπημένε π. Ἰωάννη, οἱ φίλοι, συνεργάτες καί συνόμιλοί σου, σοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας, γιά ὅσα μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἔδωσες. Οἱ χιλιάδες τῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων μαθητῶν σου ἐπίσης. Κρατοῦμε τήν θεολογικὴ παρακαταθήκη σου ὡς βακτηρία στό σκοτάδι, πού ἐξαπλώνει παντοῦ ὁ ὑπολογισμός, ἡ ἀγνοία, ἡ ἀδιαφορία καί τό συμφέρον. Μᾶς συνέδεσες μέ τὴν πατερικότητα στόν χώρο τῆς ἀκαδημαϊκῆς θεολογίας, παραπέμποντας συνεχῶς στή λατρεία καί τὴν ἀσκησι, ὅπου καλλιεργεῖται ἡ ἀληθινὴ θεολογία. Σέ εὐχαριστοῦμε! Αἰωνία σου ἡ μνήμη καί καλὴ ἀντάμωση στό οὐράνιο θυσιαστήριο, Συνάδελφε καί Συλλειτουργέ, πεφιλημένε.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΝΕΑ ΖΙΧΝΗ 31-12-2001
Αριθ. πρωτ. 426

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκειμένου, ίνα προβώμεν εις τήν κατ' εξαίρεσιν δι' επιλογής κατά τάς διατάξεις του άρθρου 15 του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού, "Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών ύπαλλήλων" πλήρωςιν της θέσεως Κλάδου ΔΕ Όδηγού Αυτόκινήτου της καθ' ήμας Ίερῶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τούς ενδιαφερομένους, ὅπως ἐντός εἴκοσι ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλουν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ίερῶς Μητροπόλεως, σχετικήν αἴτησιν μετά τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τήν κατάληψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως

δέον, ἵνα ἔχωσιν καί τὰ λοιπά δι' ἐκκλησιαστικόν ὑπάλληλον προσόντα, ὡς ταῦτα ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 6 ἕως 13 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Ζιχνῶν καί
Νευροκοπίου Σπυρίδων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Χαλκίδα 2-11-2001
Αριθμ. πρωτ. 576

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τοῦ Ν. 1811/88 καί τήν ὑπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/234/οικ. 15030/6.7.2001 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί προκειμένου νά προβώμεν εἰς τήν πλήρωςιν κενῆς θέσεως Ίεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ήμας Ίερῶ Μητροπόλει, καλοῦμεν τούς βουλο-

μένους καί ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα ὅπως, ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τό Περιοδικόν ΕΚΚΛΗΣΙΑ καί εἰς τήν Ήφμερίδα ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετά τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Έν Χαλκίδι
τῇ 2α Νοεμβρίου 2001
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Χαλκίδος Χρυσόστομος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 670

Προκειμένου νά προβώμεν εἰς τήν κατ' εξαίρεσιν δι' επι-

λογῆς κατά τάς διατάξεις τοῦ άρθρου 15 τοῦ υπ' αριθμ. 5/1978 "Κανονισμοῦ περί Κώδικος Έκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων" πλήρωςιν μιᾶς (1) θέσεως κλάδου Π.Ε. Διοικητικοῦ τῆς καθ' ήμας Ίερῶς Μητροπόλεως καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ ὑπό τῶν κειμένων διατάξεων καί κανονισμῶν προσόντα, ὅπως ἐντός εἴκοσα ἡμερῶν (20) ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τό περιοδικόν "Έκκλησία" καί εἰς τήν ἔφμερίδα "Έκκλησιαστική Ἀλήθεια", ὑποβάλωσιν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ίερῶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω θέσεως.

Έν Κοζάνη τῇ 28/11/01

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Σερβίων καί Κοζάνης
Ἀμβρόσιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΗΡΟΜΕΡΙΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Κενῆς οὔσης μιᾶς θέσεως Έκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου Δ.Ε. κλάδου Διοικητικοῦ τῆς ἡμετέρας Ι. Μητροπόλεως τοῦ Ν. 2819/2000 καί προκειμένου νά προβώμεν εἰς τήν πλήρωςιν τῆς θέσεως ταύτης ἐν τῇ καθ' ήμας Ίερῶ Μητροπόλει, καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα ὅπως ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετά τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Έν Παραμυθία
τῇ 6η Δεκεμβρίου 2001
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Παραμυθίας Τίτος

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

■ Συνεχίζοντας τή σειρά τῶν αὐτοτελῶν τῆς Έκδόσεων ἡ Έταιρεία Κυθηραϊκῶν Μελετῶν κυκλοφόρησε τόν 13ο τόμο μέ τὰ "Ληξιαρχικά Βιβλία Κυθήρων, Ένορία Ἀγίου Ἰωάννου Προδρόμου Στρατοδίου 1687-1850". Έκδοση Ἑμμανουήλ Π. Καλλιγερου, Ἀθήνα 2001, σελ. 264. Πολύτιμη ἀρχαιολογική ἔκδοση μέ χρηστικά εὐρετήρια ἐπωνυμῶν, τοπωνυμῶν, παρωνυμῶν, ἐφημερίων κ.λπ.

□ Χρυσόστομου Μ. Παπαδοπούλου, Μητροπολίτου Καρθαγίνης: Τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς στό χρόνο. Ἀπό τόν Ἀπόστολο Μάρκο στήν τρίτη χιλιετία. Ὑπουργεῖο Ἑθνικῆς Ἀμυνας - Ἐπιτελεῖο Στρατοῦ. Σελ. 330. Εὐσύννοπη, ἐμπειριστατωμένη παρουσίαση τῆς ἱστορίας τῆς Ἀλεξανδρινῆς Έκκλησίας, πού ὑπῆρξε φάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀξιόλογη καί ἰδιαίτερα χρήσιμη συγγραφή πού στέκει στό κáριο καί οὐσιαστικό. Πολύτιμο παράρτημα μέ κανονισμούς κ.λπ.

Προλογίζεται ἀπό τόν Μακ. Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Πέτρο, πού ἐξαίρει τή χρηστικότητα τῆς ἔκδοσης.

■ Πλάτωνος Κρικρή, Ἀρχιμανδρίτου: Τά μετόχια τῆς μονῆς Πάτμου. Σελ. 375. Διπλωματική μεταπτυχιακή ἐργασία στό Τμήμα Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελεῖου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἀρχαιολογική ἐργασία, πού παρουσιάζει μέ ἀκρῶν ἐπιμέλεια τήν ἀκμή τῆς ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Θεολόγου, τίς πρῶτες κτήσεις τῆς καί τὰ μετόχια πού εἶχε στή Μικρασία, στό ΝΑ Αἰγαῖο καί τό Ἴονιο πέλαγος, τίς Κυκλάδες, τή Γεωργία καί τή Βλαχία, τίς μονές καί τὰ καθίσματα τῆς Πάτμου, τούς Οἰκονόμους καί Ἐπιτρόπους τῶν μετοχῶν, τόν θεσμό τῆς ζητίας, τό κίνημα τῶν Κολλυβάδων καί τήν Πάτμο. Πίνακας κυρίων ὀνομάτων - Βιβλιογραφία - Πανομοιότυπα ἐγγράφων - Ἀγγλική περίληψη ὀλοκληρώνουν τή σπουδαία αὐτή ἔκδοση.

I.M.X.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Πρωτ. Νικόλαος Ντρέκης (1910-2001)

Τήν 26η Δεκεμβρίου 2001 ἐξαδήμησε πρὸς Κύριον ὁ πολίος καί σεβαστός π. Νικόλαος Ντρέκης, σέ ἡλικία 93 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος διακόνησε τό Ίερό Θυσιαστήριο ἐπί 60 συναπτά ἔτη.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελέσθηκε στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Φανερωμένης Αἰγίου τήν 27η Δεκεμβρίου, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀμβροσίου, πλαισιωμένου ἀπό τόν Ίερό Κληρο, τίς ἀρχές τῆς πόλεως καί πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μέ ἐκδηλη συγκίνηση ἐξεφράσαν τόν σεβασμό τους πρὸς τόν μακαριστό π. Νικόλαο.

Ὁ Σεβ. σέ ἐπικήδειο λόγο, ἀναφέρθηκε στό γεγονός ὅτι ὁ π. Νικόλαος προερχόταν ἀπό ἱερατική οἰκογένεια καί ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων διακονοῦσε τήν Έκκλησία σάν παιδί τοῦ Ίεροῦ καί στή συνέχεια τήν Ἱ. Μητρόπολη σέ πολλούς τομεῖς, ἐπί Μητροπολίτη Τιμοθέου.

Σπούδασε τή Θεολογική Ἐπιστήμη καί ἔλαβε τό πτυχίο του τό ἔτος 1932. Χειροτονήθηκε διάκονος στίς 5 Νοεμβρίου 1940 καί Πρεσβύτερος στίς 14 Δεκεμβρίου 1941, ἀπό τόν Μητροπολίτη Θεόκλητο. Διορίσθηκε Ἐφημέριος Ίεροῦ Προσκυνηματος τῆς Παναγίας Τρυπητῆς, ὅπου ὑπηρέτησε ὡς τό τέλος τοῦ 1978. Τό Προσκύνημα παρέλαβε ὡς μικρό παρεκκλήσιο καί μέ τίς ἀοκνεές ἐνέργειές του τό ἀνέδειξε σέ Πανελλήνιο Ίερό Προσκύνημα καί Πολιοῦχο Αἰγίου. Τό ἀγάπησε καί ἀφιερῶθηκε ὀλοκληρωτικά σ' αὐτό. Συνέδεσε τό ὄνομά του μέ τό Ίερό Προσκύνημα καί τήν πόλη.

Ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1979 μετατέθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό Φανερωμένης Αἰγίου, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς τό τέλος τοῦ βίου του. Τοῦ ἀνατέθηκαν τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τό ἔτος 1953 ἀπό τόν Μητροπολίτη Ἀγαθόνικο.

Ὁ π. Νικόλαος διακρινόταν γιά τήν ἱεροπρέπεια, τήν ἀπλότητα, τήν πραότητα, δίδασκε μέ τό παράδειγμά του καί ἀπολάμβανε τοῦ σεβασμοῦ πάντων. Ὑπηρετήσε στίς Διοικητικές Ὑπηρεσίες τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί ὑπῆρξε στενός συνεργάτης πέντε Μητροπολιτῶν πού διακόνησαν τήν Ἱ. Μητρόπολη Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας, στούς ὁποῖους ἐνέπνευσε ἐμπιστοσύνη καί ἀνεγνώριζαν τό ἔργο καί τήν προσφορά του. Ὑπῆρξε ὑπόδειγμα οἰκογενειάρχῃ.

ΣΥΝΑΞΗ: 80ό Τεῦχος

Κυκλοφορήθηκε τό τεῦχος ὑπ' ἀρ. 80 τοῦ περιοδικοῦ Σύνταξης, μέ τίτλο «Η θεολογία ὡς σπουδή καί ὡς δημιουργία. Δεκαπέντε χρόνια μνήμης τοῦ Παναγιώτη Νέλλα, εἴκοσι χρόνια κυκλοφορίας τῆς "Σύνταξης"».

Πρόκειται γιά ἀφιέρωμα στή μνήμη καί τό ἔργο ἑνός σημαντικοῦ ἐκπροσώπου τῆς νεοελληνικῆς θεολογίας, τοῦ Π. Νέλλα, ἰδρυτῆ τοῦ περιοδικοῦ, τό ὁποῖο φέτος συμπλήρωσε δύο δεκαετίες ἀδιάκοπης παρουσίας. Τά μελετήματα τοῦ τεύχους ὑπογραμμίζουν, ταυ-

τόχρονα, τό χρέος τῆς θεολογίας νά συναντιέται δημιουργικά μέ τὰ δεδομένα κάθε ἐποχῆς, νά διαλέγεται μέ τὰ στοιχεία κάθε κοινωνίας καί νά ἀποστρέφεται τήν καθήλωση στό παρελθόν καί τόν ἐγκλωβισμό τῆς σέ ξύλινες γλώσσες.

Γράφουν οἱ Ἀρχιμ. Βασίλειος Ἰθρητίτης, Κώστας Ζουράρις, Λάμπρος Σιάσος, Χρήστος Κέλπης, Γιάννης Χατζηνικολάου, Σωτήρης Γουινελάς, Dorothea Gnau, Γιάννης Λάππας, Κώστας Γρηγοριάδης, Διονύσης Σκλήρης, Γιάννης Σούκης.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰαοίου 1 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010-7230.791- Fax: 010-7239.713

Διεύθυνση Διαδικτύου τῆς Έκκλησίας: <http://www.ecclesia.gr>
Ἡλεκτρονική διεύθυνση: e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὑπό τοῦ Κλάδου Έκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντής Κλάδου:
Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Χαραμαντιδῆς
Διευθυντής Συντάξεως:
Ἱ. Μ. Χατζηφώτης

Ἀρχισυντάκτης: **Γ. Θ. Πριντζπας**, Ἐπιμελητής Έκδοσης: **Μαν. Μελινός**, Στή Σύνταξη: **Γιώργος Ἱ. Βασιλείου**
Γραμματεία: **Λίτσα Ἱ. Χατζηφώτη**.

Προεκτυπωτικές ἐργασίες:
ΟΜΙΛΟΣ ΚΑΛΟΦΩΛΙΑ Α.Ε.
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία:
ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΒΕΕ

Ἐτήσιες Συνδρομές:
□ Ἐσωτερικοῦ Ἰδιωτῶν: 20 €
□ Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν: 25 €
□ Ἱερῶν Μητροπόλεων: 25 €
□ Ἐξωτερικοῦ: Εὐρώπη, Ἀφρική, Ἑγγύς Ἀνατολή, Ἀπὼ Ἀνατολή, Αὐστραλία: \$60 (Κύπρου: \$30 ΗΠΑ).
□ Τιμή φύλλου: 1 €

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομητές ἐσωτερικῶν νά ἀποστέλλουν τῆς συνδρομῆς τους μέ ταχυδρομική ἐπιταγή.

Ἱερατικό Συνέδριο στή Μαδηβᾶ Ἰορδανίας

Ἱερατικό Συνέδριο ὀργάνωσε στή Μαδηβᾶ (γιά πρώτη φορά στήν Ἰορδανία) ἡ Ἱ. Μητρόπολη Φιλαδελφείας, μέ θέμα τήν ἐπιμόρφωση τῶν ἐκεῖ ἱερέων σέ λειτουργικά ζητήματα τῆς Έκκλησίας. Στό ἐν λόγω Συνέδριο συμμετέσχαν ἱερεῖς ἀπό σαράντα ἐνορίες τῆς Ἰορδανίας.

Οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου ἄρχισαν μέ χαιρετισμό τοῦ Μακ. Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου. Ἐπακολούθησε Ἀγιασμός καί εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτου. Ὁ Οἰκονόμος τῆς Μητροπόλεως κ. Ibrahim Tabour, μίλησε γιά τό μυστήριο τῆς ἱεροσύνης, ὅπως περιγράφεται ἀπό τούς Πατέρες τῆς Έκκλησίας καί τήν Ἁγία Γραφή. Ἀκολούθησε συζήτηση, κατά τήν ὁποία ἰδιαίτερα τονίσθηκε ὁ ρόλος τοῦ ἱερέως

καί τοῦ Ἐπισκόπου στήν Έκκλησία. Στή συνέχεια, ὁ π. Γεώργιος Μπερτζιλ μίλησε γιά τό ποιμαντικό ἔργο τοῦ ἱερέα. Τό Συνέδριο περάτωσε τίς ἐργασίες τῆς πρώτης ἡμέρας μέ τήν ὀμιλία τοῦ π. Παύλου γιά τό κήρυγμα τοῦ ἱερέα στήν Έκκλησία.

Τήν ἐπομένη ἡμέρα, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Χριστοφόρος, τέλεσε ὑποδειγματική Θεία Λειτουργία. Μετά τό πέρας τῆς ἐπακολούθησε συζήτηση μέ ἐρωτήσεις καί διευκρινίσεις σχετικά μέ τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, καθώς καί μέ τή συμπεριφορά τῶν ἱερέων ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ναοῦ.

Τό Συνέδριο ἔληξε μέ τήν ἀνακοίνωση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐργασιῶν του καί μέ τήν εὐχαριστήρια ὀμιλία πρὸς τούς συνέδρους, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτου (φωτ.).

ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ

Γιά τήν άτυχή πρόταση

ΕΝΤΟΝΕΣ αντιδράσεις εξακολουθεί να προκαλεί, παρά τις διευκρινιστικές δηλώσεις της, η πρόταση της Έλληνίδας Έπιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ. Άννας Διαμαντοπούλου για τήν καθιέρωση της αγγλικής ως "δεύτερης επίσημης γλώσσας" του ελληνικού κράτους. Σχετικά τό Γραφείο Τύπου της 'Α. Αρχιεπισκοπής Άθηνών εξέδωσε ουσιαστική ανακοίνωση, επισημαίνοντας:

"Η ελληνική γλώσσα είναι στοιχείο τής ιδιοπροσωπίας τών Έλλήνων και δέν είναι δυνατόν νά εκχωρηθεί τμήμα αúτης. Ο ελληνικός λαός χαρακτηρίζεται ως ό περισσότερο γλωσσολογικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, είναι άλλο νά γνωρίζουμε ξένες γλώσσες και νά συνεννοούμεθα μέ αυτές και άλλο είναι ή ελληνική γλώσσα, ή όποία είναι ή βάση και ή μητέρα όλων τών γλωσσών τής Ευρώπης, νά περιθωριοποιείται και τελικά νά αφανιστεί έν όνόματι κάποιων πρακτικών ώφέλημάτων".

Ή Παναγία ή Άμοργιανή στην Άθήνα

Χιλιάδες πιστών προσκύνησαν τήν Παναγία τή Χοροβιώτισσα στον Καθεδρικό Ναό Άθηνών, όπου μεταφέρθηκε στις 31 Νοεμβρίου από τήν Άμοργό.

Ή νέα συγκρότηση τής Ε.Κ.Υ.Ο.

ΜΙΑ από τις σημαντικότερες αποφάσεις τής Διαρκούς Ήρας Συνόδου κατά τήν τελευταία συνεδρία τής τής 11ης Δεκεμβρίου υπό τήν προεδρία του Μακ. Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου άναφέρεται στην Ε.Κ.Υ.Ο. Συγκεκριμένα, μέ άφορμή τή λήξη τής θητείας τής Διοικούσης Έπιτροπής αúτης, στις 2 Δεκεμβρίου 2001, ή Ήρα Σύνοδος άπεφάσισε νά άπευθύνει τις θερμές εύχαριστίες της και τά συγχαρητήριά της προς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Προκόπιο, Πρόεδρο τής Ε.Κ.Υ.Ο., καθώς και προς όλα τά άρχιερατικά και λαϊκά Μέλη τής Έπιτροπής αúτης για τό σημαντικό έργο πού επί τριετία έπετέλεσαν. Ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος πρότεινε και ή Ήρα Σύνοδος όμόφωνα ένέκρινε τήν νέα συγκρότηση τής Ε.Κ.Υ.Ο. ως έξης: Πρόεδρος ό Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος και Μέλη οι Σεβ.

Μητροπολίτες Κερκύρας κ. Τιμόθεος, Έλασσώνας κ. Βασίλειος, ό Ήγούμενος τής Ήρας Μονής Ξενιάς Αρχιμ. κ. Νεκτάριος Ντόβας και ό κ. Δρακάτος Κωνσταντίνος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Άθηνών - Άκαδημαϊκός, τ. Διοικητής Ε.Τ.Β.Α., Χιώτης Γεώργιος, Καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Άθηνών, τ. Διοικητής Ι.Κ.Α. και Παπανικολάου Παναγιώτης, Καθηγητής Άστικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Άθηνών. Άναπληρωματικά Μέλη τοποθετήθηκαν αντίστοιχα οι Σεβ. Μητροπολίτες Ήλειας κ. Γερμανός, Σάμου κ. Ευσέβιος, Καστοριάς κ. Σεραφείμ, ό Ήγούμενος τής Ήρας Μονής Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. κ. Παύλος Άποστολίδης και ό κ. Βλάχος Γεώργιος, Οικονομολόγος, τ. Γ.Δ. ΣΕΒ, τ. Γραμματέας του Ύπουργικού Συμβουλίου, Καρακάσης Άλέξανδρος, Οικονομολόγος - Μηχανικός και Άλεβίζος Γεώργιος έπ. Δικηγόρος, Δρ. Νομικής.

Συνεργασία μέ τά Μουσικά Σύνολα τής ΕΡΤ

ΜΕ θέμα τις δραστηριότητες και τις προσεχείς εκδηλώσεις τής Έπιτροπής Καλλιτεχνικών Έκδηλώσεων τής Ήρας Συνόδου, πραγματοποιήθηκε συνέντευξη Τύπου στην Αίθουσα Τύπου τής Ήρας Συνόδου, κατά τήν όποία έγινε λόγος για τις δύο μουσικές εκδηλώσεις πού ήταν άφιερωμένες στον Παπαδιαμάντη. Ή πρώτη από αυτές έλαβε

Ο Πρύτανης του Ήλ- Άζχαρ για τόν ρόλο τής Έκκλησίας

«ΟΥΤΕ ή σύλληψη ή ό θάνατος του Μπίν Λάντεν ούτε και ή πώση τών Ταλιμπάν, οδηγούν στο τέλος τήν τρομοκρατία, όσο παραμένει άλυτο τό Παλαιστινιακό, είναι υπό κατοχή ή Ήρουσαλήμ και ή Άμερική βοηθάει τό ΄Ισραήλ», ανέφερε ό κ. Άμπντέλ Μόστι Μπαγιούμ, πρύτανης του αϊγυπτιακού ΄Ισλαμικού Πανεπιστημίου Άζχαρ, τής "Μέκκας" τής ισλαμικής σκέψης σε όλόκληρο τόν μουσουλμανικό κόσμο, κατά τήν πρόσφατη επίσκεψή του στην Άθήνα.

Παράλληλα, ύπογράμμισε ότι ή Έλληνική Έκκλησία μπορεί νά άποτελέσει συνδυαστικό κρίκο μεταξύ Δύσης και ΄Ισλάμ. Νά άφαιρέσει, όπως είπε χαρακτηριστικά, τήν έχθρα πού ύπάρχει μεταξύ τους, νά είναι ό δίκαιος κριτής, αλλά και πολέμιος τών φανατικών τόσο στη Δύση όσο και στο ΄Ισλάμ.

Οι έπισημάνσεις πού έκανε ό Αϊγύπτιος πρύτανης έχουν ιδιαίτερο ένδιαφέρον, άφου άντανακλούν τόν σημερινό τρόπο σκέψης μιάς πάρα πολύ μεγάλης μερίδας Άράβων, καθώς και τής θρησκευτικής και

πολιτικής διάνοησης τών μουσουλμανικών χωρών τής Μέσης Άνατολής. Ο ίδιος, εκπροσωπώντας τό μετριοπαθές ΄Ισλάμ:

- Καταδίκασε έντονα τούς φανατικούς ισλαμιστές. ΄Ωστόσο, σημείωσε ότι ό φονταμενταλισμός και ή τρομοκρατία δέν είναι φαινόμενο πού άναπτύσσεται μόνον στον μουσουλμανικό κόσμο, αλλά και μεταξύ τών μη μουσουλμάνων πολιτών τής Ευρώπης και τών ΗΠΑ.

- Θεωρεί ότι άν οι ΗΠΑ συνδέσουν τόν αντιτρομοκρατικό πόλεμο μέ πόλεμο εναντίον του ΄Ισλάμ, αυτό θά οδηγήσει σε μεγάλες περιπέτειες τήν άνθρωπότητα και τόνισε ότι επ' ούδενί πρέπει νά ταυτίζεται τό ΄Ισλάμ μέ τήν τρομοκρατία.

- Άπέδωσε τήν ένίσχυση του ρεύματος τών φανατικών ισλαμιστών μεταξύ τών μουσουλμάνων στην Ευρώπη στο άσχημο κλίμα πού δημιουργήθηκε άπέναντι στους μουσουλμάνους μετά τις 11 Σεπτεμβρίου και στο φόβο ρατσιστικών αντιδράσεων εκ μέρους Ευρωπαίων φονταμενταλιστών, όπως είπε ό ίδιος.

χωρών τήν Κυριακή 2 Δεκεμβρίου στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και μέ αúτη όλοκληρώθηκε ό έορτασμός τών "Δημητρίων". Ή δεύτερη πραγματοποιήθηκε στις 16 Δεκεμβρίου στη Λυρική Σκηνή Άθηνών και σ' αúτην συμμετείχε ως χορηγός επικοινωνίας ή Ε.Ρ.Τ.

Ή συνεργασία τής Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής Καλλιτεχνικών Έκδηλώσεων τής Ήρας Συνόδου μέ τά Μουσικά Σύνολα τής ΕΡΤ εγκαινιάζει μία προσπάθεια εκ μέρους τής Έκκλησίας τής Έλλάδος για μία περισσότερο έντονη παρουσία στα καλλιτεχνικά δρώμενα τής πατρίδας μας έν όψει μάλιστα και τής πολιτιστικής Όλυμπιάδας, στην όποία θά ύπάρξει ιδιαίτερα έπιμελημένη συμμετοχή της.

Ο καλλιτεχνικός πλούτος

ΜΕ πρόταση του Μακ. Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, τό άρχόμενο νέο έτος ή ΄Ι. Σύνοδος θά προβεί στην έκδοση ενός Τόμου, πού θά προβάλλει τις θιθλιοθήκες, τά μουσεία τής Άρχιεπισκοπής και ΄Ι. Μητροπόλεων, ίσως και τόν εκκλησιαστικό Τύπο τους.

Έξ άλλου, πρότεινε τήν έκδοση στο προσεχές μέλλον ενός επί πλέον Τόμου, πού θά περιέχει τά κειμήλια τών εκκλησιαστικών Τεχνών, πού φυλάσσονται στις Ήρες Μητροπόλεις, στις Ήρες Μονές, στα Έκκλησιαστικά Μουσεία και στις

συλλογές και εκθέσεις εκκλησιαστικών έργων Τέχνης. Ή Ήρα Σύνοδος άπεφάσισε, όπως οι δύο αúτες προτάσεις διαβασθούν στη Συνοδική Έπιτροπή επί τής Έκκλησιαστικής Τέχνης, Μουσικής και τών Χριστιανικών Μνημείων, για νά μελετήσουν λεπτομερώς τό θέμα και νά ύποβάλουν τις προτάσεις των.

Γίνεται αντίληπτό ότι μέ τις εκδόσεις αυτές θά προβληθεί ό καλλιτεχνικός πλούτος τής Έκκλησίας, πού άποτελεί πολιτιστική κληρονομιά του ελληνικού λαού.

Γιά τήν άσθένεια του Aids

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ μήνυμα άπήυθυσε ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Χριστοδούλος για τήν Παγκόσμια Ήμέρα για τήν άσθένεια του Aids, τονίζοντας τήν άνάγκη πνευματικής θεμελίωσης για τή λύση του προβλήματος:

"Ή σημερινή παγκόσμιος ήμέρα για τήν άσθένεια του Aids μας ύπενθυμίζει μία πραγματικότητα και μία άλήθεια.

Τήν πραγματικότητα ότι τό Aids είναι ένα πρόβλημα τής σύγχρονης κοινωνίας μας, μία μάστιγα ίδιος για τούς νέους τής εποχής μας.

Και μία άλήθεια. Ότι ή λύση του προβλήματος δέν έξαντλείται στις τεχνικές μεθόδους. Προϋποθέτει μία πνευματική θεμελίωση βαθιά και ουσιαστική. Ή ήθικη ζωή, όπως τήν όρίζει ή χριστιανική διδασκαλία, είναι τό άποτελεσματικότερο προφυλακτικό κατά τής άσθένειας αúτης.

Σεβόμαστε και συμπονόουμε τούς πάσχοντες από Aids συμπολίτες μας είτε αυτοί βρίσκονται στα νοσοκομεία είτε κάμνουν θεραπεία στα σπίτια τους. Τούς μεταφέρουμε τήν άγάπη μας και τούς εύχόμεθα γρήγορη άποκατάσταση τής πολύτιμης ύγείας τους.

Ή σημερινή ήμέρα μας καλεί όλους μας σε μία σοβαρότερη αντιμετώπιση γενικότερα τής προσωπικής ζωής και τής κοινωνίας μας".

Ίδρύθηκε Πολιτιστικός Φορέας για τή μελέτη και διάδοση τής ελληνικής γλώσσας

Ή ίδρυση πολιτιστικού φορέα μέ τήν έπωνυμία "Έλληνική Γλωσσική Κληρονομιά", πού έχει ως σκοπό τή μελέτη και διάδοση τής ελληνικής γλώσσας, ανακοινώθηκε τήν Τρίτη 18 Δεκεμβρίου 2001 στο Μέγαρο τής Άκαδημίας Άθηνών.

Ή ελληνική γλώσσα, κατά γενική όμολογία, άποτελεί παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά και κινδυνεύει μαζί μέ άλλες γλώσσες πού όμιλούνται από μικρούς σχετικά πληθυσμούς νά άλλοτριωθεί και εξαφανισθεί μέσα στο χωνευτήρι τής παγκοσμιοποίησης.

Τήν προσπάθεια άγκάλιασε και ύποστηρίζει έμπρακτα ή Άκαδημία Άθηνών, μεγάλο τμήμα του πνευματικού και καλλιτεχνικού κόσμου και πάρα πολλοί πολίτες.

Για πρώτη φορά άκαδημαϊκοί, καθηγητές όλων τών Πανεπιστημίων και πολίτες όλων τών επαγγελματιών συμμετέσχον στη δημιουργία πολιτιστικού φορέα για τήν προστασία τής γλωσσικής μας κληρονομιάς.

Τούς σκοπούς του νέου φορέα εκ μέρους του Δ.Σ. ανέλυσαν ό τ. Πρύτανης του Παντείου Πανεπιστημίου, κ. Βασ. Φίλιας, ό τ. κοσμήτορας τής Φιλοσοφικής Σχολής Άθηνών κ. Ή.

Μικρογιαννάκης και ό συγγραφέας κ. Σ. Καργάκος.

Μέ τήν εύκαιρία τής ανακοίνωσης τής ίδρυσης του νέου φορέα ξετεθέη συλλογή σπανίων βιβλίων από τό 1500-1900, από τή βιβλιοθήκη του Γεωργίου Δολιανίτη, έως τήν 20ή Δεκεμβρίου.

Τό προσωρινό Δ.Σ. του Συλλόγου άποτελέστηκε από τούς κ. Βασ. Φίλια, Πρόεδρο, Έμμ. Μικρογιαννάκη, Άντιπρόεδρο, Γεώργιο Δολιανίτη, Γεν. Γραμματέα, Γεώργιο Παυλάκη, Ειδ. Γραμματέα, Λ. Ίωαννίδη, Σαράντο Καργάκο, Άννα Κελεσιδού, Ν. Παπαποστόλου, Καρκανιά, Ί.Μ. Χατζηφώτη και Μαρτίνη.